

NÓGRÁD MEGYEI
ÉPÍTÉSZ KAMARA

NÓGRÁD MEGYEI
MÉRNÖKI KAMARA

NÓGRÁD MEGYEI

MÉRNÖKÖK ÉS ÉPÍTÉSZEK

1996 - 2016

NÓGRÁD MEGYEI
ÉPÍTÉSZ KAMARA

NÓGRÁD MEGYEI
MÉRNÖKI KAMARA

NÓGRÁD MEGYEI

MÉRNÖKÖK ÉS ÉPÍTÉSZEK

1996 - 2016

NÓGRÁD MEGYEI ÉPÍTÉSZ KAMARA

Nógrád Megyei Építész Kamara
3100 Salgótarján, Mártírok útja 1.
+36 32 789 479
nmek@upcmail.hu
www.nmek.hu

NÓGRÁD MEGYEI MÉRNÖKI KAMARA

Nógrád Megyei Mérnöki Kamara
3100 Salgótarján Mártírok útja 1.
+36 32 423 253
nmmk@nmmk.hu
www.nmmk.hu

2016. december

Felelős kiadók: A Nógrád Megyei Építész Kamara és a Nógrád Megyei Mérnöki Kamara elnökei
Szerkesztette a szerkesztőbizottság
Nyomdai munkák: Polar Studio Kft.

KÖSZÖNTŐK

KÖVESI TIBOR

NAGY SZEREPET SZÁNTUNK MAGUNKNAK

A Nógrád Megyei Mérnök Kamara alapító elnöke, Kövesi Tibor 1989-ben vállalati főmérnökként került a Nógrádi Szénbányához, melynek aztán műszaki vezérigazgató-helyettese lett. A tapasztalt bányamérnök egy (azóta már elhunyt) kollégájával a nógrádi szénbányászat megmentésére érkezett, ám sajnos nem jártak eredménnyel. A Klenóczky Sándor szervezte Nógrád Megyei Mérnök Egylet (a Nógrád Megyei Mérnöki Kamara elődje) 1991-ben jön létre, ebbe azonnal belépett – alapítóként már a Bányászati Tagozat tagja volt –, s nagy ambíciókkal vetette magát a munkába. Az egylet elnöke a NÁÉV egykori igazgatója, Pánczél Ferenc lett, s Kövesi Tibor is bekerült az elnökségbe. Egy esztendő múlva pedig, amikor az elnök elköltözött a megyéből, az idő közben alelnökké választott Kövesi Tibor átvette az elnöki teendőket. Egészen 1996-ig, amikor is már törvényi háttérrel megalakult a Nógrád Megyei Mérnöki Kamara

A rendszer-, és hatalomváltás időszakában a törvényhozók annyi minden mással voltak elfoglalva, hisz egy országot kellett új pályára állítani. Mennyire tekintették társadalmi ügynek a kamarai szerveződést, s a mérnökök és mennyiben volt mozgósítható a mérnök-társadalom mindegyike Nógrád megyében?

Kövesi Tibor: Országos és megyei szinten is érdekes volt ez az időszak, hiszen bár kamaraként indultunk, értésünkre adták, hogy nem elégáns csak úgy kamarának nevezni magunkat. Így lettünk Magyar Mérnök Egylet, s a kamarai törvényt is úgy kellett kihajtanunk a törvényhozóktól. Elnökünk, Dr. Hajtő Ödön engem bízott meg azzal, hogy szervezzek találkozót az akkori ipari és kereskedelmi miniszterrel, Pál Lászlóval. Az Országgházban létre is jött ez a találkozó. 1996-ot írtunk, lelkesek voltunk, szeretnénk volna elérni, hogy egyáltalán megszülethessen a kamarai törvény, s azt is, hogy a kamarának minden mérnök tagja legyen. Ez utóbbi azonban nem valósult meg, a kötelező tagság csak a szakértői, tervezői területre vonatkozott.

A végül elfogadott kamarai törvény – mai szemmel talán túlzottan didaktikus módon – részletesen szabályozta a kamarai tevékenységet, s határozott arról, hogy miként alakuljanak meg a megyei kamarák, s hogyan válasszák meg a tisztségviselőiket és rendelkezett arról is, hogy ezek együttesen alkossák az országos kamarát.

Novemberre így vágtunk neki a Nógrád Megyei Mérnöki Kamara alapításának, ahol az alakuló ülésen engem elnöknek választottak, az azóta elhunyt Kiss Sándort pedig alelnöknek. Három cikluson keresztül együtt vittük a megyei mérnöktársadalom ügyeit. 1997. január 11-én alakult meg az Magyar Mérnök-

ki Kamara (MMK), engem beválasztottak az elnökségbe – ott is három cikluson keresztül voltam elnökségi tag. Nagyon szép születésnap ajándék volt nekem.

A kamarai törvény időközben kisebb változásokon esett át, egyebek közt a tisztségek betölthetőségének idejét is korlátozó passzusok kerültek abba, így a negyedik ciklusban már nem jelöltem magam sem a megyei elnöki posztra, sem az országos elnökségbe. A kamarai munkával viszont máig nem szakítottam. A negyedik ciklusban így megyei alelnök lettem, majd az Etikai Bizottságban dolgoztam, ennek két ciklus óta elnöke vagyok, s az MKK-nál is az etikai bizottságban dolgozom.

Ekkora elkötelezettség azt jelzi, személyes ügyé vált önnek a kamarai tevékenység.

K. T. : A Nógrádi Szénbányák, mint széntermelő vállalat megszűnt 1992-ben. Nem csak nekünk, mérnököknek, de minden dolgozónak nehéz időszak következett. Engem különösen megviselt, hiszen 14 éves koromtól szénbányász voltam, vágárisiskolában kezdtem a szakmát és néhány évet vágárként is dolgoztam. A kamarai munkában való elmerülés lelkileg is fontos volt a számomra. A világ sokat változott akkoriban. Csak néhány évvel voltunk túl a rendszerváltozáson, tele várakozással, s úgy gondoltuk, nekünk, mérnököknek feladatunk, küldetésünk van az ország átalakításában. Ezért is szeretnénk volna elérni a kötelező kamarai tagságot, hogy etikailag és szakmailag ehhez egy erős szervezetként tudjunk megjelenni.

Visszatekintve az elmúlt két évtizedre, mennyiben teljesültek a várakozásaik?

K. T. : Igen nagy szerepet szántunk magunknak, s ha az akkori elképzeléseinkre visszagondolok, azt hiszem, a hatalom nem támaszkodott a tudásunkra, elkötelezettségünkre. Így aztán néha magunk is idealisztikusnak éreztük a törekvéseinket, amelyektől kétségtelen, hogy sok dologban elmaradtunk. Erőnket is meghaladta mindez, de tény, hogy a döntéshozatalok a különböző szinteken sem feltétlen szakmai alapon történtek, s így nem is eléggé támaszkodtak arra a tudásra, szakmai és morális hozzáállásra, amelyet képviseltünk. Igazából még a kamarai törvényt illető változásokban sem kaptunk szabadkezet. Ugyan megkérdőzték minket mindezekről, s a rövid határidők ellenére mi véleményeztük is a tervezeteket, ám az országgyűlés nem feltétlen az általunk javasoltakat fogadta el.

Ugyanakkor összességében azt hiszem, hogy mi mérnökök is fontos dolgokkal járulhattunk hozzá az ország átalakulásához. Eredményként könyvelhetjük el például, hogy a kamarai körbe tartozó szakértői, tervezői tevékenységet minden szempontból segíteni tudta a kamara. Olyan standardokat fogalmaztunk meg, amelyek hosszú távon szakmai és etikai szempontból is meghatározók a gazdaság és a társadalom egészére nézve.

Mindeközben a megyei és országos kamarai vezetők is összekovácsolódtak. Elnöki, alelnöki találkozók hoztak össze

minket, negyedévente a kibővített elnöki üléseket tartottunk vidéken – egyet Salgótarjánban is –, a szakmai munkát így egyfajta baráti közösségként végezhettük. A kamarai szervezésben részt vett mérnökök egy nagycsaládot alkotnak. A mai napig bármilyen kérdésben bizalommal fordulhatunk egymáshoz.

Mennyiben akart és tudott a gazdaság motorjává válni a mérnöktársadalom Nógrád megyében?

K. T. : Mi voltunk azok, akik megyénkben kezdeményeztük és hat szakmai szervezet részvételével (VOSZ, MGYOSZ, NKIK, KISOSZ, NMMK és a NMÉK) megszerveztük a Nógrád Gazdaságáért Együttműködést. Jó kapcsolatot építettünk ki a helyi döntéshozókkal, polgármesterekkel, országgyűlési képviselőkkel, az Amerikai-Magyar Kereskedelmi Kamarával, a Joint Venture Szövetséggel és az ITD-vel, az akkori magyar fejlesztési ügynökséggel, amely a külpiacra jutásban és a külföldi befektetőkkel való kapcsolattartásban lehetett volna a segítségükre. Ennek érdekében szerveztünk befektetői konferenciát is Salgótarjánba.

Szerettünk volna a megye gazdaságában érdemi elmozdulást elérni, s ehhez nem csupán formális együttműködésben gondolkodtunk, hanem pontokba szedtük az ehhez szükséges teendőket is. Egy időben még annak is reális lehetőségét láttuk, hogy a Nógrád Gazdaságáért Együttműködés egyfajta országos modellként is fog szolgálni. Történtek is erre kezdeményezéseim jó tíz évvel ezelőtt, amikor a másik öt megyei elnökkel az együttműködésünkben résztvevő országos elnököket sorra meglátogattuk.

A KISOSZ-nak, a Magyar Mérnöki Kamarának és a Magyar Építész Kamarának elnöke lelkesen fogadta ezt a kezdeményezést, az MGYOSZ is egyetértett, ám a másik kettő szervezet más irányokat vett, illetve hasonló kezdeményezéssel állt később elő. Ám sajnos, mint ahogy az övék, úgy a miénk is zátonyra futott. A Nógrád Megyei Mérnöki Kamara a szerette volna az akkor még nagyobb számú nógrádi országgyűlési képviselőket is közös asztalhoz ültetni, s mikor már úgy látszott sikerül, azt meg az „Öszödi beszéd” borította föl. A lehetőségeink nyilván korlátozottak voltak, s ezen a területen azok ma is.

Könnyen át tudta adni a stafétát a kamarai elnökségben?

K. T. : Két dolog miatt is azt mondhatom, hogy igen. Egyrészt a bányabezárásokat követően konkrét mérnöki, szakértői munka végzésére már nem volt lehetőségem, egy kereskedelmi vállalatot vezettem, még a nyugdíjazásomat követően is tíz esztendőn át. Eközben pedig a mérnökökkel szemben támasztott elvárások, s a magunk által támasztott követelmények is megnövekedtek. Olyannyira, hogy ennek a kamarai munkának a folytatását hiteles, megfelelő szakemberre kellett bízni. Bózvári József személyében pedig olyan kolléga válthatott, aki mindig is szakértő mérnökként dolgozott, s akit megelégedettséggel fogadtak el. Az eddig eltelt időszak igazolta, hogy jól választottunk.

Volt-e vita arról, hogy ki tartozzon a mérnöki és ki az építészkamarába? Vagy ez kinek-kinek választási lehetősége lehetett?

K. T. : Ezt a törvény világosan szabályozta. A jogszabályok egyértelműen meghatározták azt is, hogy kiknek kell mindkét kamarához tartoznia, mindkettő követelményeinek eleget tenni. Klenóczy Sándor például nálunk volt elnökségi tag, ám építészkamara elnökként is dolgozott. A Nógrád Megyei Mérnöki Kamara és a Nógrád Megyei Építész Kamara a szakmánk közelsége, esetenkénti átfedése vagy egymásra utaltsága miatt is mindig jó kapcsolatot ápolott egymással. Azt azért tudni kell, hogy a miénk az ország legkisebb kamarája, ráadásul csupán a tagdíjunktól fedeztük a működésünk költségeit. Így könnyen egyetértésre jutottunk abban, hogy közösen működ-tessünk irodát, s közösen fedezzük ennek költségeit. Azonos

az titkárunk, az adminisztrátorunk. A kezdetektől ez kiválóan működik, olyannyira, hogy például mindig az építészkamara keresett titkárt (ha valamilyen okból személyi változás történt), s mondhatom, mindig kiváló embert találtak erre a feladatra. Az együttműködésünkben még ez sem okozott soha problémát.

A mérnöki munkát és a mérnöki kamarai munkát díjak is fémjelzik Nógrád megyében. Ön pedig nem csak átadott, de kapott is ilyen elismerést.

K. T. : Mindenkinek jólesik, ha mások is visszaigazolják a teljesítményét. Az „Év mérnöke-díj, valamint az „Év szakértője” és az „Év tervezője” – díjakkal fejeztük ki elismerésünket azoknak a kollégáknak, akik az adott esztendőben kimagasló teljesítményt nyújtottak. Ezeket a Mérnökbálon adtuk át. Idő közben több szakterületen is átadtunk díjakat, s nekem is becses emlék például a 2009-es Mérnökbál, amelyen – leköszönésemet követően – Alapító Elnök díjat vehettem át. Ez pedig nem csak oklevelet jelentett, hanem Bobály Attila szobrászművésznak egy kisméretű, ám értékes alkotását, ami a bányász múltamra emlékeztet. Nagyon jól esett, hogy országosan is elismerték kamarai munkámat. 2009. évben megkaptam a Magyar Mérnöki Kamara legmagasabb kitüntetését a Zielinszki Szilárd-díjat, ahogy az oklevélen írva van „kiemelkedő életműve elismeréséül”.

Nem csupán azért mert egy szűkebb kör, de a munka és olykor társasági élet is össze-össze kovácsolja a mérnök-társadalmat. Mire a legbüszkébb megyei kamarai elnöki munkáját illetőleg? Mi az, ami fennmarad abból?

K. T. : Az irányításommal hoztuk létre a megyei kamarát, teremtettük meg a működés alapjait, alakítottuk ki a működési mechanizmusokat. Úgy mond „beüzemeltük” a kamarát. A törvények szerint cselekedtünk, ami nem volt mindig könnyű. Mindez csapatmunka volt, köszönet minden tisztségviselőnek, aki részt vett ebben. Úgy gondolom, jó közösséget alakítottunk ki. Országos szinten is elismerést vívtunk ki megyénknek. Ennek egyik bizonyítéka, hogy létszámban a legkisebb kamara ellenére több cikluson keresztül ketten is Kiss Sándor alelnökkel tagja voltunk az országos vezetésnek. A szakmai-közéleti munkán túl nekem legkedvesebb a Mérnökbál megszületése.

Én Borsod megyéből kerültem Nógrádba, s hoztam magammal a Miskolci Bányászbálok emlékét. Nógrádban is voltak korábban bányászbálok, de természetesen a kilencvenes évekre, amikor felszámolásba kerültek a bányák, ezt már nehéz volt megszervezni. A mérnökegyletben elsősorban Klenóczy Sándor sokat szorgalmazta, hogy valamilyen nagy rendezvény-nyel vetessük észre magunkat. '91 december elején javasoltam az elnökségnek, hogy mivel elmarad a bányászbál, szervezzünk mérnökbált, s erre januárban sort is kerítettünk.

A Karancs szállóban emlékezetes és várakozáson felül nagy érdeklődést kiváltó rendezvényünk volt ez. Több éven át itt tartottuk a megyei mérnökbálokat, Kiss Sándor és Braun József szervezésében, majd épp a nagy érdeklődés miatt a 280 főt befogadó Népjóléti Képzési Központba mentünk át, s azt is kinőve kötöttünk ki a Sportcsarnokba, ahol az első ottani mérnökbálon már 335-en vettek részt. Ezekben az években a résztvevők számát tekintve a legnagyobb megyei mérnökbál volt a miénk. Jó döntés volt az elnökség részéről, hogy amikor folyamatosan csökkent a résztvevők száma együttműködést ajánlott a megyei szakszervezeteknek. Sajnálatos, hogy csak a Nógrád Megyei Kereskedelmi és Iparkamara és a Palóc Mentőalapítvány lett partner.

Szerencse fel, szerencse le, ilyen a bányász élete – énekeljük a Bányász Himnuszban. Hiszem azt, hogy mind a mérnöki, mind a mérnöki kamarai munkának nőni fog az elismertsége. Ez hazánk fejlődésének a záloga.

BÓZVÁRI JÓZSEF

A MÉRNÖK MUNKÁJA AKKOR JÓ, HA REJTVE MARAD

Szerencsémre, én falusi, ráadásul gyönyörű természetrel körülvett környezetben nőhettem fel. Alsó tagozatban, az öszszevonott osztályokban még csendes óra-hangos óra rendszerben tanultunk, de épp a nógrádi származású Szent-györgyi Albert példája bizonyítja, hogy egy ilyen kisiskolából indulva is, akár Nobel-díjas tudóssá is válhat az ember. Kevés óraszám tanítottak minket, szakkörökkel nem zsúfolták tele a délutánjainkat, így maradt időnk, nyitottságunk és szabadságunk is arra, hogy a világot a tapasztalataink alapján saját magunk fedezzük fel – mondja a szilaspogonyi születésű Bózvári József, aki mérnökként is hűséges maradt szülőfalujához és mindhárom gyermekéből mérnököt nevelt. Leánya biomérnök, idősebb fia közlekedésmérnök, a fiatalabb pedig gépészmérnök. A Nógrád Megyei Mérnöki Kamara elnökeként úgy látja, hogy érdemes itthon szerencsét próbálni, mert bár kitartás kell hozzá és szakmai alázat, de mindig is lesznek kihívást jelentő jó feladatok. A fiatal mérnökök ráadásul itt még tudnak kitől tanulni, és vannak stafétabotok, amelyeket megyénkben az idősödő mérnök-társadalom át is akar adni.

Bózvári Józsefet fiatalemberként, mint zenészt, s a klubélet szervezőjeként talán jobban ismerték, mint építőmérnökként. Pedig pályafutásának elején is volt mire fölkapja a környezete vele kapcsolatosan a fejét, hisz a mérnöki munkában, például Nógrád megyében az elsők közt volt, akik az informatikában meglátták a jövőt. A nyolcvanas évektől a maga útját járja, s hogy mindazon létesítményekkel kapcsolatosan, melyek az ő tervei alapján készültek, nem halljuk a nevét, annak egyetlen magyarázata, hogy jól dolgozik. Vallja: a mérnök akkor végzi pontosan és jól a munkáját, ha a dolgok nem romlanak el, s ha nem azt kell keresni, hogy a hibáért ki a felelős.

Ön nem csak vállalkozó mérnök és kamarai elnök, de a népszerű szilaspogonyi Kőleves Fesztivál főszervezője, aki-ről tudni lehet, hogy elkötelezett a szülőfaluja iránt. És nyilván ez az elkötelezettség állította a Palóc út Egyesület élére is. Melyek azok az élmények, amelyek ebből a tájból így beleégtek a lelkébe?

Bózvári József: Gyermekeim is irigylik azt, ahogyan én felnőttem. Többnyire négy tanóránk volt egy nap és az idegen nyelv tanulásával, meg szakkörökkel sem zsúfolták tele a napjainkat. A szüleink persze féltve szerettek minket, de akkora szabadságot kaptunk tőlük, hogy miénk voltak a környező erdők, a hegyek, lekardoztuk az Egri csillagok című filmet, magunk készítette íjakkal nyilaztunk, fűrtünk, faragtunk és a fák, meg a sziklák építőkövek voltak számunkra a mi kis világunkhoz.

Bármi lehet abból, aki innen, ilyen környezetből indul. Valahogy így nőhetett fel Buják és Terény közt, Kiskér-pusztán annak idején Szent-Györgyi Albert is, és lám... Meggyőződése, hogy miként a sportban, úgy az élet más területein is, ha valakinek tehetsége van és szorgalmas is, az a munkájával akár mekkora eredményt el tud érni.

A pályaválasztása mennyire volt tudatos, s milyen irányt talált magának ebben a saját maga által kutatott világban?

B. J.: Egy fizika verseny győzteseként középiskolába a legnagyobb természetességgel a Bolyai János Gimnáziumba, fizika tagozatra mentem. Magyar-történelem szakos osztályfőnökünk is elkönyvelte, hogy a matek-fizika tagozatos osztályából mindenki mérnök lesz. Ennek ellenére sok-sok olvasmányélményt köszönhetek neki, és azt is, hogy a helyesírásunkra nagy figyelmet fordított. A mai napig felbosszant, ha egy elektronikus levélben, projektleírásban vagy tervdokumentációban magyarul mondatokat, vagy helyesírási hibákat találok.

Ami pedig az iskolától kapott tudást illeti: az irodalom, a történelem tulajdonképp a hobbink volt, a fizika meg a szer-elemünk. Én például csillagásznak készültem. Gyerekkoromból még mindig őrzöm a Csillagászok Baráti Körének 4609-es-es számú tagsági igazolványát. Csupán azért nem lettem csillagász, mert föltették nekem a kérdést, hogy szerintem hány csillagászra lesz szükség az elkövetkező húsz évben és biztos vagyok-e abban, hogy én leszek közülük a legjobb. No és az sem volt mellékes, hogy a csillagok tanulmányozásához az ember elvonul, miközben én akkor három barátommal már rég zenekart alapítottunk és klubéletet szerveztünk. Így aztán bár a csillagászat szeretete megmaradt bennem, a habitusom miatt is más irányba tekintettem. Fizika tagozatos diákként, úgy a harmadik évben találtam rá a hidraulikára, ami megint egy új, különleges világot nyitott ki előttem, s végül ez döntötte el a pályaválasztásom.

A Műszaki Egyetem vízépítő mérnöki karára készültem, s negyedéves gimnazistaként arra gondoltam, hogy még az érettségi előtt kipróbálom magam a külföldi egyetemre kész-lők felvételi vizsgáján. Tizenhét pontot értem el, de nem utaztam ki, ezzel a pontszámmal ugyanis bőven befértem a Mű-egyetemre felvettek közé. Csakhogy annak ellenére, hogy ettől kevesebb volt a ponthatár, átirányítottak a Műszaki Egyetem Bajai Vízgazdálkodási Főiskolájára, a vízépítő mérnök szakra. Nyilván kellett a helyem valakinek, én meg naiv vidéki srácként nem tudtam, hogy fellebbezhetnék a döntés ellen. Így kerültem a Sugovica partjára, de nem bántam egyetlen percig sem. Oktatóink többsége ugyanis a Műegyetemről járt hozzánk, s mi ráadásul az egyetemistákhoz képest sokkal gyakorlatiasabb oktatást kaptunk. Baja városa pedig egy, az ittenitől jelentősen különböző és színpatikus gondolkodásmóddal vértezett fel. Ott az emberek, ha azt látták, hogy a másiknak van valamije, ami nekik is jó lenne, akkor átmentek hozzá, leültek egy pohár borra, s megkérdezték hogyan lehetne nekik is. Ezt itthon mindnyájunknak meg kellene tanulni.

Hazakerülve mit sikerült a megszerzett tudásból és ebből a bajai szemléletből a munkájába belevinnie?

B. J.: Salgótarjánban, a Nógrád Megyei Víz-, és Csatorna-mű Vállalatnál helyezkedtem el fejlesztőmérnöki státuszban, s remegő kézzel vettem át az első fizetésem, hisz akkor még semmit sem dolgoztam. Fejlesztőmérnököt aztán tervező-mérnök lettem, majd a salgótarjáni üzem helyettes vezetője, 23 évesen. Amikor meghalt az anyagosztály vezetője, akkor pedig az ő helyét kellett átvennem. Fiatal, jó csapatunk volt, huszonhét év volt akkoriban az osztályvezetők átlagéletko-

ra, s amikor a Novotrade részvénytársaságot akart a vízművel összehozni, ráadásul mi informatikai fejlesztéseket is szorgalmaztunk, meg vagyonteltárt akartunk készíttetni a településekkel, úgyhogy mindez kiverte a biztosítékot. Az igazgatót eltávolították, lefejezték a vállalatot, s látva, hogy mennyire nem fogyasztóközpontú ez az egész, Márkus Pali kollégámmal '92-ben mi is szép lassan kiléptünk a vízműből. Pontosabban a vízmű lépett ki belőlünk, mert mi a vállalati gmk-nként indult vállalkozásaink után alapított saját cégeinkben maradtunk, én a COMPUTERV GM-ben. Három gyerekkel, egyetlen biztos megrendeléssel a háttérben. Hasonlaltam elve : úgy léptem ki a repülőgép ajtaján, hogy abban sem voltam biztos, hogy van-e rajtam ejtőernyő.

Ön nem egy magányos farkas, sokkal inkább csapatjátékos. Az üzleti életben is?

B. J. : Az ezredfordulón nem csak a céget alakítottam át korlátolt felelősségű társasággá, de régi kollégámmal, Márkus Pállal közös vállalkozást is indítottunk térinformatikára, Pannon-Forrás Kft. néven. Addigra már kiterjedt üzleti kapcsolatokkal rendelkezünk elsősorban Nógrád megye települési önkormányzataival, ivóvíz- és szennyvízhálózatot üzemeltető szervezeteivel, valamint az egyéb közművek kezelőivel.

Amikor először felvetődött az „intelligens régió, illetve „intelligens megye” projektek ötlete, mi már készen álltunk. Sőt, tulajdonképp ezekben az ügyekben kicsit előre is szaladtunk a térinformatikai eszközök, szolgáltatások biztosítására, fejlesztésére, tartós működtetése terén. Nyugaton a térinformatika és a gazdaságfejlesztés összekapcsolása gyorsvonatként robbogott, nálunk viszont erre a vonatra alig akadt utas, mint a MÁV vonalain. Belevágtunk azért egy megyei térinformatikai központ kialakításába a Nógrád Megyei Területfejlesztési Tanács, Nógrád Megyei Munkaügyi Központ, Országos Foglalkoztatási Alapítvány megbízásából, Nógrád Megyei Regionális Vállalkozásfejlesztési Alapítvánnyal pedig közös nemzetközi projektek kidolgozásában is részt vettünk. Mi a kölcsönös eredményesség jegyében törekszünk partneri együttműködésekre. Ennek szellemében alakítjuk megyén belüli és kívüli kapcsolatainkat akár az önkormányzatokkal, akár a tevékenységünkhöz szükséges geodéziai munkát végző helyi vállalkozókkal.

Tervezőként a Nógrád megyei települések ivóvízhálózatának több mint felét ön jegyzi, de ugyanígy említhetném a csatornázási munkákat is. Mire a legbüszkébb a munkái közül?

B. J. : Én mindig is a víz- és csatornahálózatok kiépítésében vettem részt. Vízellátási és csatornázási mérnök vagyok, s '88-ban, ugyancsak Baján szakmérnöki diplomát is szereztem víz-ellátás-vízkezelésből. Nógrád megye domborzati adottságaiból kifolyóan is ezen a területen mindig adódtak izgalmas, jó mérnöki feladatok. Ez azonban számomra, vagy a kollégák számára érdekes. A lakosság, a felhasználó szempontjából viszont arra, hogy egyszerűen csak használják a berendezéseiket, a víz-, és csatornahálózatot és működjön az egész. Arra, ha utólag már elfelejthetik az egész beruházást az összes kényelmetlenségével együtt. Nem kell azzal törődni, hogy ki tervezte, hogy ki volt a kivitelező, egyszerűen csak megnyitják a csapot, s abból jön a víz, és a legnagyobb természetességgel az le is tud folyni a mosdóból. Nem kell az embereknek tudni, hogy mindez hogyan működik, melyen átemelők, szivattyúk, tisztító berendezések teszik mindezt lehetővé, s hogyan kell távvezérléssel ennek a működőképességét biztosítani. Egyszerűen csak ott van, megkönnyíti az életünk, használjuk. Az már régen rossz, ha a tervező vagy a kivitelező nevét emlegetik, mert az azt jelentheti, hogy valami nem, vagy nem megfelelően működik.

Magyánként melyek azok a mérnöki teljesítmények, amelyekre talán éppen ezért nem is figyelünk, de büszké is lehetnénk?

B. J. : Az építészekkel szemben a mi munkánk többnyire rejtve van. A fűtés, a gépészet például ilyen terület, mondjuk az utépités már látványos. Minden olyan megvalósult létesítményre büszké vagyunk, ami probléma nélkül ellátja a feladatát. A szakma ezeket számon tartja, a Nógrád Megyei Mérnöki Kamara pedig a mérnökbálok alkalmával igyekszik ennek méltó erkölcsi elismerést is biztosítani. A különböző elismerésekkel ezt díjazzuk.

Ha az elmúlt évtizedekre visszatekintek, akkor Rétságán a TDK letelepítésétől az ipari parkok megépítésétől a salgótarjáni Mitsuba, a szügyi Parat gyárának építése, fejlesztése, vagy a 21-es négy nyomúsítása mind-mind fontos beruházás volt és nógrádi mérnökök munkáját dicséri. Történetek persze más, esetenként nagyobb léptékű beruházások is a megyénkben, de sajnos azokat nem nógrádi mérnökökre bízta. Azok a jól végzett munkák, amelyek tervezői, kivitelezői, műszaki felügyeleti teendőit mi díjjal ismertük el, referenciát jelentenek az itt működő vállalkozások számára. A kamara a díjak átadásával a befektetőket, beruházókat arra is biztatja, hogy megbízást adjanak ezeknek a cégeknek, hisz a szakmai elismerésük garanciát jelent, s felhívja a figyelmet a nógrádi mérnökökre, tudásukra.

Kevesen tudják, de a digitális műsorszórás átállításban is jelentős szerepe volt a nógrádi mérnököknek és nem csak Nógrádban vagy Magyarországon, de az „Év mérnöke”-ként díjazott Kreicsi László vállalkozása révén Szerbiában, Horvátországban vagy Szlovéniában is.

A nógrádi mérnököket elszípkazza a főváros, Kecskemét, Győr, Székesfehérvár és még csak hazai városokat említettem. A fizetések Nógrádban összehasonlíthatatlanul alacsonyabbak, s a kínált szolgáltatások is alulmúlják az ezekben a városokban igénybe vehetőket. Ön hogy látja, mi az, ami megtartó erőt jelenthet a számukra? Akár még az informatika, számítástechnika világában is?

Ez utóbbiban nem hiszem, hogy letelepítő tényező lehetnének, hisz az informatika, számítástechnika területén ma már a nagy nemzetközi cégek az igazi munkaadók. Ugyanakkor a mérnőkszakmában - ha csak a saját szakmából indulok ki - igenis vannak lehetőségek. Ha valaki tudja, szereti a szakmáját, követi az azzal kapcsolatos fejlesztéseket, naprakész, s van benne alázat, akkor megtalálják a lehetőségek. Dolgoznak még közöttünk olyan mérnökök, akiknek a tudására, kapcsolatrendszerére támaszkodva, mellettük fel lehet nőni a feladatokhoz. Én is másodállásból építettem föl a vállalkozásomat, s szívesen fogadom azt a fiatal mérnököt, aki nagy ambíciókkal vetné bele magát a munkába. Még attól sem kell tartania, hogy ezt itt, Nógrádban nem fizetik meg. Nem a legolcsóbban kell munkát vállalni, de a legjobban kell dolgozni. Az más kérdés, hogy van-e ehhez elkötelezettségük. Ebben azonban vannak kétségeim.

A Nógrád Megyei Mérnöki Kamara (NMMK) az 1996. évi LVIII. tv. - Kamarai törvény - hatályba lépése előtt egyesülteként már működött, majd a törvény megszületését követően, 1996. őszén alakult meg. A NMMK-t a Nógrád Megyei Bíróság a 21/1997. számon vette nyilvántartásba 1997. február 6-án, ezzel kezdődött a Kamarai törvényben rögzített feladatok ellátására irányuló tevékenység végzése. A NMMK elnöke 3 cikluson át Kövesi Tibor volt, aki a törvényi változásokra tekintettel 2008-ban leköszönt. Az NMMK 2. elnöke a 2008. május 22-én tartott tisztújítást követően Bóvári József lett. Változások voltak az elnökségben is, de többen továbbviszik korábban vállalt feladatukat ismételt megválasztásukat követően. A társaságviselők listája a kamara honlapján (<http://www.nmmk.hu/>) megtalálható. A NMMK működését a tervező- és szakértő mérnökök, valamint építészek szakmai kamaráiról szóló 1996.évi LVIII. tv. szabályozza, illetve az ezen alapuló Alapszabály külön menüpontban ugyanitt megtalálható.

KENYERES ISTVÁN

HÚSZ ÉV ALATT LETT NAGYKORÚ A KAMARA

A Nógrád Megyei Építész Kamara alapító, s egyben jelenlegi elnöke - mint oly sok mérnök -, az ország más vidékéről származott Palócföldre, ám az évtizedek során maga is palóccá vált. Kenyeres István Sátoraljaújhelyen látta meg a napvilágot, s a műegyetemi tanulmányai előtt Debrecenben járt középiskolába, építőipari technikumból indult az építész pálya felé. Szintén építész feleségével pedig együtt Egerben kezdte a pályát. Kivitelezőként került az akkor legendás Karancslapujtói Termelőszövetkezethez, majd a Nógrád Megyei Tanács VB Építésügyi és Vízügyi Osztályán Tamássy István és Holles Miklós mellett dolgozott, majd Sajgótarján város önkormányzatának lett főépítésze. Kamarai elnökként úgy látja, mostanra érhettek be a kamarai törekvések, a szervezet mostanra lett nagykorú. Nógrádban azonban sajnos még látszanak a gyermekbetegség jelei.

Építészként az ön munkája elsősorban a hatósági feladatokkal telt, de gyakorló mérnökként is dolgozott, a területre így nem egy hivatalnok szemével tekintett.

Kenyeres István: A Karancslapujtói tsz elnöke, Gergely Sándor kezdeményezte, hogy dolgozzunk egy falurész megépítésén Makovecz Imrével. A „palóc falu”- projektben én voltam a kapcsolattartó, talán azért is, mert Makovecz Imrét én már jóval korábban ismertem, ugyanis édesapám Sátoraljaújhelyen építészvezetőként dolgozott vele a sárospataki művelődési házban, amelynek az első tervtől kezdve így magam is szemtanúja voltam. Karancslapujtón 50-60 palóc ház megépítése lett volna a cél – s persze a Makovecz-féle tervek szerint ám különböző okok miatt ebből csak kettő épült meg. Azokra azonban kivitelezőként is büszke vagyok.

A megyeházán, építészként elsősorban a településrendezési terveken keresztül volt rálátásom a megye életére, illetve az épített örökségünkre, s mindazon folyamatokra, amelyek a településeinket az építészeti révén meghatározták. A világörökségi palóc falu, Hollókő településrendezési tervének elkészítésében is volt némi részem: a tervpályázati tervszűri titkára voltam és én vittem végig a folyamatot, a Sugár Gizella készítette terveket is volt szerencsém bemutatni a falu lakossága előtt. Mendele Ferencsel, Román Andrással és több más műemléki szakemberrel például itt ismerkedtem meg. A munkánk sokféle szemléletű emberrel hoz minket össze, de erre azt hiszem, szükségünk is van a munkánkhoz.

Annál is inkább, mert a palóc építészeti már anyagában is különbözött attól, amit a megyeszékhelyen az építészekkel megvalósítottak. Igaz, amikor ön Salgótarján főépítésze lett, a városban a nagy átalakítások már véget értek, további jelentős változásokhoz, esetleg az új építések korrekciójához az erőforrások is apadni látszottak.

K. I.: Tulajdonképpen a város ebben az időszakban kezdett „összeesni”. Elkészült, ami elkészült, s amire volt pénz. Megépült a Nyugati-városrész, de tovább már nem mentünk. Kiépítetlen maradt az infrastruktúra, meg kellett még oldani még például a 21-es számú főút átvezetését a városon, de útépitések, csatornázások is hátra voltak még. No és a városi hulladéklerakó és feldolgozó megépítése... Ott például a minden szempontból megfelelő hely megtalálása, kijelölése négy évbe telt.

Amit fontosnak és jónak tartok még abból az időszakból, az a Déli-városrész fejlesztése volt. A TESCO helyének kijelölése és annak a területnek a feltárása a kereskedelem-fejlesztési lehetőségek szempontjából. Nagy kár, hogy az sem lett befejezve. S bár torzóban maradt, de a hipermarket angol tulajdonosai révén a Déli-városrészt így is sikerült a közműellátottság szempontjából biztonságosabbá tenni.

A nagy salgótarjáni fejlesztések időszakában született az a határozat, amivel ezer értelmiségi letelepítését célozták meg, akik közt nem csak orvos, tanár, képzőművész, de számos mérnök és építésmérnök is volt. Jelentette ez például az építészeknek egy sajátos kaszt kialakulásának a lehetőségét? S ha igen, akkor mi maradt mára ebből?

K. I.: Sajnos az a helyzet, hogy a nagy építkezésekről nem feltétlenül helyben döntöttek. Központi döntések születtek, s a tervezőmunkák oroszlánrészét sem a helyiekre bízták. Volt ugyan elég mérnök itt, de a tervezés lehetőségét budapesti építészek kapták. A nógrádi építészeti leginkább csak kivitelezőként jutott lehetőség. A városunk építésének Finta József és a Lakóterv volt a motorja. Főépítészként én jó kapcsolatot építettem ki és ápoltam Finta Józseffel és Magyar Gézával is. A kivitelező cégek mindegyikével szoros kapcsolatban álltam, s láttam azt is, hogy miként szűrtek bele a munkába. Miközben a mi építészeink meg munkájukat illetőleg kiszorultak a városunkból.

Az itt élő kollégák vidéken dolgoztak, tervezőink többnyire a falvakban, jó esetben Balassagyarmaton végeztek munkákat, mint például Guzmics György. Közülük ugyan jó néhányan még itt vannak, de ők már többségükben nyugdíjasok, vagy elhunytak, mint Godó Dezső, aki a kórházépítési munkákat irányította, de említhetném Tamássy Istvánt, akihez a belvárosi házak építése fűződik kivitelezőként. A legtöbbben azonban sajnos elköltöztek, s hiányoznak a szakmai közéletünkéből, a közéletünkéből, a város mindennapi életéből egyaránt.

Salgótarján befogadó város, a befogadással nekem sem volt semmi problémám, ilyen értelemben jó helynek számít, de a körülmények – a polgármester személyétől, a városvezetés pártállásától függetlenül – folyamatosan romlanak. A város megtartóereje gyöngül, s ez a mi szakmánkban is különösen érződik.

Kamaránknak jelenleg mintegy százötven tagja van, akik közül legalább hatvanan nem itthon dolgoznak, s jelentős részüket nem is tervezéssel foglalkozik. Örülünk annak, hogy itt tagok, hogy az összetartozásunkat ezzel is kifejezik, de ezt a helyzetet, főleg a jövőre nézve aggasztónak tartom.

Megtartó erő szempontjából az építészek éreznek-e különbséget a megye nyugati és keleti fele között? (Merthogy a politika gyakran megosztja így mesterségesen az országot legkisebb megyéjé, amelynek egy felezése Trianonnal már megtörtént.)

K. I. : Úgy gondolom, a megtartó erőt illetően az építészek számára lényeges különbség nincs a megye keleti és nyugati fele között. Itt is, ott is kevés a megbízás, ám az a nyugati végeken talán könnyebbésséget jelent, hogy a főváros onnan egyszerűbben elérhető. S nem csupán Rétságáról, de Balassagyarmatról is.

A 21-es számú főút fejlesztése, a négy nyomsávossá tétel az autópályára kijutást gyorsítja. Ez már most is érezhető, és talán valamit segíthet ezen a helyzeten

K. I. : Ez kétségtelen, de szükséges lenne a vasút fejlesztése is mind a keleti, mind pedig a nyugati részeken. Meggyőződésem, hogy a fiatalok közül sokan visszaköltöznének Salgótarjánba is, ha egy korszerű vasúton egy óra alatt Budapestre lehetne jutni kényelmesen. Úgy, hogy utazás közben lap-toppon közben dolgozni is lehetne. Mert ugye a fővárosban belül is közlekedik a legtöbb ember egy-egy órát a munkahelyére. Más lenne Salgótarján akkor, ha a sok-sok fiatal visszajönne. Az ingázók is jobban éreznék magukat, hisz nem kellene öt-kor útra kelni, hogy nyolcra beérjen a munkahelyére, ahonnan csak este ér majd vissza a családjához.

A területfejlesztésben persze az infrastruktúra-fejlesztés csak pótcselekvés, de már ezzel is több lehetőséget kapna a megye keleti felében Pásztó, Bátonyterenye és Salgótarján a vonzáskörzetével együtt.

Egy-egy ilyen nagyléptékű beruházás jelentős politikai döntéseket igényel. A helyi vagy az országos politikai tényezők mennyiben támaszkodtak, vagy támaszkodnak a mérnöki kamara véleményére?

K. I. : Örölnék, ha erről számolhatnék be, de ahogy a hetvenes-nyolcvanas években nem kérdeztek meg miket a fontos döntések előtt, úgy most a Modern Városok Program kapcsán sem. A Nógrád Megyei Építész Kamarában sokan vannak azon a véleményen, hogy oda kell állnunk a döntéshozó elé és képviselni azt, hogy itt már kész tervek vannak, például legnagyobb attrakciónk, a bányász hagyományokra épített bányamúzeum fejlesztésére. Csakhogy ezekkel nem nekünk kellene tolaodóan előállni. Úgy illene, hogy felkérést kellene, hogy kapjon a kamara egy komoly szakvélemény elkészítésére azoktól, akik rendelkeznek ezek fölött a beruházási lehetőségek fölött. A kamara ugyanis nyitott arra, hogy egy-egy ilyen fontos kérdésben véleményt nyilvánítson.

Mi az, amit az építész kamara mindezek ellenére sikerként könyvelhet el?

K. I. : Sajnos, nagyon sokszor a belső ügyeinkkel vagyunk elfoglalva, még országos kamarai szinten is. A megyei elnöki összejöveteleken is nagyon gyakran csupa jogi kérdés kerül elő. Jogászokunk, miközben építészek vagyunk. Nekünk építészeti és nem jogi kérdésekkel kell foglalkoznunk. Annak, hogy

igazi kamarává válhassunk, csak az elmúlt néhány évben nyílt meg az igazi lehetősége. Egyebek közt azzal, hogy az „adásunk” „vevőkészülékre” talált.

A miniszterelnökséget vezető miniszter, Lázár János fogadó készen áll bizonyult a kezdeményezéseinkre. Végigjárva az országot, meghallgatja a kamarai tagok és a testület véleményét. Ezt pedig az építésügyi jogszabályok változataiban is tükrözik. Sokféle és alapvető kérdéssel kell, hogy foglalkozzon az építész kamara. Egyebek közt azzal is, hogy évente nyolcszáz építész képeznek. Ez egzisztenciális kérdés is, hisz a már diplomával rendelkezőknek sincs elegendő megbízása. Ennek a napirendre kerülésében is a kamara nagykorúságát vélem felfedezni.

Magyarországon a rendszerváltás óta mostoha sors jutott a szakmánknak, amit több minisztériumban is próbáltak irányítani.

Milyen változások lennének ideálisak az építész szakmát illetően, s ebből mit-hogyan képviselhet a kamara?

K. I. : A legfontosabb, hogy meg tudjunk élni a szakmánkból. Jövedelmezőségre és társadalmi megbecsültségre van szükség. Európa szerencsésebb felében egy-egy keresett építész, ha évente három tervet elkészít, abból igen jól megél. Nálunk, ha valaki olyan szerencsés, hogy évente ötven családi ház tervezésére kap megbízást, ami erőn felüli munkával jár, abból sem biztos, hogy egzisztenciát tud teremteni.

Reményeim szerint a kamara a jövőben a szakmánkhoz elengedhetetlen kreativitás térnyerését is segíteni tudja majd. Ehhez pedig ötletpályázatokról kezdve számtalan dolgot el tudok képzelni. Szükséges mindehhez megbízó és olyan pályázati rendszer, ami elég időt hagy a beruházásban arra, hogy kiérlelődjenek a kreatív, jó építészeti megoldások.

A távlatokat egyébként egy ilyen gyorsan változó világban megjósolni is nehéz. Húsz éve még azt is megmosolyogtuk, amikor valaki azt mondta, hogy nem az irodákban, hanem a számítógépek hálózatán fogjuk az ügyeinket intézni. Ma pedig már a terveket sem papíron, hanem elektronikus úton küldjük el.

A Magyar Építőművészek Szövetsége kezdeményezte a kamarává alakulást, a Nógrád megyei szervezésre Kenyeres István főépítészt kérték föl. METESZ székházában 1996. december 6-án alakult meg a Nógrád Megyei Építész Kamara kilencven taggal, amelyből 53-an voltak jelen az alakuló összejövetelen. A szervezésben résztvevő öt építész mérnök, Berdár József (Pásztó) Guzmics György, Guzsaly Károly és Kenyeres István (Salgótarján), valamint Moór Máttyás (Balassagyarmat) alkotta az első elnökséget. Az elmúlt húsz esztendőből 16-ban (a második és harmadik, akkor még két éves ciklusokat leszámítva amikor Klenóczky Sándor volt az elnök) az elnöki tisztséggel Kenyeres Istvánt bízta meg a tagság. Az NMÉK legfontosabb rendezvényei októberre, az „Építészet hónapjára” koncentrálódnak. Nógrád megyében ezt 2007-ben tartotta meg először a kamara, azóta 81 rendezvény, előadás, kiállítás volt ennek keretében a megyénkben.

KAMARAI HISTÓRIÁK

A magyar mérnökök összetartásának és a területi „kvázi-kamarák” létrejöttének volt köszönhető, hogy a politikai döntéshozók végül tudomásul vették: szükséges a mérnöki szakma számára a köztestületi forma. A jogszabályi előkészítés és a törvényhozói döntés után 1996. november 15-én alakult meg a Budapesti Mérnöki Kamara (BPMK).

A mérnöki kamarai intézményi rendszer létrehozásának előzményei azonban jóval korábbra, a XX. század elejére nyúlnak vissza: az 1923. évi, a mérnöki rendtartásról szóló XVII. törvénycikk és végrehajtási rendelete alapján alakult meg először a Budapesti Mérnöki Kamara. Akkoriban Magyarországon ez volt a Mérnöki Kamara. Közéleti súlyát jól érzékelteti az a körülmény, hogy a jogszabályok tervezetét is megkapta véleményezésre. A mérnököket érintő jogszabályok tekintetében pedig kezdeményezően lépett fel például a díjszabási vagy nyugdíjintézeti ügyekben.

Kassai Ferenc kamarai elnök hangsúlyozza: „a magyar mérnöki örökségre magabiztosan lehetett építeni. Az itt felhalmozott tudás, a kutatás-fejlesztés eredményei, megvalósult alkotásai, gyakorlati és elméleti erőfeszítései szerte a világon beépültek a mindennapokba. Sok emblemikus alkotásunk született, sok híres konstruktőrünk van, akik hajdanán megalapozták az ország hírnevét. Mindenki ismeri a műszaki értelmiség kreativitásával létrejött alkotásokat, ezek fontossága, hasznossága lemérhető a mindennapi életben.

A kamarában azért dolgozunk, hogy a mérnökök alkotó módon vehessenek részt az előttünk álló feladatokban és a mindennapi munkában. Szeretnénk, ha a mérnöki pálya ismét a figyelem középpontjába kerülne és javulna az a társadalmi megítélés, amely a mérnöki munkát olykor körülveszi, esetenként leértékeli. A realgazdaság fontos területe a tervezés, a szakértés, a létesítmények kivitelezése, a műszaki ellenőrzés, az üzemeltetés – ezek pedig alapvetően mind mérnöki munkák, amelyekre európai szinten is alkalmas hazai tudáskapacitás áll a nemzetgazdaság rendelkezésére. Az uniós forrásokból megvalósítható és azzal összefüggő beruházások jelentős része is mérnöki munkát igényel. A gazdasági fölemelkedéshez, egy valódi patrióta gazdaság kibontakozásához a legjobb adottságok egyike, a mérnöki szürkeállomány rendelkezésre áll.

A mérnöktársadalom célja többek között a nemzeti építési kultúra színvonalának emelése, az építőipar presztízsének javítása – mindenütt, földrajzi koordinátáktól függetlenül. Napjaink igényére válaszolva a kamara sokat tett azért, hogy az EU-s projekteknél ne csak a jogi, közgazdasági és művészeti elképzelések, szempontok domináljanak, hanem a műszaki racionalitás és tartalom is hangsúlyosabb szerepet kapjon.

Mérnöki munkákat voltaképpen ősidők óta végeztek, de ezeket hajdan rendszerint nem a napjainkban megszokott tervek és műszaki előírások szerint, hanem legtöbbször tapasztalati alapon határozták meg. Ilyen műszaki szakterület volt többek között a bányászat, a bőripar, az erdőművelés, a földmérés, a gépek alkotása, a harangöntés, a katonai feladatok, a nyomdászat, a pénzverés, a textilipar, az útépités, várépítés

a vegyészet, a vízépítés. Ezek a munkák sokszor nem feleltek meg a kívánalmaknak, így fordulhatott elő, hogy összedőltek a létesítmények, nem voltak kellően tartósak, esetleg túl drágára sikeredtek. Minthogy a műszakinak tekinthető alkotások száma nem volt túl sok, rendszerint hosszú ideig készültek, s többnyire még arra is lehetőségük volt, esetleg a problémásnak tűnő részeket átalakítsák.

Az ipari forradalommal megváltozott a helyzet: megjelenek a gőzgépek, a vasút, később a villamosság, és a polgárság sokkal nagyobb súlyt kapott, mint a korábbi nemesi és jobbagyi, zselléri viszonyok között. A megnövekedett műszaki feladatokhoz kialakultak Európa-szerte, így Magyarországon is a szükséges intézmények.

A Selmecbányai Akadémia alapítását a bécsi udvari kamara 1735. június 22-i leiratától számíthatjuk. Ennek alapján, Selmecbányán olyan bányatisztképző tanintézet jött létre, amelynek feladata a bányászati-kohászati szakképzés volt. Feladata lett olyan műszaki szakemberek képzése, akik a bányaművelés-bányajog, a bányamérés, az ércelőkészítés, a kémlészet-kohászat, valamint a pénzverés-aranyváltás területének szakértői lehetnek, és képesek termelési, igazgatási, jogi feladatok ellátására. Az első Bergschule kétéves képzési időt biztosított, miként az 1763-ban létrehozott Bergakademie is. Utóbbi 1770-ben tért át a hároméves képzési rendszerre, majd 1846-tól már négy (az erdszéknél három) évfolyamon oktattak. A tanintézet a legrégebbi, életképesnek bizonyult bányászati-kohászati iskola, mérnökképző, műszaki felsőoktatási intézmény, amely úttörő volt abban is, hogy a Habsburg Birodalmon belül ez volt az első állami alapítású (nem egyházi) tanintézet. Az Akadémia – ez az elnevezés 1904-ben szűnt meg, amikor főiskolává szervezték – a trianoni békeszerződést követően kénytelen volt beszüntetni működését Selmecbányán, és Sopronba költözött.

A mérnöktársadalom fontos évszámként jegyzi 1782-t is, amikor is II. József megalapította az Institutum Geometricum-ot. Az intézetet az uralkodó a tudományegyetem bölcsészeti karához kapcsolta, s ezzel a mérnökképzést egyetemi szintre emelte. Az Institutum Geometricum volt az első polgári mérnökképző intézet Európában, amelyben egyetemi szervezetben oktatták a műszaki tudományokat, 12 évvel korábban, mint az 1794-ben főiskolai rangra emelt francia École Polytechnique-ben. Az intézet 69 éves fennállása alatt 1278 diák kapott mérnöki oklevelet (az évi átlagban nem egészen 19 fő).

Az alapításról szóló rendelet Magyarországon először mondta ki, hogy nyilvános mérnöki állásra csak olyan személy alkalmazható, aki az előírt matematikai tanulmányok elméletéből és gyakorlatából az egyetemen nyilvános vizsgát tett, s erről bizonyítványt szerzett. A pesti mérnökök 1860 után vetették fel, hogy a mérnököknek szakmai egyesületre lenne szükségük. Ugyanakkor a mérnökszervezetek hazai megalakításához a kedvező klímát igazán csak a kiegyezés tudta meghozni. Az Egylet megalapításában személy szerint Hollán Ernőt fontos megemlíteni – idézzük őt az egylet alakuló üléséről: „Azt mondják az angolok, e század az ingeniurök százada, s én azt hiszem, hogy sok tekintetben igazuk van. Az európai társadalom nem kis részben a műtan roppant fejlődésének s a természettudományok fölfedezéseinek köszönheti nagy előrehaladását.”

S valóban. Egyik felfedezés a másikat követi. Gőzerő és vilamos-delejesség mintegy nagyszerű lökéssel egyszerre mozgította ki lassú menetéből az emberiség fejlődését, s e roppant változás, nemcsak a szellemi élet minden mozzanatait szabályozza, de az anyagi viszonyok minden ágazatára is kiterjed, sőt folytonos haladásra ösztönöz. Az Egylet 1878 óta szorgalmazta a Budapesti Mérnöki Kamara megalapítását, de ennek feltétele csak 1923. március 29-én jött el, amikor kihírdették a mérnöki rendtartásról szóló törvényt.

A Budapest Mérnöki Kamara 1924. március 8-án jött létre, elnökévé dr. Zielinski Szilárdot választották. A mátészalkai születésű építőmérnök, műegyetemi tanár, a magyarországi vasbetonépítés úttörője. Magyarországon az első műszaki doktor, a Budapesti Mérnöki Kamara első elnöke, az 1924. március 8-i megalapítástól április 24-én bekövetkezett haláláig.

Zielinski Szilárd mérnöki munkássága mellett sok éven át küzdött a mérnöki kamara megalakításáért. Erre vonatkozó első javaslatát még 1900-ban nyújtotta be, de egészen 1923-g kellett várnia, amíg a Budapesti Mérnöki Kamara megalakulhatott. A Budapesti Mérnöki Kamara volt Magyarországon a mérnöki kamara, és tagjai sorába a vármegyék delegáltak tagokat. Két hónap sem telt bele, amikor Zielinski Szilárd elhunyt. Utódjául Hermann Miksa gépészmérnököt választották meg. A kamara titkára pedig Thoma Frigyes lett, aki gyakorlatilag egészen addig betöltötte ezt a tisztséget, amíg a nyilas kormányzat be nem tiltotta a kamara tevékenységét 1945-ben.

1956. november 1. dátummal ismét találni javaslatot a mérnöki kamara alapszabály-tervezetére, melynek aláírójaként a Magyar Mérnöki Kamara Ideiglenes Intéző Bizottsága volt feltüntetve.

A kamarai gondolat újjászületésére a rendszerváltás hajnaláig, 1988-ig kellett várni. A hazai mérnökség változások iránt legfogékonyabb képviselői az öntevékeny cselekvés útjára léptek, amikor 1989-ben megalakították a Mérnöki Kamarát, s mint egyesületet bejegyeztették. Alapító elnöknek dr. Hajtó Ödönt választották. A szervezés azonban itt nem állt meg, felvállalták a mérnökség közös ügyét. Az Országgyűlés csak 1993 októberében fogadta el, és iktatta törvénybe a köztestület fogalmát. E szerint az önkormányzattal, nyilvántartott tagsággal és jogi személyiséggel rendelkező szervezetet csak törvény hozhatja létre, mert tevékenységéhez kapcsolódóan közfeladatot lát el. Jogszabályi okok miatt 1995-ben az egyesület nevét megváltoztatva Mérnök Egyletként működött, de további másfél évet kellett várni arra a törvényre, amely végre 1996-ban lehetővé tette a mérnöki és építész kamarák megalakítását.

A tervező- és szakértő mérnökök, valamint építészek szakmai kamaráiról szóló 1996. évi LVIII. törvényt az Országgyűlés az 1996. június 25-i ülésnapján 316 igen szavazattal, egy tartózkodás mellett fogadta el. Ez 54 paragrafust tartalmazott a kihirdetésnél. A törvény mellett több kormányrendelet is szabályozta a kamarai jogosultságokat.

A törvény az új kamarák számára alulról való építkezést írt elő, így előbb a 19 területi (megyei) kamara alakult meg még 1996 novemberében. 1997. január 11-én a megyei kamarák küldöttei alapították meg a Magyar Mérnöki Kamarát. A kamara közfeladatait a kamarai törvény határozza meg és részletezi, amelynek célja, hogy a mérnöki és építészeti tevékenység gyakorlásának engedélyezését és felügyeletét az államigazgatásból a szakma önkormányzatával működő köztestülethez telepítse át.

Ez a szabályozás ahhoz a jogalkotási folyamathoz kapcsolódik, amely az önálló szellemi tevékenységet folytatók jogállását a piacgazdaság követelményeihez igazítja. A hazai, a nemzetközi és az európai közösségi gyakorlat azokban a szakmákban hozott létre köztestületi hatáskörrel működő szakmai kamarákat. Ezek tevékenységekre elsősorban az jellemző, hogy individuálisak, azaz a tevékenységet a szakember (pl. mérnök, építész, ügyvéd, orvos stb.) alapvetően maga folytatja, és eredményét személyes képessége, munkája határozza meg; a megbízó (ügyfél) és a szakember között bizalmi viszonyt feltételezi, valamint a tevékenység jelentős élet- és vagyonbiztonsági, környezeti, erkölcsi, anyagi illetve kulturális értékhez kapcsolódik.

A törvény szerint a mérnöki tervezői illetve szakértői tevékenység csak kamarai tagsági viszony keretében végezhető. A kötelező tagság lehetővé teszi azt, hogy a kamara a hivatás etikai és szakmai normáit megállapítsa, és azoknak érvényt szerezzen.

A törvény abból az alapelvből indult ki, hogy az öngazgatás - a döntéshozók szakmát és helyi ismereteinél fogva - hatékonyabb, mint az állami irányítás. Az öngazgatás az a módszer, amellyel a kamarai feladatok megvalósíthatók, a kamarai önkormányzat adja az alapot a közhatalmi jellegű jogosítványok gyakorlásához. Ezért a kamara területi elven épül fel, átfogva az ország egészét. A területi kamarák országos kamarát hoznak létre. Közfeladatainak ellátása érdekében pedig szolgáltatásokat nyújt a tagjai részére. A köztestület vagyonával önállóan gazdálkodik, gondoskodik értékének megőrzéséről.

A kamarák - szakmai feladatellátásukban - képviselik a mérnöki tevékenységet folytatók érdekeit: elősegítik a mérnöki tevékenység társadalmi elismertségének javítását, figyelemmel kísérik és értékelik a különböző vállalkozási és szervezeti formák működését. Tájékoztatják a mérnököket az aktuális szakmai kérdésekről, a pályázatokról, ösztöndíjakról, a szabad állásokról, együttműködnek a mérnöki tevékenységet érintő kérdésekben az országgyűlési és kormánysszervekkel, kapcsolatot tartanak más országok szakmai szervezeteivel. Szakmai kérdésekben együttműködnek a kapcsolódó tudományos egyesületekkel, illetve azok szövetségeivel, véleményezik a mérnökök szakmai érdekeit érintő jogszabályok tervezeteit, a kamarák szakterületeit érintő előterjesztések esetében az illetékes kamara véleményezési, és kezdeményezési joggal rendelkezik.

A kamarák - szakmai feladatellátásukban - képviselik a mérnöki tevékenységet folytatók érdekeit: elősegítik a mérnöki tevékenység társadalmi elismertségének javítását, figyelemmel kísérik és értékelik a különböző vállalkozási és szervezeti formák működését. Tájékoztatják a mérnököket az aktuális szakmai kérdésekről, a pályázatokról, ösztöndíjakról, a szabad állásokról, együttműködnek a mérnöki tevékenységet érintő kérdésekben az országgyűlési és kormánysszervekkel, kapcsolatot tartanak más országok szakmai szervezeteivel. Szakmai kérdésekben együttműködnek a kapcsolódó tudományos egyesületekkel, illetve azok szövetségeivel, véleményezik a mérnökök szakmai érdekeit érintő jogszabályok tervezeteit, a kamarák szakterületeit érintő előterjesztések esetében az illetékes kamara véleményezési, és kezdeményezési joggal rendelkezik.

**Forrás:
Magyar Mérnöki Kamara**

NÓGRÁDI ÉPÍTÉSZEK SZAKMAI KÖZÖSSÉGBEN

1945 után megszüntették az építészeti tervező irodákat. Valamennyi tervezőnket vagy illegálisba (külföldre) száműzték, vagy nagy tervező irodákba kényszerítettek be. Az ötvenes évek újjáépítési feladatai persze, sok sikeres munkát jelentettek, ám az ideológia a „szocreál” irányzatot kényszerítette az építészekre.

Ez elsősorban az ötvenes évekre volt jellemző, és ennek mintegy reakciója lehetett a szabadabb formálás, az akkori Európától vett minták követése. Ez elsősorban a hatvanas éveket jellemezte. Azután az építész is beleszürkült a „kádárizmus” középszerűségébe. Ekkor születnek a panel lakótelepek is. Néha fel-felütötte fejét egy-egy tehetség, de elég hamar „víz alá nyomták”, s jó esetben is csak vidéki kisvárosokban építhetett. Sajnos, számos példát lehetne erre mondani. Ebben az időszakban már a több száz fős intézmények, tervező vállalatok uralták a szakmát és határozták meg a korszerű építészetet.

A rendszerváltás ezt a helyzetet alaposan felkavarta: az országnak súlyos gazdasági problémái is akadtak, s ennek következtében az építészek és a hatalmas irodák munkatársai is munka, megbízás nélkül maradtak. A nagy cégek tönkrementek, a tervezőket elküldték, és mindenkinek magának kellett egzisztenciát teremteni. Ez pedig tervezési megbízás hiányában igen-igen nehéz feladatnak bizonyult, s egzisztenciálisan még ma sem sokkal jobb a helyzet.

Ami pedig a szakmai munkát illeti: a korábbi nagyvállalatoknál kialakult egy minőségellenőrzési rendszer – házi tervtanácsok – amiken a terveket a vezető kollégák konzultálták, kontrolálták, javíthatták. A feloszlásukkal együtt ez a tervezési fázisban való ellenőrzés is megszűnt. Bizonyára emlékeznek rá, ekkor születnek a „soktornyocskás” családi házak, hiszen a vállalkozások nélküli vállalkozóknak meg kellett mutatni, kik is ők valójában. Ez volt a kilencvenes évek „posztmodern” és a stílustalanság időszaka, amikor is az önmegvalósítás útját járó ó kollégáink úgy érezték, mindent szabad.

Voltak józan hangok, elsősorban a tapasztaltabb kollégák közül többen ezt a kakofóniát kevésbé szerencsésnek ítélték, és próbálkoztak valamennyire megszervezni a szakmai közéletet. Működött ugyan a Magyar Építőművészek Szövetsége, ami egy meglehetősen „arisztokratikus” szervezetnek indult, és még a mai napig is tartja magát, ám ehhez az építészek jelentős része nem tudott, vagy nem akart csatlakozni. Ilyen körülmények közt kezdődtek el a beszélgetések a kamara szükségességéről. Persze, mindezt a háttérben, csendesesen, hiszen a politikát nem igen érdekelte az építész. Megszüntették a minisztériumát, szinte évente más-más irányító minisztériumnál – környezetvédelmi, közlekedési-vízügyi, belügyminisztérium – találtak magunkat, egy helyettes államtitkár vezetésével. Igaz, akadt olyan időszak is, hogy a helyettes államtitkár valóban építész volt(!).

Húsz évvel ezelőtt az informatika még gyerekcipőben járt, sokan nem is rendelkeztek internet-eléréssel, e-mailek helyett így nem egyszer telefonon, vagy személyes találkozók alkalmából történtek ezek a szervezési munkák. Emlékszem olyan találkozókra, ahol 25-30 építész is jelen volt valakinek a lakásában. Az ilyen alkalmakkor jókat beszélgettünk a szakma

szerveződéséről. Már akkor felvetődött egy „Közmunkatanács” jellegű szervezet létrehozása is, amiből persze, azóta sem lett semmi.

Sokat kellett győzködni a szakma akkor elismert építészeit, hogy próbáljanak közelebb jutni a politikához, tegyenek valamit, hogy a szakma művelői valamilyen szervezett-körülmények között tudják intézni szakmai és mindennépe dolgait. Hiszen volt – és még mindig van – mit megbeszélni. Számos dolgon még napjainkban is vitatkozunk a kamaráinkon belül.

Végül 2006-ban megszületett a kamarákról szóló törvény, aminek alapján elkezdhattuk a tényleges szervező munkát. Alakítottunk egy csapatot, amit Guzsaly Karsci vezetett. A hivatali szobámban üléseztünk, Guzmics György, Séber Ferenc, Karsci és én. Eközben a Magyar Építész Kamara is alakított egy szervező bizottságot, tőlük kaptunk az irányelveket a szervezéshez. Felkérő leveleket írtunk, s akik visszajelezték, őket felvettük a regisztrált tagok jegyzékébe. A regisztrációt 1996. október 24-én zártuk le, akkor 90 tagjelölt volt a listánkon. A regisztrált tagokat hívtuk meg az alakuló taggyűlésre, amit 1996. december 5-én, csütörtökön tartottunk meg. Érdekes, a csütörtöki nap azóta is kedvenc napunk maradt, s igyekszünk a kamarai rendezvényeket e napon tartani.

Az alakuló taggyűlés jegyzőkönyve érdekes olvasmány, ki derül belőle, hogy vendégeink is voltak: Tamássy István építész, országgyűlési képviselő, aki az Országgyűlés Építészeti Albizottság képviselőjében volt jelen, és később tagunk is lett, vagy Fejérdy Tamás építész, aki az országos kamarai szervezők Alapszabály Előkészítő Bizottságát képviselte. Ürmössy László a megyei METESZ elnöke és Botka Miklós a megyei ÉTE elnöke is velünk volt, őt az alakuló taggyűlés levezető elnökének is megválasztotta. Továbbá jelen volt Kövesi Tibor, akit néhány nappal korábban a Nógrád Megyei Mérnöki Kamara elnökének már megválasztott.

A Nógrád Megyei Építész Kamarát 53 megjelent regisztrált tag alapította meg ezen a napon. A jegyzőkönyv szerint volt, aki a kamara címére tett javaslatot, s volt, aki az alacsony taglétszám miatt aggódott, hogy majd a tagdíjakból nem fogjuk tudni fenntartani magunkat – ez igen bölcs előrelátásra vallott, hiszen ma sem tudjuk tagdíjakból fenntartani magunkat, és volt, aki egy főállású elnöki állást javasolt. Persze számos egyéb javaslat is elhangzott, de izgalmakat hozott az elnökség és tisztségviselők megválasztása is.

A javaslatokat Luda László építész, a Jelölő és Szavazatszámoló Bizottság vezetője tette. A jelöltek listáját a szervezők állítottak össze, de a helyszínen bárki bárkit jelölhetett. A taggyűlés megválasztotta az elnököt és Elnökséget, az Etikai Bizottságot, valamint a Tagfelvételi Bizottságot, akik majd átvették a szervezők feladatát. Történt itt jelölés és lemondás megváltás, végül a titkos szavazás szerint az Elnökség a következők szerint alakult: elnök Kenyeres István, alelnök Guzsaly Károly, elnökségi tagok Berdár József, Guzmics György és Moór Máttyás. A megválasztott Tagfelvételi Bizottság – elnöke Séber Ferenc lett – tagfelvételi határozatával 1997. január 6-i hatállyal váltunk teljes jogú tagokká.

A Magyar Építész Kamara 1997 januárjában alakult meg, az alakuló ülést a Műegyetem dísztermében tartottuk. Emlékszem, aznap reggelre olyan országos ónos eső esett, hogy az autók keresztben csúsztak le az útról. De azért felértünk Pestre és a nógrádiak nevében is megalakítottuk a Magyar Építész Kamarát. Az első elnök Callmeyer Ferenc lett.

A megválasztott elnökség megkezdte munkáját, kezdetben a METESZ székház adott helyet irodánknak, és az adminisztrációt is Ők látták el. A titkárunk, aki a „hivatal” munkáját irányította, dr. Varga Tamás volt, aki ma Salgótarján MJ Város aljegyzőjeként dolgozik. Tamást aztán hosszú időre Domonkos György kollégánk váltotta, aki ma az állami főépítész funkciót tölti be. A hivatalt ma Spiegelné Böszörményi Katalin kolléganőnk vezeti, aki szintén építész, így ilyen szemlélettel is tudja kezelni az ügyes-bajos dolgainkat.

A kamara tevékenységét a kezdetektől – bár legfontosabb a jogosultságok megállapítása volt – a folyamatos jogi-jogász viták, a jogszabály módosítások jellemezték. Attól függően, hogy hol volt – melyik minisztériumban – illetve ki volt a jogszabályok felelőse, attól függően változott a kamarákra vonatkozó szabályozás. A kamara nem volt elég erős, hogy ezeknek akár csak kis részben is ellenálljon. Sok-sok felesleges munkát adott a hivatalnak az ilyen – gyakran feleslegesnek tűnő – módosítás. Talán azért mégis szükség volt ilyen jellegű dolgokra is, amíg kialakult egy viszonylag végleges szervezeti és működési rend és forma. Persze, még mindig alakulunk, változtatunk egy-egy szabályon, de ezek már gyökeresen nem módosítják a tevékenységünket, és mindig viták közben alakulnak ki.

Ahogy a szakma változik, ahogyan az életünk is változik, természetesen a kamarák élete is alakul. Emlékszem egy kezdeti elnökök tanácskozására, ahol az elnök – Callmeyer Ferenc – kifejtette, hogy „nagy irodát nem kell fenntartani, sokat nem kell postázgatni, mert majd mindent e-mailon, elektronikusan fogunk intézni”. Akkor ezt bizony, meg is mosolyogtuk kicsit, hiszen ez nem látszott előre, és az élet őt igazolta, mert ma már a terveinket is elektronikus formában készítjük és engedélyezik. A hivatalunk is számítógépen kezeli az iratokat – bár meg kell jegyezni, hogy azért még papírokra is szükség van. Annak ellenére, hogy mindig vet kisebb-nagyobb hullámot egy-egy intézkedés – például anno az elektronikus ügyintézészt kikenyszerítő szabályok – hamarosan

alkalmazkodunk, hozzászokunk, máshogy csináljuk, és újra kialakul egy újabb rend.

Manapság a politika szót bele a szakmánkba, és borzolta kedélyeket az építési engedély nélkül is építhető lakásokkal. Ez (hosszan nem részletezve) végül a szakmai szempontokat is befogadó szabályozás-módosítást eredményezett, s ez volt az első eset, hogy a jogszabályalkotó figyelembe vette és elfogadta a kamara szakmai érveit. És ugyanez a politika vette észre, hogy a kamarákat úgy hozta létre az akkori szabályozás, hogy nincs vagyonuk, hogy államigazgatási feladatokat – is – ellátanak, azonban ehhez csak a tagdíjak adnak anyagi forrást. Ezért pályázat útján minden területi kamarának jelentős forrást biztosít, részben felszerelésekre – korszerű ügyintézés- korszerű eszközök – részben pedig a szakmai munkájuk támogatására. Ennek hatására jelentősen javultak a kamaránk gazdálkodási lehetőségei, és számos programot tudtunk megvalósítani.

Például mi ebben az évben kilencedik alkalommal szerveztük meg az „építészet hónapja” rendezvénysorozatot, amin több mint 80 előadás hangzott el neves építészekről, régészekről, építész-, és kertész tanároktól, kollégáinktól. Az előadások egyrészt a szélesebb közönség építészet iránti érdeklődését hivatott felkelteni, részben pedig tagjaink felkészültségét igyekszik szinten tartani. Remélem, hogy ez a támogatási rendszer és forma tartósan fennmarad, és lehetőségünk lesz egyre több továbbképzést-szakmai tanulmányutat szervezni. Komoly jelentőségét látom annak, hogy tagjaink, akik igazából elkülönülve dolgoznak, gyakrabban találkozzanak és beszélgessenek egy jót arról hogy ki mit és hogyan csinál. Ez szerintem igen fontos, talán még a hivatali papíroknál is fontosabb. Köszönet illeti a Miniszterelnökséget támogatásáért, ami lehetővé tette például e kiadvány megjelenését is.

Egy semmiből létrejött szervezetéletemben igen komoly dolog a huszadik éves születésnap. Ez az idő nagyjából elegendő volt, hogy az építészek kamarái kialakítsák maguk körül és maguknak azt a környezetet, amit szakmájuk igényel és lehetővé is tesz. Még nincs minden rendben, még több dologban kell kicsit módosítani, de ezeket folyamatosan éljük, ahogyan a körülöttünk lévő világ is folyamatosan változik, és soha nem látott dolgokat produkál. Ehhez már csak az országnak kell sok-sok megrendeléssel az építésztársadalom mögé (mellé?) állnia, és talán a 25. születésnap kedvezőbb hangulatban telik majd.

Kenyeres István
a Nógrád Megyei Építész Kamara
alapító elnöke

A NÓGRÁD MEGYEI ÉPÍTÉSZ KAMARA VÁLASZTOTT TISZTSÉGVISELŐI

A Nógrád Megyei Építész Kamara 1996. december 5-én alakult Salgótarjánban.
90 regisztrált építészből 53 fő vett részt az alakuló taggyűlésen.

TISZTSÉGVISELŐK: 1997-1999

Elnök: Kenyeres István
Alelnök: Guzsalý Károly
Elnökségi tagok: Berdár József
Guzmics György
Moór Mátyás
Póttagok: Kosztolnyik Károly
Seres Róbert

Felügyelő Bizottság:

Elnök: Godó Dezső
Tagok: Timmer Zoltán
Szeberényi Endre
Póttagok: Botka Miklós
Majorosné Kanyó Mária

Etikai Bizottság:

Elnök: Sugár Gizella
Tagok: Bolgár János
Mester Zoltán
Séber Ferenc
Berkiné Tózsér Katalin
Póttagok: Deme László
Csordás István
Sinkó Géza

Tagfelvételi Bizottság:

Elnök: Luda László
Tagok: Tóth Tamás
Sinkó Géza
Vas Attila
Küldöttek: Berdár József
Guzmicsné Csonka Ágnes
Kenyeresné Bara Katalin
Moór Mátyás
Seres Róbert

TISZTSÉGVISELŐK: 1999-2001

Elnök: Klenóczky Sándor
Alelnök: Antalné Klonka Katalin
Elnökségi tagok: Berdár József
Szatmári János
Guzmics György
Póttagok: Jakubovics Gábor

Felügyelő Bizottság:

Elnök: Izsó Béla
Tagok: Timmer Zoltán
Kristály Péter

Etikai és Fegyelmi Bizottság:

Elnök: Berkiné Tózsér Katalin
Tagok: Paróczai István
Sugár Gizella
Mester Zoltán
Séber Ferenc
Póttagok: Sinkó Géza
Deme László
Bolgár János
Küldöttek: Klenóczky Sándor
Antalné Klonka Katalin
Berdár József
Szatmári János
Guzmics György

TISZTSÉGVISELŐK: 2001-2003

Elnök: Klenóczky Sándor
Alelnök: Kenyeres István
Elnökségi tagok: Antalné Klonka Katalin
Szatmári János
Berdár József
Póttagok: Jakubovics Gábor
Guzsalý Károly

Felügyelő Bizottság:

Elnök: Őze János
Tagok: Szeberényi Endre
Usák Tibor
Póttagok: Timmer Zoltán

Etikai és Fegyelmi Bizottság:

Elnök: Berkiné Tózsér Katalin
Tagok: Paróczai István
Kenyeresné Bara Katalin
Mester Zoltán
Séber Ferenc
Küldöttek: Klenóczky Sándor
Kenyeres István
Antalné Klonka Katalin
Szatmári János
Berdár József

TISZTSÉGVISELŐK: 2003-2007

Elnök: Kenyeres István
Alelnök: Klenóczky Sándor
Elnökségi tagok: Séber Ferenc
Kovács Gábor
Berdár József
Póttagok: Usák Tibor
Guzsalý Károly

Felügyelő Bizottság:

Jakubovics Gábor
Fülöp Zsolt
Őze János
Szeberényi Endre

Etikai és Fegyelmi Bizottság:

Elnök: Berkiné Tózsér Katalin
Tagok: Horváth Róbert
Huszanyikné Vincze Katalin
Mester Zoltán
Vas Attila
Küldöttek: Kenyeres István
Klenóczky Sándor
Séber Ferenc
Kovács Gábor
Berdár József

TISZTSÉGVISELŐK: 2007-2011

Elnök: Kenyeres István
Alelnök: Kovács Gábor
Elnökségi tagok: Óze János
Klenóczky Sándor
Berdár József
Póttagok: Usák Tibor
Guzsaly Károly
Séber Ferenc

Felügyelő Bizottság:
Elnök: Timmer Zoltán
Fülöp Zsolt
Tóth Tamás
Póttag: Szeberényi Endre

Etikai és Fegyelmi Bizottság:
Elnök: Berkiné Tőzsér Katalin
Tagok: Horváth Róbert
Vas Attila Zoltán
Balázs Ferenc
Konszki Péter
Póttag: Horváth Zoltán
Küldöttek: Kenyeres István
Kovács Gábor
Óze János
Klenóczky Sándor
Berdár József

TISZTSÉGVISELŐK: 2011-2015

Elnök: Kenyeres István
Alelnök: Kovács Gábor
Elnökségi tagok: Óze János
Fülöp Zsolt
Berdár József
Póttagok: Séber Ferenc

Felügyelő Bizottság:
Elnök: Timmer Zoltán
Guzsaly Károly
Sisák Gábor
Póttag: Tóth Tamás

Etikai és Fegyelmi Bizottság:
Elnök: Szeberényi Endre
Tagok: Tálos Judit
Balázs Ferenc
Póttag: Matthesz Gábor
Küldöttek: Kovács Gábor
Konszki Péter
Tóth Tamás
Guzsaly Károly
Pótküldött: Torák Oszkár

TISZTSÉGVISELŐK: 2015-(2019)

Elnök: Kenyeres István
Alelnök: Kovács Gábor
Elnökségi tagok: Óze János
Fülöp Zsolt
Sisák Gábor József

Felügyelő Bizottság:
Elnök: Timmer Zoltán
Séber Ferenc
Matthesz Gábor
Póttag: Karácsony Ágnes

Etikai és Fegyelmi Bizottság:
Elnök: Angyalné Wilverger Józsa
Tagok: Tálos Judit
Torák Oszkár
Szeberényi Endre

Küldöttek: Kovács Gábor
Fülöp Zsolt
Sisák Gábor József

TITKÁR:

Dr. Varga Tamás
1997. január 1. - 1999. január 1.

Domonkos György
1999. február 1. - 2008. december 31.

Spiegel Józsefné Böszörményi Katalin
2009. január 1-től, jelenleg is.

ÜGYINTÉZŐ:

Jerebencsik Judit:
1998. június 1. - 1998. augusztus 31.

Godó Balázs
2008. október 1. - 2009. június 30.

Sándor Eleménné Vonsik Márta Csilla
1998. szeptember 1-től jelenleg is.

A NÓGRÁD MEGYEI MÉRNÖKI KAMARA VÁLASZTOTT TISZTSÉGVISELŐI

A Nógrád Megyei Mérnöki Kamara 1996. november 22-én alakult Salgótarjánban.
106 regisztrált mérnökből 71 fő vett rész az alakuló taggyűlésen.

TISZTSÉGVISELŐK: 1996-2000

Elnök: Kövesi Tibor
Alelnök: Kiss Sándor
Elnökségi tagok: Bókáné Bakos Mária
Braun József
Gyimesi József
Klenóczky Sándor
Lantos László
Póttagok: Tábornszki János
Virág András

Felügyelő Bizottság:

Elnök: Hajós Ferenc
Tagok: Józsa Gábor
Lukács György
Magyar József
Melihercsik János
Póttagok: Szopóczy Ferenc
Ürmössy Ákos

Etikai Fegyelmi Bizottság:

Elnök: Király László
Tagok: Zérczy István
Ecsedy Lajos
Mészáros Lajos
Kovácsné Veres Valéria
Póttag: Toldi Tamás
Titkár: Dr. Varga Tamás:
1997. január 1- 1999. január 1-ig
Domonkos György:
1999. február1-2008. dec.31-ig
Jerebencsik Judit:
1998. június 1- 1998. augusztus 31.
Sándor Elemérné
Vonsik Márta Csilla:
1998. szeptember 1-től

TISZTSÉGVISELŐK: 2000-2004

Elnök: Kövesi Tibor
Alelnök: Kiss Sándor
Elnökségi tag: Bókáné Bakos Mária
Braun József
Lantos László
Márkus Pál
Virág András

Felügyelő Bizottság:

Elnöke: Hajós Ferenc

Etikai Fegyelmi Bizottság:

Elnöke: Király László
Titkár: Domonkos György
Ügyintéző: Sándor Elemérné
Vonsik Márta Csilla

TISZTSÉGVISELŐK: 2004-2008

Elnök: Kövesi Tibor
Alelnök: Kiss Sándor
Elnökségi tag: Bókáné Bakos Mária
Kiss Ferenc
Lantos László
Lonsták László
Virág András

Felügyelő Bizottság:

Elnöke: Kovács István

Etikai-Fegyelmi Bizottság:

Elnöke: Király László
Titkár: Domonkos György
Ügyintéző: Sándor Elemérné
Vonsik Márta Csilla

TISZTSÉGVISELŐK: 2008-2012

Elnök: Bózvári József
Alelnök: Kövesi Tibor
Elnökségi tag: Király László
Kiss Ferenc
Lonsták László
Nádasdiné Tergácz Ágnes
Ürmössy Ákos

Felügyelő Bizottság:

Elnöke: Kovács István

Etikai-Fegyelmi Bizottság:

Elnöke: Kokovai László
Titkár: Spiegel Józsefné
Böszörményi Katalin
Ügyintéző: Sándor Elemérné
Vonsik Márta Csilla

TISZTSÉGVISELŐK: 2012-2016

Elnök: Bózvári József
Alelnök: Bókáné Bakos Mária
Elnökségi tag: Király László
Lantos László
Nádasdiné Tergácz Ágnes
Pap József
Ürmössy Ákos

Felügyelő Bizottság:

Elnöke: Dr. Gastanek Nándor

Etikai-Fegyelmi Bizottság:

Elnöke: Kövesi Tibor
Titkár: Spiegel Józsefné
Böszörményi Katalin
Ügyintéző: Sándor Elemérné
Vonsik Márta Csilla

TISZTSÉGVISELŐK: 2016-

Elnök: Bózvári József
Alelnök: Dr. Gastanek Nándor
Elnökségi tag: Harkai Miklós Zoltán
Lantos László
Nádasdiné Tergáczy Ágnes
Pap József
Zsédely Sándor

Felügyelő Bizottság:
Elnöke: Klagyivik Csaba

Etikai-Fegyelmi Bizottság:
Elnöke: Kövesi Tibor

Titkár: Spiegel Józsefné
Böszörményi Katalin
Ügyintéző: Sándor Elemérné
Vonsik Márta Csilla

TITKÁR:

Dr. Varga Tamás
1997. január 1. - 1999. január 1.

Domonkos György
1999. február 1. - 2008. december 31.

Spiegel Józsefné Böszörményi Katalin
2009. január 1-től, jelenleg is.

ÜGYINTÉZŐ:

Jerebencsik Judit:
1998. június 1. - 1998. augusztus 31.

Godó Balázs
2008. október 1. - 2009. június 30.

Sándor Elemérné Vonsik Márta Csilla
1998. szeptember 1-től jelenleg is.

1997. szeptember 23-án együttműködési megállapodás kötött a Nógrád Megyei Regionális Vállalkozásfejlesztési Alapítvánnyal. 2003. március 21. együttműködési megállapodást aláírására került sor a Nógrád Megyei Közigazgatási Hiva-

tallal. 2003. szeptember 29-én együttműködési megállapodás kötött Bátonyterenye Város Polgármesteri Hivatalával. 2005. október 14-én írták alá a felek a „Nógrád Gazdaságáért” Együttműködési Nyilatkozatot.

DÍJAZOTTAK, KITÜNTETETTEK

NÓGRÁD MEGYEI MÉRNÖKI KAMARA DÍJAZOTTJAI

Az Épületgépész Szakcsoport kezdeményezésére 1999-ben megalapítottuk az „Év Tervezője” és az „Év mérnöke” díjat.

A díjak adományozásának a szempontjai:

– Az „Év tervezője” és az „Év műszaki szakértője” díjat kaphatják a NMMK azon tagjai, akik kiemelkedő teljesítményt nyújtottak a műszaki tervezés, szakértés területén és ennek eredményeként magas színvonalú mérnöki alkotások, illetve más mérnöki munkák valósultak meg.

– Az „Év mérnöke” díjat kaphatják a NMMK azon tagjai, akik a mérnöki alkotó tevékenységükön túl munkájukkal jelentős mértékben hozzájárultak Nógrád megye fejlődéséhez, jelentősen elősegítették a megye mérnökeinek alkotó tevékenységét, illetve a mérnökök helyi társadalmának szervezettebbé válását, a mérnöki munka társadalmi elismertségét.

A „Kamaráért” díjat azon személyek (nem csak kamarai tagok) kaphatják meg, akik a NMMK-ért, a mérnöktársadalom elismertségéért végeztek kiemelkedő munkát, segítették a kamara működését.

2016

Az év mérnöke: Deák László okl. szerkezetépítő mérnök

Az év mérnöki létesítménye: a MITSUBA Kft. Salgótarjánban megvalósult gyárépülete

Mester Zoltán a MESTER Építőmérnök Projekt Kft. ügyvezetője– kivitelező
Scharer Mihály a SCHARER PLAN Kft. műszaki ellenőre

A létesítmény tervezésében részt vevő nógrádi mérnökök:

Lantos Lászlóné környezetvédelmi tervező
Nádasdiné Tergácz Ágnes a tűzjelző rendszer tervezője
Braun Attila épületgépész tervező
Bodócs Péter az épületvillamosság tervezője
Lantos László út és víziközmű tervező
Nádasdi Gyula biztonságtechnika tervezője

Ronkay Ferenc Díj: Vágvölgyi Ferenc József

2015

Az év mérnöke: Bózvári József okl. vízellátási és csatornázási üzemmérnök, vízellátási-vízkezelési szakmérnök.

Az év mérnöki létesítménye: A 21. számú főút 17+000 és 21+520 kilométerszelvények között megépült négy nyomúsítása. A megvalósításban részt vett díjazottak:

Reichardt Jenő - A Kivitelezés irányításáért,

Dobos Csaba - Az Ideiglenes forgalomtechnika kialakításának irányításáért, a végleges forgalomtechnika koordinálásáért,

Imre Tamás - Az Ideiglenes forgalomtechnika tervezésének és kialakításának szervezéséért, a végleges forgalomtechnika egyeztetéséért,

Nagy Tamás - Ideiglenes és végleges forgalomtechnika szervezéséért, egyeztetési munkáért,

Kozma Norbert - Az ideiglenes forgalomtechnika tervezéséért,

Laczkó Csaba - A közmű kiviteli tervek racionalizálásáért,

Vilimi Sándor - Az útépítési és vízépítési munkák műszaki ellenőrzéséért.

2014

Az év mérnöke: Klenóczky Sándor, okl. építőmérnök.

Az év mérnöki létesítménye: A szügyi Parat Ungarn Kft. új csarnoképülete. A megvalósításban részt vett díjazottak:

Klenóczky Sándor okl. építőmérnök,

Braun Attila okl. épületgépész üzemmérnök,

Bodócs Péter okl. villamosmérnök,

Lantos László okl. építőmérnök,

Lantos Lászlóné okl. geológus,

Nádasdiné Tergácz Ágnes okl. automatizálási üzemmérnök,

Nádasdi Gyula biztonságsszervező.

2013

Az év mérnöke: Kreicsi László okl. villamosmérnök.

2012

Az év mérnöke: Márkus Pál okleveles vízellátási és csatornázási üzemmérnök.

Az év tartószerkezeti szakértője: Klenóczky Sándor okl. építőmérnök.

2011

Az év mérnöke: Vágvölgyi Ferenc okl. villamosmérnök.

2010

Kamaráért díj: Braun József okl. épületgépész üzemmérnök.

Kamaráért díj: Kiss Sándor okl. villamosmérnök.

2009

Az év mérnöke : Virágh András okl. gépészmérnök.

Az év tartószerkezeti tervezője: Bókáné Bakos Mária okl. építőmérnök.

Kamaráért díj: Domonkos György, az NMMK titkári posztjának 10 éves betöltéséért.

2008

Az év mérnöke: Mészáros Lajos okl. gépészmérnök

Az év épületgépész tervezője: Papp József okl. épületgépész üzemmérnök

Az év tartószerkezet tervezője: Kovácsné Veres Valéria okl. építőmérnök

2007

Az év mérnöke: Livo László okl. bányamérnök

Az év épületgépész tervezője: Salca István okl. épületgépész üzemmérnök

Az év gáztervezője: Kiss Ferenc okl. épületgépész üzemmérnök

Az év Informatikai tervezője: Braun Gábor okl. mérnök-informatikus

Az év közlekedési tervezője: Walter Mihály okl. földmérő üzemmérnök

Az év tartószerkezeti tervezője: Klenóczky Sándor okl. építőmérnök

Kardos Andor Díj: Hajós Ferenc

2006

Az év mérnöke: Csákvári Csaba okl. gépészmérnök

Az év vagyon- és tűzvédelmi rendszer tervezője: Livoné Tergác Ágnes okl. automatizálási üzemmérnök

Az év épületgépész tervezője: Braun Attila okl. épületgépész üzemmérnök

2005

Az év mérnöke: Bózvári József okl. vízellátási és csatornázási üzemmérnök, vízellátási-vízkezelési szakmérnök

Az év mérnöke: Klenóczki Sándor okl. építőmérnök

Az év mérnöke: Tordai György okl. mérnök

Az év épületgépész tervezője: Zsédely Sándor okl. épületgépész üzemmérnök

2004

Az év mérnöke: Jakubovics Gábor okl. építőmérnök

Az év geodéziai tervezője: Ecsedi Lajos okl. építőmérnök

Az év épületgépész tervezője: Papp József okl. épületgépész üzemmérnök

Az év műszaki szakértője: Lukács György okl. gépészmérnök

2003

Az év mérnöke: Mester Zoltán okl. építőmérnök

Az év környezetvédelmi tervezője: Harkai Miklós okl. kertészmérnök

Az év épületgépész tervezője: Kokovai László okl. gépészmérnök

Az év bányamérnök tervezője: Livo László okl. bányamérnök

Az év bányászati tervezője: Kolláth Zoltán okl. bányamérnök, munkavédelmi szakmérnök

2002

Az év mérnöke: Kiss Sándor okl. villamosmérnök

Az év tartószerkezet tervezője: Kovácsné Veres Valéria okl. építőmérnök

Az év gázellátás tervezője: Tábornszki János okl. épületgépész üzemmérnök

Az év vagyon- és tűzvédelmi rendszer tervezője: Livoné Tergácz Ágnes okl. automatizálási üzemmérnök

Az év vízellátási rendszer tervezője: Knizse József okl. építőmérnök, vízellátási, csatornázási szakmérnök

Az év épületgépész tervezője: Virág András okl. gépészmérnök

2001

Az év mérnöke: Golyán László okl. épületgépész üzemmérnök

Az év tartószerkezet tervezője: Deák László okl. építőmérnök

Az év gázellátás tervezője: Valent József okl. épületgépész üzemmérnök

Az év villamos energia tervezője: Király László okl. villamosmérnök

Az év környezetvédelmi tervezője: Lantos Lászlóné okl. geológus

Az év épületgépész tervezője: Braun Attila okl. épületgépész üzemmérnök

2000

Az év mérnöke: Braun József okl. épületgépész üzemmérnök

Az év vízellátási és csatornázási üzemmérnök tervezője: Márkus Pál okl. vízellátási és csatornázási üzemmérnök

Az év tartószerkezet tervezője: Hajós Ferenc okl. építőmérnök

Az év közlekedési tervezője: Lantos László okl. építőmérnök

Az év gázellátás tervezője: Mészáros Lajosné okl. gépészmérnök

Az év villamos energetikai tervezője: Bodócs Péter okl. villamosmérnök

1999

Az év vízellátási és csatornázási üzemmérnök tervezője: Bóznári József okl. vízellátási és csatornázási üzemmérnök

Az év épületgépész tervezője: Braun Attila okl. épületgépész üzemmérnök

Az év tartószerkezet tervezője: Klenóczky Sándor okl. építőmérnök

Az év épületvillamosági tervezője: Vörös Géza okl. villamosmérnök

Az év gázellátás tervezője: Zsédely Sándor okl. épületgépész üzemmérnök

KLENÓCZKY SÁNDOR: NAGYON HIÁNYZIK A HELYIEK ELISMERÉSE...

A Budapesti Műszaki Egyetem szerkezetépítő mérnöki szakán 1986-ban végzett jó minősítésű oklevéllel. Az egyetem elvégzése után visszakérült Salgótarjánba, ahol az AGROBER iroda építész-statikus tervezője lett. Egy éves diplomával már a salgótarjáni üvegyapógyár terveit készítette önállóan, cége állami megszüntetését követően pedig tervező vállalkozást alapított. Megalapítója és több cikluson keresztül elnökségi tagja volt a Magyar Mérnök Kamara Nógrád megyei szervezetének. 2000-től 2006-ig a Magyar Építész Kamara Nógrád megyei elnöke, majd alelnöke volt, amit csak a közigazgatásban dolgozók kamarai tisztségviselésére vonatkozó tiltás miatt hagyott abba. Nógrád megyének 20 évig volt műemlék-felügyelője. Jelenleg egy kivitelező cég főmérnöki állását tölti be. Klenóczky Sándor megtalálható mind a Nógrád Megyei Építész Kamara, mind a Nógrád Megyei Mérnöki Kamara díjazottjai között.

Egy korábbi interjúban a szakma szeretetéről való megnyilatkozáskor megemlítette középiskolai tanárának, Szatmári Béla építész-képzőművésznek a nevét. Pedig ha jól tudom, nem úgy tűnt, hogy a keze alá kerül...

Klenóczky Sándor : Kalandos úton kerültem be az Építőipari Szakközépiskolába. Valóban nem így akartam, de így alakult. Inkább a testnevelési csoportba vágytam, de nem volt hely. De ezt abszolút nem bánom - teljesen véletlen kerültem oda, de oda kerültem ahova kell. Aztán már nem volt kérdés a folytatás sem. Szatmári Béla olyan szinten volt meghatározó személyiség számomra, ahogyan lelkesedni tudott a szakmáért, hogy evidens lett a folytatás. Nem volt kérdés, hogy milyen irányba megyek tovább. Mivel azonban a szüleim már a felvételikor is nyugdíjasak voltak, nem tehettem meg, hogy nem jutok be azonnal az egyetemre. Ezért választottam a szerkezetépítő irányt, mert akkor a két végzettség ugyanazt a kifutást adta.

Mely munkáira a legbüszkébb – akár Nógrádon belülről, akár megyén kívülről? Mennyire töltöttek/töltenek be meghatározó szerepet a helyi feladatok a pályafutásában?

K. S. : Én terveztem Salgótarjánban a Penny Marketet,

a SPAR épületét, a Budapest Bankot, a rendőrség bővítését, az ügyészség épületének munkáit és még sorolhatnám. De a várostól még nem kaptam megbízást. Miközben az év építész, mérnöke, statikusa vagyok. És ezzel nem vagyok egyedül. Rengeteg olyan dolgot csináltam végig, amihez sok nógrádi szakember nem jutott hozzá. Autobahn – 13000 négyzetméter Budaörsön. A több mint 60 méter magas Baumit torony – 1400 tonna vassal. Terveztem 75x75 méteres pillérkiosztású festékgyárat. Nem mondom, hogy különb vagyok vagy különbe vagyokunk, de azt mondom, hogy nagyon hiányzik a helyiek elismerése, foglalkoztatása. Mondhatnák egyesek azt, hogy „lehet, hogy te gyengébb vagy mint az a 'pesti, de te tervezed, mert te a mi emberünk vagy!” Nem mondják és nem mondták. Azt gondolom, hogy a kamara szinte egész tagságára igazak a kijelentések és ez alapján véve általános vélemény. Hogy a Főteret más tervezte. Hogy a Városháza környezetét más tervezte. Ezek fájó pontok. Az, hogy a Geocsodák Házát Pécsről tervezték. Én nem mondom egyikre sem, hogy rossz. Még megvitatni sem akarom ebből a szempontból a kérdést. Egyet mondok: nem mi csináltuk, nem a miénk. Ez a városnak egy ősi baja, hogy mi a Budapesti Rádiógépgyár salgótarjáni üzeme voltunk, a Budapesti Üvegipari Művek salgótarjáni egysége voltunk, a Budapesti Gazdasági Főiskola salgótarjáni intézete voltunk. Itt van a kamara, itt vannak a remek szakembereink. Helyben szinte lehetőség nélkül. Végig a kamaráról beszéltünk, mert Salgótarján minden baja a kamara baja is.

Milyen feladat volt a legkedvesebb és mi lenne még kedves a szívének? Milyen beruházásra gondoljunk?

K. S. : Ami kedves lenne, ha valaki azt mondaná, hogy: Sanyi, gyere, találjuk ki Salgótarjánt! Nem mondanék konkrét beruházást. Salgótarjánra én úgy tekintek, mint egy végveszélyben levő lakótér. Egy lakótérnek vannak ismérvei, szabályai – ami várossá tesz egy várost. Azt gondolom, hogy Salgótarján ma intenzív osztályra való. Ott pedig már nem körzeti orvos áll az ágy mellett, hanem a legnagyobb tudásúak. Ebbe a városba viszont lassan nem lesz ilyen „orvos”. Egy ilyen csapatnak részese lennék – remélem nem nagyképűség.

A már megvalósult feladatok közül pedig a PARAT gyárát emelem ki. Ez nekem azért kedves, mert a teljes folyamatot végigvihettem. Amikor egy német igazgató olyan bizalommal van az ember felé, hogy odaenged egy üvegkalitka egy ipari üzem elé... Ők is úgy érzik, hogy olyan lett, amilyenre gondoltak. Pedig műszakilag is van benne tudomány, szép is lett és rengeteg tudás van benne – nem csak az enyém, hanem a kollégáké is.

A NÓGRÁD MEGYEI ÉPÍTÉSZ KAMARA ÉLETMŰDÍJASAI:

TAMÁSSY ISTVÁN EMIL

Nógrád megye nyugalmazott főépítésze. (1939-) „Apám már a születésemkor eldöntötte, hogy építész leszek. Építésmérnökként ő az Ózdi Kohászati Üzemek ottani gyárának és felvidéki érdekeltségeinek építészeti ügyeit intézte, s természetes volt számomra az is, hogy abba a budapesti építőipari technikumba protezsált be, amelyikben ő maga is végzett” – meséli Tamássy István, Nógrád megye nyugalmazott főépítésze, akinek munkásságát a Nógrád Megyei Építész Kamara életműdíjjal ismerte el.

Tamássy István építész-technikus végzettséggel felvételizett a Műszaki Egyetem Építésmérnöki Karára. Friss diplomájával pedig ösztöndíjasként érkezett Salgótarjánba, a Nógrád Megyei Állami Építőipari Vállalathoz. Egyike volt azon fiatal mérnököknek, akikre nagy szükség volt akkoriban, és akiket ennek megfelelően szívesen is fogadtak az építkezések előtt álló megyeszékhelyen. Három esztendőt dolgozott a NÁÉV-nál,

majd a Nógrád Megyei Tanácsi Tervező Irodához szerződött, ahol az egyik építészcsoporthoz vezető tervezője volt. Munkásságát Balassagyarmaton több mint kétszáz lakás, a kórházzal szemközi szociális otthon, iskola és az egykori fiú kollégium, Salgótarjában a főposta, az egykori munkásőrség székház, az Acélgyár előtti üzlet-gyógyszertár-orvosi rendelő épületegyüttes, vagy a „plató” több lakóépülete is fémjelzi. Egyébként egy ilyen, üzlethelyiségekkel ellátott, hetvenkét lakásosban él feleségével ma is. Megeszerzte állnak az általa tervezett épületek, iskola Magyaránádonban, Szurdokpuszpökiben, Jobbágyiban, óvoda Rétságon, egészségház Drégelypalánkon, de nevéhez fűződik a diósjenői-tó körüli üdülőterület rendezése is.

Tamássy István mintegy másfél évtizeden át Nógrád megye főépítészeként is dolgozott, de a rendszerváltás politikai lehetőségei is megérintették, az 1994-es országgyűlési választáson az SzDSz jelöltjeként szerzett mandátumot. Képviselőisége alatt az Országgyűlés Építésügyi Bizottságának elnöki tisztét töltötte be. A ciklus lejártát követően vonult nyugdíjba, ma már leginkább a bányai kis házuk körüli kertet műveli. Építész kamarai tag, de szakmájával leginkább a rajzkészsége jelenti a kapcsolatot, ugyanis rajzol és fest, tájképei, portréi, illetve a középkori mesterek műveiről készült másolatai a rokonai, barátai otthonait díszítik.

LUDA LÁSZLÓ

Okleveles és aranydiplomás építésmérnök, a Nógrád Megyei Építész Kamara életműdíjas szakembere (1933-). Végigjárta a kivitelezésben szokásos számlátrát, volt művezető, építészvezető, főépítésvezető, termelési főosztályvezetőként 2000 ember munkájának szervezője. A megye szinte valamennyi falujában és városában épített valamit, legtöbbször Salgótarjában, hiszen a város intenzív építési periódusa éppen a '60-as évek közepétől a '70-es évek második feléig tartott. Lakóháztól rakétakilövőig – a szó szoros értelmében – mindenféle épületet volt szerencséje építeni.

Festőnek vagy színésznek készült – és ahogy ő mondta – nem volt bátorsága olyan foglalkozást választani-vállalni, amit csak egyedül formál az ember. Ezért végül a Budapesti Műszaki Egyetem Építésmérnöki karára iratkozott be. 1957 tavaszán, az egyetem 9. szemeszterében Salgótarjánba vezényelték, az akkori állami építőipari vállalathoz, ahol egyre feljebb lépett a ranglétrán.

A szakmai közéletet a nyolcvanas évekig a nagy építőipari vállalatok mérnökei, technikusai uralták és irányították. Luda László így az Építőipari Tudományos Egyesületben is vezető

szerepet kapott. A szakmai közéleti munkájáért 1984-ben az Építőipari Tudományos Egyesület által adományozott Alpár Ignác-éremmel tüntették ki.

Az építés és tanítás mellett egyre több időt szánt tervezésre is. Először a Pécskő utcai sorházakat tervezte át a saját és építőtársai igénye szerint, ahol ma is lakik. Az 1990-es évek által hozott átalakulásokat követően „Palóc Mérnökiroda” foglalkoztatott, számos tervet készített a „KIVANISZ” társaság szervezetében, majd a Quadrát Mérnökirodában végzett építészeti tervezést.

Azokat az épületeket, melyek építésében közreműködött, vagy építészként tervezett, meg sem próbáljuk számba venni és itt felsorolni. Csak a fontosabbakat, vagy érdekesebbeket felsorolva említhető a szentkúti Lourdes-i oltár és barlang felújítása, Etes általános iskolája és Polgármesteri Hivatala, a salgótarjáni Kodály Zoltán Általános Iskola bővítése-felújítása, vagy egy balassagyarmati lakóház tetőterében kialakított orgonaterem.

Építészete sokrétű, funkcionalista és alkalmazkodó. Kacsingat a poszt-modern irányzatokra, de inkább a hagyományos formavilág az igazi terepe. Ez a mozgalmas, festői világ mutatkozik meg családi házak tervein, és az utóbbi években készült iskola-bővítésekben is. Megmutatkozik, hogy az építész valamikor festőnek készült, rajzos hajlamát az épületei hordozzák. Ritkaság, hogy ma valaki „kézzel” rajzoljon perspektivikus tömegvázlatokat, homlokzati képeket. Luda László még így tervez.

A DÍJAZOTTAK LEGKEDVESEBB MUNKÁIBÓL

BALÁZS FERENC
SALGÓTARJÁN, ÉPÍTÉSZ

ÉV ÉPÍTÉSZE DÍJNYERTES ÉPÜLET: NAGYKERESZTÚR, KÖZÖSSÉGI HÁZ

Nagykeresztúr, közösségi ház - főbejárat

Nagykeresztúr, közösségi ház - udvari nézet

GUZMICS GYÖRGY

SALGÓTARJÁN, ÉPÍTÉSZ

BAGLYASKŐ IDŐSEK OTTHONA - RÓMAI KATOLIKUS PLÉBÁNIA FELÚJÍTÁSÁNAK MEGTERVEZÉSE

A pro-architectúra díjas Guzmics György tervezte 2006-ban a 150 férőhelyes Baglyaskő Idősek Otthona bentlakásos szociális intézményt és 20 férőhelyes idősek klubját. A tervezők arra törekedtek, hogy az otthon majdani lakói idős napjaikban is meghitt, emberi környezetben élhessenek. Ezt

a legfőbb szempontot figyelembe véve igyekeztek barátságos szobaegységeket, tágas, világos közösségi tereket, foglalkoztatókat, társalgókat kialakítani. Guzmics Györgyhöz és munkatársaihoz kötődik a galgautai római katolikus templom megtervezése is.

KARABA TAMÁS

BALASSAGYARMAT, ÉPÍTÉSZ

Karaba Tamás úgy fogalmaz: ahogyan a szülő mindegyik gyermekét egyformán szereti, úgy az építésznek sem könnyű munkái közül egyet a legkedvesebbnek kijelölnie. „Legyen az a városligeti bölcsőde, aminek tervezésében az akkor 2 éves kisfiunk segített a legtöbbet, vagy legyen buják barokk temp-

lomsüvege, netán Hollókőre tervezett rekonstrukció és új épületek valamelyike? Ha választani kell, hát legyen az a ház, aminek nem csak tervezője, hanem minden egyes részletéhez kétféle munkával is kötődő kivitelezője is voltam.”

KLENÓCZKY SÁNDOR

SALGÓTARJÁN, ÉPÍTÉSZ

A SZÜGYI PARAT UNGARN KFT. ÚJ ÜZEMÉPÜLETE

Klenóczky Sándor az elmúlt években rész vett az Aquincumi Múzeum Római „Festő házának” létrehozásában, a Szépművészeti Múzeum, a gyöngyösi Szent Bertalan Templom, az Országos Idegennyelvű könyvtár, a Báb Színház és Örkény Színház, Nemzeti Galéria átalakítási illetve felújítási

munkálataiban, a Budavár Dísz téren lévő volt Honvéd Főparancsnokság épületében a Csontváry kiállítás létrehozásában. Építész munkái közül mégis egy nógrádi feladatot, a szügyi Parat Ungarn Kft. új üzemépületének tervezését emelte ki.

KOVÁCS GÁBOR

BALASSAGYARMAT, ÉPÍTÉSZ

Vissza a természetbe! Érdekes tervezési feladat, különleges kihívás a természeti környezetben épülő házak harmonikus illeszkedését megoldani – mondja Kovács Gábor. Néhány ilyen próbálkozás eredménye látható az által válogatott képeken.

SÁMSONDI KISS GERGELY

KISECSET, ÉPÍTÉSZ ÉS NÉPZENÉSZ

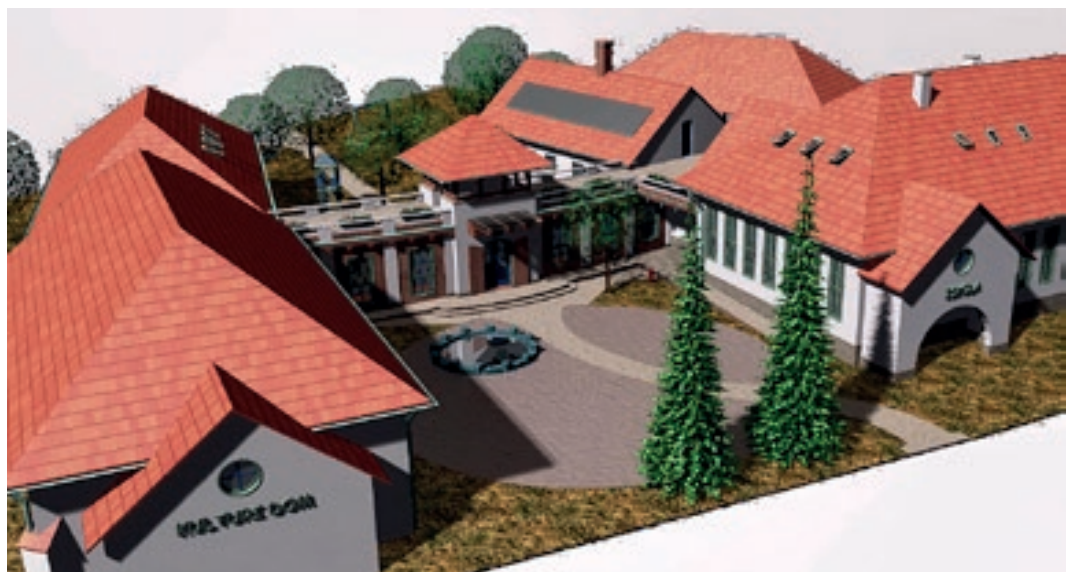
„Hálás vagyok, hogy megbízásaim az ember javára szolgálnak: templom, közösségi tér, zarándok kápolna; nem „GDP növelő”, környezetet és embert pusztító bankok és plázák” – mondja Sámsondi Kiss Gergely. Az óvoda gyerek-

szobái „család” léptékűek, az iskola az öreg faluházzal lett egybekötve.

A rendelő a hagyományos falukép helyreállításában segít, a tornáca közösségi tér.

Patak, falusi orvosi rendelő és közösségi tér

Terény, iskola és faluház összekötése, nyitott tánccsúrral

SISÁK GÁBOR

PÁSZTÓ, ÉPÍTÉSZ

HATVAN RÉGI BUSZPÁLYAUDVAR

Sisák Gábor munkái közül az Év Építész Díjjal jutalmazott hatvani régi buszpályaudvar átalakítását emelte ki, mely a Kossuth tér déli térrésze rekonstrukciójának egyik eleme volt. A tervezés során a megbízótól teljesen szabad kezet

kapott a tervező. Bár költségkeret adott volt, azonban a jó minőségű kivitelezés meghozta eredményét. Az épület jól használható, a város lakói szeretik ott tölteni idejüket.

TIMMER ZOLTÁN

SALGÓTARJÁN, ÉPÍTÉSZ

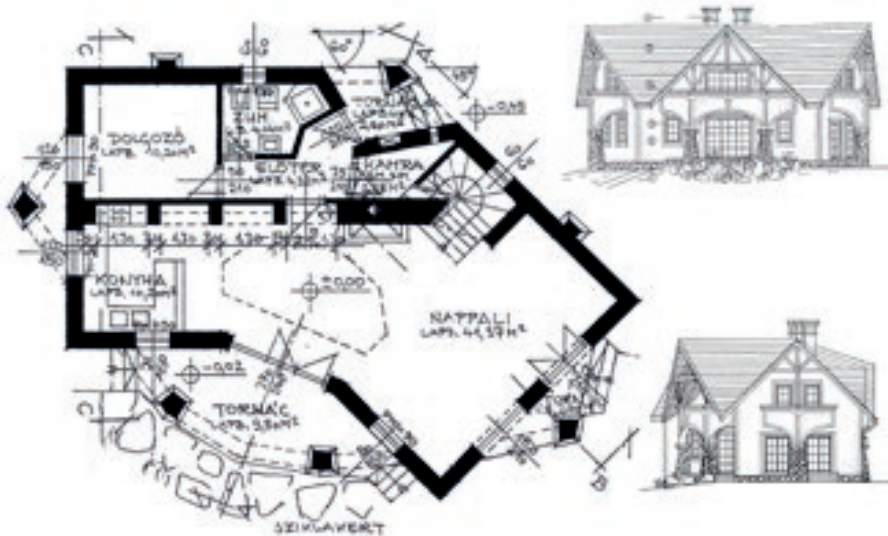
A bazalt ihletésű, díjazott épület tervezése és megvalósítása Timmer Zoltán számára minden tekintetben szerencsésen alakult, mivel - a nagyon szűk lehetőségek ellenére - saját városában volt lehetősége kézjegyét hagyni. A pályázati forrás megszerzésére benyújtott pá-

lyázat támogatni - nem pedig korlátozni - tudta a magas színvonalú megvalósítást. Mindezek segítették a minőségi épület megvalósítását, a minőségi tervezést pedig Ipacs József kollégáján kívül már fiai: Timmer Bálint és Timmer Dániel is segítették.

épületeimen ebből fakadóan alkalmazom a követ – mint az örökkévalóság szimbólumát – és a fát – mint a folytonos megújulás és változás szimbólumát – látszó tartószerkezetként is. Fontosnak tartom a rendeltetésnek megfelelő, arányos és változatos tömegalakítást és homlokzatképzést.

A two-story white house with a red-tiled roof and arched windows, surrounded by greenery. The house features a prominent red-tiled roof with two gables. The upper floor has large windows with dark frames. The lower floor has arched openings, some of which are supported by stone pillars. The house is surrounded by lush green bushes and trees.

KOVÁCS MIKLÓS

HÉHALOM, ÉPÍTÉSZ

Jó itt élni. A házakban szeretem a munkaközi állapotokat, a lehetőséget az építésre. Ami elkészül az már nem érdekes. Amíg munkában vagyunk addig izgalmas minden.

NMMK MÉRNÖKEINEK LÉTESÍTMÉNYEIBŐL

BODÓCS PÉTER
OKLEVELES VILLAMOSMÉRNÖK

Foktő. Növényolajgyár létesítés, műszaki tanácsadás, és épületvillamos műszaki ellenőrzés teljes létesítménynél. 2009-2013

Rétság AFT fémmegmunkáló üzemcsarnok létesítés 3 ütemben (2001, 2003, 2005), tervezés, műszaki ellenőrzés

Milánói világkiállítás. Magyar pavilon létesítés műszaki ellenőrzése, 2015.

BÓKÁNÉ BAKOS MÁRIA

ÉPÍTÉSZMÉRNÖK, ÉPÍTŐMÉRNÖK, MŰSZAKI TANÁR

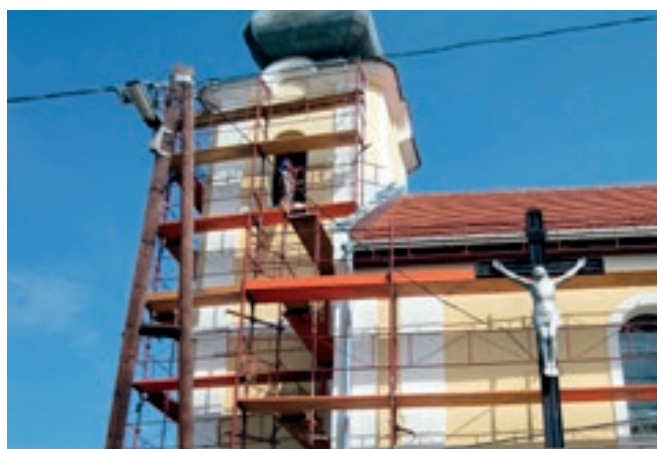

KISTERENYEI RÓMAI KATOLIKUS TEMPLOM TARTÓSZERKEZETI MEGERŐSÍTÉS, TETŐCSERE ÉS HOMLOKZATFELÚJÍTÁS

Építtető: RÓMAI KATOLIKUS PLÉBÁNIA, Bátonyterenye, Helyszín: Bátonyterenye, Szent István út
Beruházás előkészítése: 2013-2015., Kivitelezés: 2015-2016.

Műszaki tartalom: Az épület statikai megerősítése, a kimozdult falak összekötése, a károsodott tetőszerkezet, tetőfedés és bádogozás cseréje, teljes homlokzati felújítás és a külső vízelvezetés megoldása.

Építész-státikus tervező: Timpanon Architekt Kft. - Salgótarján
Bókáné Bakos Mária, építész és szerkezetépítő mérnök,
Vadas Andor építésszámológépítő mérnök - Salgótarján
László Csaba régész - Budapest
Nyáry Péter faanyagvédelmi szakértő - Budapest
Villámvédelem: BET-VILL Kft. - Salgótarján, Bodócs Péter villamos tervező
Kivitelező: SILVER 2009 Kft. - Karancslapujtő, Deák Attila ügyvezető
Műszaki ellenőr: NOMB Kft. - Salgótarján, Timmer Zoltán építésszámológépítő mérnök

BÓZVÁRI JÓZSEF

SALGÓTARJÁN, ÉPÍTŐMÉRNÖK

VÍZELLÁTÁS-CSATORNÁZÁS SZAKTERÜLET, VEZETŐ TERVEZŐ, FIDIC MÉRNÖK

KITÜNTETÉSEI :

1999 „Az év vízellátás-csatornázás tervezője”

2005 „Az év mérnöke”

2015 „Az év mérnöke”

Válogatás a tervezési és mérnök-felügyeleti munkáiból

TERVEZÉS :

- Érsekvadkert és térsége szennyvíz csatornázás
- Szilaspogony és térsége szennyvíz csatornázás
- Aszód és térsége szennyvíz csatornázás

MÉRNÖK FELÜGYELET :

- Pilisvörösvár szennyvíz csatorna és tisztítótelep fejlesztése
- Nagycenk és térsége szennyvíz elvezetés és tisztítás
- Balassagyarmat város és térsége ivóvíz ellátásának rekonstrukciója

ÉRSEKVADKERT-TERESKE-SZÁTOK SZENNYVÍZ CSATORNÁZÁS ÉS TISZTÍTÁS - TERVEZÉS

Beruházás előkészítése: tervezés és pályázatok (céltámogatás, KAC, VICE) : 1997-2001 között
Építés: 2001-2002., Üzembe helyezés : 2002. október 30.

Műszaki paraméterek: 31 km gravitációs gyűjtő, 1.285 db bekötött ingatlan, 6 db közterületi átemelő, 750 m³/d szennyvíz tisztítási kapacitás

Generál tervező: COMPUTERV GM Kft.– Bózvári József

Lebonyolító: MÁRKUS ÉS TÁRSA BT – Márkus Pál

Kivitelező: ERRO 96 Kft.– Dovicsin Ottó

Beruházási tábla Érsekvadkert, sportpálya mellet a főúton

SZILASPOGONY-CERED-ZABAR SZENNYVÍZ CSATORNÁZÁS ÉS TISZTÍTÁS - TERVEZÉS

Beruházás előkészítése: tervezés és pályázatok (céltámogatás, KAC, VICE) : 1998-2002 között
Építés: 2003-2004., Üzembe helyezés : 2004. november 5.

Műszaki paraméterek: 21 km gravitációs gyűjtő, 1.050 db bekötött ingatlan, 11 db közterületi átemelő, 300 m³/d szennyvíz tisztítási kapacitás

Tervező: csatornázás: COMPUTERV GM Kft. – Bózvári József
tisztító telep: REDOX-T Kft., – Tusják György
Lebonyolító: MÁRKUS ÉS TÁRSA Bt. – Márkus Pál
Kivitelező: ALTERRA Kft. – Kasza Sándor

Szennyvíz-tisztító telep ünnepélyes átadása 2004. december 10.

ASZÓD TÉRSÉGE SZENNYVÍZ CSATORNÁZÁS FEJLESZTÉSE - TERVEZÉS

Aszód térségi települések szennyvíz csatornázási tervei (engedélyezési és kiviteli terve) az alábbi településekre : Aszód, Galgamácsa, Váckisújfalu, Vácegres, Domony, Püspökszilágy, Kislénmed (Pest Megye).

Építés : 2011-2012.

Műszaki paraméterek: 39 km gravitációs gyűjtő, 2.430 db bekötött ingatlan, 15 db közterületi átemelő

Generál tervező: COMPUTERV GM Kft. – Bózvári József
Kivitelező: A-HÍD Zrt. – Csepregi András

Domonyvölgyi szennyvíz átemelő

PILISVÖRÖSVÁR SZENNYVÍZ CSATORNA ÉS TISZTÍTÓ TELEP FEJLESZTÉSE – FIDIC MÉRNÖK

KEOP-1.2.0/09-11-2011-0036

Csatorna: FIDIC PIROS szerint épült, kivitelező: HAJDÚ és TÁRSAI Kft., Budapest – Fehér Zoltán

Szennyvíz tisztító telep: FIDIC SÁRGÁ szerint épült, kivitelező: Penta Kft. és Szabadics Zrt. konzorciuma – Katona Tibor

Építés: 2013 – 2015.

A beruházás költsége: 1.085 m.Ft + ÁFA

Műszaki paraméterek: 4,7 km gravitációs csatorna, 351 db bekötés, 1 db új közterületi átemelő, 4 db közterületi átemelő felújítása, 2.100 m³/d, 17.500 LEÉ kapacitású, új építésű szennyvíz tisztító telep Pilisvörösváron

FIDIC MÉRNÖK: COMPUTERV GM Kft. – Bózvári József

Műszaki ellenőrök: Braun Attila, Bodócs Péter, Bakos Ferenc

Pilisvörösvár szennyvíz tisztító telep – egyesített műtárgy

NAGYCENK ÉS TÉRSÉGE (SOPRONI VÍZMŰ) SZENNYVÍZ ELVEZETÉS ÉS TISZTÍTÁS – FIDIC MÉRNÖK

A beruházás FIDIC SÁRGÁ szerint épült, kivitelező: VEOLIA Zrt., Budapest – Szentpétery Árpád

Építés: 2013 – 2015.

A beruházás költsége: 689 m.Ft + ÁFA

Műszaki paraméterek: 5,7 km új nyomóvezeték, 4 db közterületi átemelő felújítása, 750 m³/d kapacitású szennyvíz tisztító telep építése Nagylózs településen

FIDIC MÉRNÖK: COMPUTERV GM Kft. – Bózvári József

Műszaki ellenőrök: Braun Attila, Bodócs Péter

Nagylózsi szennyvíz tisztító telep – egyesített műtárgy helyi kijelzője

BALASSAGYARMAT VÁROS ÉS TÉRSÉGE IVÓVÍZELLÁTÁSÁNAK REKONSTRUKCIÓJA – FIDIC MÉRNÖK

SH/3/30 – A beruházás a Svájci Állam támogatásával valósult meg
A beruházás FIDIC PIROS szerint épült, kivitelező: PENTA Kft, Gödöllő – Czeglédi Csaba
Építés: 2015 – 2016.
A beruházás költsége: 1.148 m.Ft + ÁFA

Műszaki paraméterek: 11,3 km ivóvíz-távvezeték Dejtár és Balassagyarmat között, 7,9 km Balassagyarmat belterületi elosztóvezeték bekötésekkel együtt

FIDIC MÉRNÖK: COMPUTERV GM Kft.– Bózvári József
Műszaki ellenőr: Bakos Ferenc

A svájci nagykövet megtekinti az építkezések helyszínét Bakos Ferenc műszaki ellenőr vezetésével

NAGY KATALIN TŰZVÉDELMI SZAKMÉRNÖK

MBH ÉS SZELEKTÍV VÁLOGATÓCSARNOK - FELÜLVILÁGÍTÓ, HŐ- ÉS FÜSTELVEZETŐ KUPOLÁINAK BEÉPÍTÉSE

Beruházás előkészítése: 2014-től 2015-ig a Kelet-Nógrád Térségi Hulladékgazdálkodási Társulás „KEOP-1.1.1./2F/09-11-2013-0003

Építés: 2015. június – szeptember,

Üzembe helyezés: 2015. szeptember 30.

Műszaki paraméterek:
Mechanikai kezelő csarnok – 1547,55 m²
Szelektív válogató csarnok – 996,18 m²

Generál tervező: MÉLYÉPTERV ENVIRO Kft. – Szabó István

Építész tervező: MÉRTÉK ÉPÍTÉSZETI STÚDIÓ KFT. – Tákos Tamás

Lebonyolító: Kelet-Nógrád Konzorcium
HE-DO Kft. – Skoumal Gergely
DHJ Építő Kft. – Szobonya István

Kivitelező: LUDOR Kft. – Imre Ferenc, 2648 Patak

Kupolák és sáv-felülvilágító szerelés közben 2015. július 21.

BRAUN ATTILA

ÉPÜLETGÉPÉSZ MÉRNÖK

HOTEL NOVOTEL DANUBE BUDAPEST 2005-2006

A Hotel Novotel Danube, volt EGI székház ~9000 m² alapterületű 4 csillagos, 175 szobás szállodává való átalakítás. Az egykori EGI székházból kialakított szállodaépület megtervezése azon tervezési feladatok közé sorolható, amelyek esetében a meglévő épület általi kötöttségeket figyelembe véve kell újat alkotni.

Épületgépész tervező:

Pipeline Épületgépész Tervező Kft, Braun Attila

Építész tervező:

T2a Építész Iroda, Turányi Gábor, Stein Zoltán

Generál kivitelező:

Strabag Zrt.

Bonyolító:

Óbuda-Újlak Zrt.

ÓPUSZTASZERI NEMZETI TÖRTÉNETI EMLÉKPARK

Lépj be a múltba - történelmi időutazás Ópusztaszeren projekt Látogatóközpont, Vendégforgalmi kiszolgáló tér, valamint Karbantartó és Örökségvédelmi műhely 2013-2015

Műszaki paraméterek: 5,7 km új nyomóvezeték, 4 db közterületi átemelő felújítása, 750 m³/d kapacitású szennyvíz tisztító telep építése Nagylózs településen

Épületgépész tervező:

Pipeline Épületgépész Tervező Kft, Braun Attila

Villamost tervező:

Bodócs Péter, Szalóki Tamás

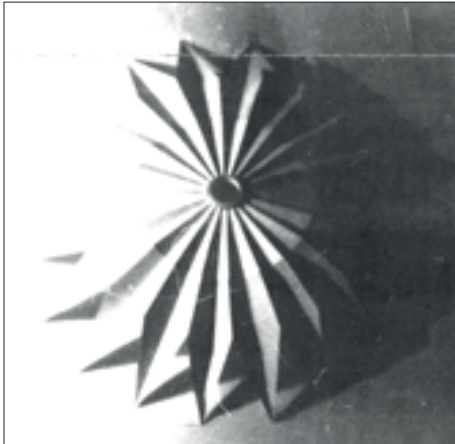
Építész tervező:

DÓM Építésműterem Kft, Murka István, Nyéki Anikó

DEÁK LÁSZLÓ TAMÁS

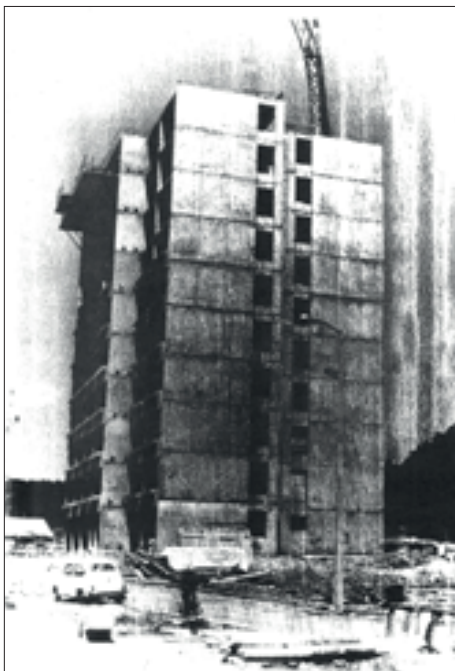
OKLEVELES ÉPÍTŐMÉRNÖK

Kiállítási csarnok makettje - 1973.

Nagymaros, Ipolyvidéki Erdészet irodaépülete - 1974.

Salgótarján Beszterce lktp., 10 emeletes

Balassagyarmat Szontágh Pál út, 72 lakás

Mátrakeresztes családi lakóház - 2002.

Balassagyarmat piac térlefedés - 2003.

Törökbálint DVD gyár tartószerkezet - 2005.

KREICSI LÁSZLÓ

OKLEVELES ÉPÍTŐMÉRNÖK

KARANCS-TETŐ HÍRADÁSTECHNIKAI TORONY REKONSTRUKCIÓ

Karancs hegyi híradástechnikai torony magasítása és DVB-T (földfelszíni TV műsorszórás) rendszer telepítése

Teljesítés helye: Karancs-tető
Teljesítés ideje: 2011. május 30.

Kivitelező neve, címe: Nordtechnik Kft., Salgótarján, Bajcsy-Zsilinszky út 18-20.
Tervező neve: Épület Klinika Kft, Klenóczky Sándor

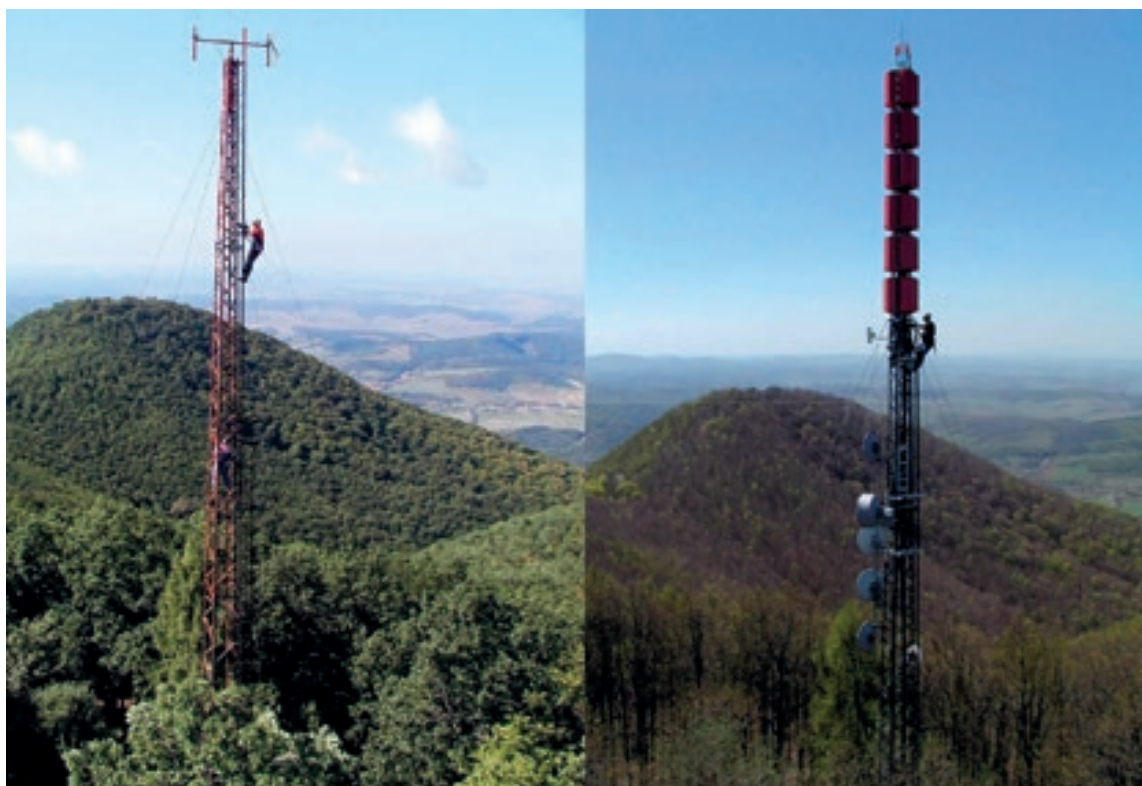
Eredeti torony adatai: 30 m-es, négyövé, rácsos szerkezetű, egy szinten kikötött, 8 m² alapterületű, szigetetlen konténer

Magasított, erősített torony adatai: 36 m-es, négyövé, rácsos szerkezetű több szinten kikötött 15 m² alapterületű, szigetelt konténer

Eredeti funkció: URH rádiókapcsolatok létesítésére telepített állomás, 100 W kimenő teljesítménnyel
Megújult funkciók: DVB-T gerincállomás, 5X20 KW kimenő teljesítménnyel, helyi internet szétosztó központ

Ellátott terület eredetileg: Nógrád megye északi része

Ellátott terület jelenleg: Teljes Nógrád megye, Pest megye északi része, Szlovákia déli része

LANTOS LÁSZLÓ

OKLEVELES ÉPÍTŐMÉRNÖK

SALGÓTARJÁN IPARI PARK I. ÉS II. ÜTEM KIALAKÍTÁSA, KÖZMŰVESÍTÉSE

A Tarján patak egykori mocsaras, nádas, használaton kívüli területén mintegy 150 ezer m³ földmunkával, alapközmű gerinc vezetékek kiépítésével útépítés és csapadékvíz elvezetés kialakításával új Ipari park kiépítése, amely ma Salgótarján legnagyobb ipari területe, ahol mintegy ezer munkavállaló dolgozik. Az ide betelepült vállalkozások, amelyek között multinacionális és hazai vállalkozások is megtalálhatók, folyamatosan bővítik és fejlesztik üzemépületeik és gyártókapacitásukat

Beruházás előkészítése: tervezés, engedélyeztetés 1998-1999. Építés: 1999-2000, Üzembe helyezés. Forgalomba helyezés: 2000

Tervezésben részt vett Nógrád megyei mérnökök
tereprendezés, útépítés, csapadékvíz elvezetés: Lantos László
vízellátás, szennyvízelvezetés: Bózsári József, Márkus Pál
elektromos ellátás: Király László

Lebonyolító: MÁRKUS ÉS TÁRSA Bt. – Márkus Pál, Kivitelező: ALTERRA Kft.

Salgótarján, Ipari park

SALGÓTARJÁN É-D-I IRÁNYÚ KERÉKPÁRÚT I. - II. - III. ÜTEM

A kiépített kerékpárút a 21 sz. fkl. út közvetlen környezetében halad, annak forgalombiztonságát növeli azáltal, hogy a nehéz teherforgalommal rendelkező főútról leveszi a kerékpáros közlekedést és a kerékpárosok számára biztonságos és környezetbarát közlekedést biztosít. Az I-III. ütem hossza 7,2 km, tervezett befejező IV. ütem hossza pedig 1,7 km, amely megépítésével Salgótarján teljes belterületi hosszán megvalósul a forgalombiztonságos kerékpározás lehetősége

Beruházás előkészítése: tervezés, engedélyeztetés 2008-2009 között

Építés: 2010-2015 (három ütemben).

Forgalomba helyezés: ütemeknek megfelelően,
III. ütem forgalomba helyezése 2016. I. negyedév

Tervezésben részt vett Nógrád megyei mérnökök
kerékpárút építés, csapadékvíz elvezetés: Lantos László
közvilágítás: Király László
műtárgyak: Hajós Ferenc, Makai Tamás

távközlés: Varga Béla

Műszaki ellenőrök: Laczkó Csaba, Lantos László, Alb Ferenc

Kivitelezők: I. ütem Salgó tempó Kft. (Salgótarján)
II. ütem Vétesút Kft. (Tatabánya)
III. ütem Tengelyközmmű Kft. (Eger)

SZÉCSÉNY TÖRTÉNELMI VÁROSMAG FELÚJÍTÁS I. ÉS II. ÜTEM

Szécsény történelmi belvárosának felújítása során az I. ütemben a városfalon belüli területen sikerült gyalogos közlekedés számára környezetbarát közlekedési lehetőséget biztosítani a közterületek „faltól falig” történő felújításával, teljes közmű rehabilitációval, környezetbe illő közvilágítással. A II. ütemben pedig a városfalat övező Rákóczi úton a gyalogos közlekedés és a parkolás lehetősége sikerült a történelmi környezethez illeszkedő méltó kialakítást megvalósítani.

Az I. ütem megvalósítása elnyerte az ICE Maidlandi Szervezete (Nagy Britannia) és a Magyar Mérnöki Kamara és a Magyar Tanácsadó Mérnökök és Építészek Szövetségének Tierney Clark Díját.

Beruházás előkészítése: tervezés, engedélyeztetés 2003-2007. Építés: 2006-2010. Forgalomba helyezés: 2007-2011

Tervezésben részt vett Nógrád megyei mérnökök: útépítés, csapadékvíz elvezetés: Lantos László. közvilágítás: Király László

Lebonyolítók: Márkus Pál, Timmer Zoltán. Műszaki ellenőrök: Reichardt Jenő, Lantos László

Kivitelezők: I. ütem Colas Kft., II. ütem He-Do Kft.

Szécsény történelmi városmag rehabilitáció I. ütem

SZÉCSÉNY 22 SZ. FKL. ÚT MELLETTI KERÉKPÁRÚT

A kiépített kerékpárút a 22 sz. fkl. út közvetlen környezetében halad, annak forgalombiztonságát növeli azáltal, hogy a nehéz teherforgalommal rendelkező főútról leveszi a kerékpáros közlekedést és a kerékpárosok számára biztonságos és környezetbarát közlekedést biztosít. A megépült szakasz a Robinson szigetekhez és sóderbányai szabadidő parkhoz vezető földúttól indul a 22 sz. út mellett és a Mónus Illés utcán és kastélyparkon keresztül köt vissza 22 sz. fkl. útra Szentlélek patak hídja mellett.

Beruházás előkészítése: tervezés, engedélyeztetés 2008-2009. Építés: 2015. Forgalomba helyezés: 2016. III. negyedév

Tervezésben részt vett Nógrád megyei mérnökök
kerékpárút építés, csapadékvíz elvezetés: Lantos László
közvilágítás: Király László
távközlés: Varga Béla

Műszaki ellenőrök: Lantos László, Alb Ferenc.

Kivitelező: Közmű-Alagút Zrt.

BALASSAGYARMAT IPARI PARK KIALAKÍTÁSA, KÖZMŰVESÍTÉSE

Balassagyarmat város nyugati részén zöldmezős beruházként készült el az Ipari park, amelyet É-ről a vasútvonal, NY-ről Újkövár városrész, K-ről sportpálya, D-ről pedig Ipari területek határolnak. Az Ipari Park területe 13 ha, amelynek területét főként hazai vállalkozások mára már teljesen kihasználják. Jelenleg az Ipari Park bővítését tervezi az Önkormányzat a növekvő igények miatt.

Beruházás előkészítése: tervezés, engedélyeztetés 1997-1998. Építés: 1998-1999. Üzembe helyezés, forgalomba helyezés: 1999

Tervezésben részt vett Nógrád megyei mérnökök
tereprendezés, útépítés, csapadékvíz elvezetés: Walter Mihály +
vízellátás: Bózvári József
szennyvízelvezetés: Lantos László
elektromos ellátás: Király László
gázellátás: Zsédely Sándor

MÁRKUS PÁL

OKLEVELES VÍZELLÁTÁSI ÉS CSATORNÁZÁSI ÜZEMMÉRNÖK

MACONKAI VÍZTÁROZÓ KÖRNYEZETVÉDELMI-VÍZÜGYI FEJLESZTÉSE TERVEZÉSI ÉS KIVITELEZÉSI MUNKÁI (ÉMOP-3.2.1/D-2008-0013)

Tározó kotrása részben hidromechanizációs és/vagy vedersoros technológiával, részben hidraulikus kotróval víz alatt és szárazon. Szigetek, félszigetek kialakítása, zagylhelyezés külső zagykazettákba: 210.460 m³, Partrendezés: 1.060 fm, Gátak hullámvédelme: 1.090 fm, Zsilipek, átereszek építése: 12 db

Generáltervező:	COMPUTERV GM Kft
Kivitelező:	LAK-ÉP-KER 1998 Kft.
Építés:	2010-2011.
Beruházás költsége:	366 mFt + ÁFA
Üzembe helyezés:	2011. május
Közbeszerzési tanácsadó:	Márkus és társai Kft.– Márkus Pál
Beruházás lebonyolító:	Number Kft.- Timmer Zoltán

ERCSI VÁROS SZENNYVÍZTISZTÍTÓ TELEPÉNEK FEJLESZTÉSE - FIDIC MÉRNÖK KEOP-1.2.0/B/10/2010/0030

972 m³/d szennyvíz tisztítási kapacitású telep technológiai fejlesztése, 20 m³/d új szennyvíztisztító telep, 1,1 km gravitációs gyűjtő,

Vállalkozási szerződés:
FIDIC Általános Feltételek Sárga Könyv

Tervező és Kivitelező:
VEOLIA Water Solutions & Technologies Mo. Zrt.

Építés: 2013-2014.

Beruházás költsége: 284,9 mFt + ÁFA

Üzembe helyezés: 2014. december 26.

FIDIC MÉRNÖK: Márkus és társai Kft. – Márkus Pál

Műszaki ellenőr: Bodócs Péter, Braun Attila

Alsó-Sinatelepi szennyvíztisztító

SZÉCSÉNYI AGGLOMERÁCIÓ SZENNYVÍZTISZTÍTÁSÁNAK FEJLESZTÉSE - FIDIC MÉRNÖK KEOP-1.2.0/09-11-2012-0007

Műszaki paraméterek: 2.000 m³/d szennyvíz tisztítási kapacitású telep technológiai fejlesztése

Vállalkozási szerződés: FIDIC Általános Feltételek Sárga Könyv
Tervező és Kivitelező: ININ 2013. Konzorcium (Inwatech Környezetvédelmi Kft, Inverbau Kft)
Építés: 2013-2015.

Beruházás költsége: 1.058,8 mFt + ÁFA

Üzembe helyezés: 2015. március 19.

FIDIC MÉRNÖK: Márkus és társai Kft. – Márkus Pál
Műszaki ellenőr: Mester Zoltán, Bodócs Péter, Braun Attila

Szécsényi szennyvíztisztító telep felújítás után

MESTER ZOLTÁN

OKLEVELES ÉPÍTŐMÉRNÖK

*Jászárokszállás, 3.600 m²-es elektronikai üzem.
Megbízó: Carlberg & Son Kft. - Svédország
Tervezés-kivitelezés.*

*Újhartyán, 8.800 m²-es szendvicspanel gyártóüzem.
Megbízó: Kingspan kft. – Írország
Tervezés, mérnöki szolgáltatás-műszaki ellenőrzés.*

Jászárokszállás, Fémipari gyártó üzem bővítés 7.100m²-re
Megbízó: Weger Hungária Kft. – Olaszország
Tervezés.

Kalocsa-Foktő, Növényolajgyár (200.000 m²)
Megbízó: Glencore - Svájc
Műszaki ellenőrzés.

Milánó, 2015 évi Milánói Világkiállítás magyar pavilon (800 m²)
Megbízó: Carpathia Nemzeti Kreatív Gazdaságfejlesztő és Innovációs Kft.
Műszaki ellenőrzés.

Salgótarján, gyárépület, Mitsuba Kft. 8.000 m² átépítés és bővítése 17.000 m²-re
Megbízó: Mitsuba Kft. - Japán
Tervezés-kivitelezés.

Székesfehérvár, Szent Gellért Hotel (2.000 m²)
Megbízó: Civil Engineering Network Kft.
Beruházás lebonyolítás.

A NÓGRÁD MEGYEI ÉPÍTÉSZ KAMARA RENDEZVÉNYEI

A Nógrád Megyei Építész Kamara minden évben megrendezi az Építészeti Hónapja programsorozatát, szakmai előadásokkal, konferenciákkal, kiállításokkal. Minden évben az eseménysorozat egyik programjának részeként adják át a kamara díjait.

ÉPÍTÉSZETI HÓNAPJA 2016.

A rendezvényhelyszínek Salgótarján, Balassagyarmat, Pásztó, Losonc, Hollókő és Mátraverebély-Szentkút voltak. Az év díjazottjai: Karaba Tamás és Kovács Miklós.

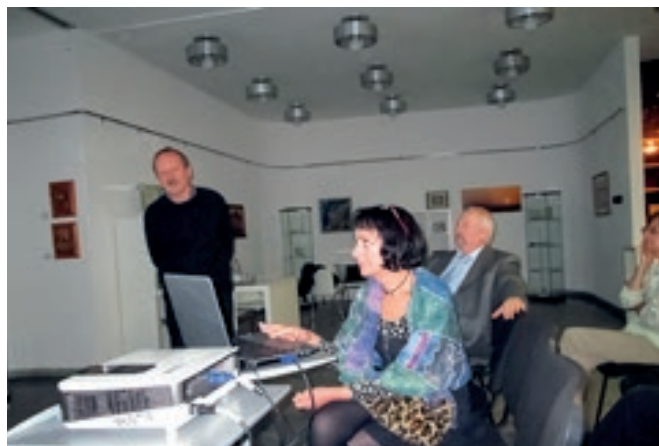
ÉPÍTÉSZET HÓNAPJA 2015.

A rendezvényhelyszínek Pásztó, Salgótarján, Szécsény és Balassagyarmat voltak.
Az év díjazottja: Balázs Ferenc.

ÉPÍTÉSZET HÓNAPJA 2014.

A rendezvényhelyszínek Pásztó, Salgótarján, Szécsény, Bátortereny és Balassagyarmat voltak.
Az év díjazottja: Sisák Gábor.

ÉPÍTÉSZET HÓNAPJA 2013.

A rendezvényhelyszínek Pásztó, Salgótarján, Szécsény és Balassagyarmat voltak.
Az év díjazottja: Timmer Zoltán.

ÉPÍTÉSZET HÓNAPJA 2012.

Építészeti Hónapja 2012. A rendezvényhelyszínek Pásztó, Salgótarján, Szécsény és Balassagyarmat voltak.

Az év díjazottja: Borik Albert volt, Életmű-díjat vehetett át Tamássy István Emil.

Ebben az évben a kamarai programokat színesítette Építészeti Kiállítás, illetve egy szakmai továbbképzés OTSZ témakörben.

BORIK ALBERT

VÖCRÁD MEGYEI ÉPÍTÉSZKAMARA

TAMÁSSY ISTVÁN EMIL

NÓGRÁD MEGYEI ÉPÍTÉSZKAMARA

ÉPÍTÉSZET HÓNAPJA 2012.

A rendezvényhelyszínek Salgótarján és Balassagyarmat voltak.
Az év díjazottja Guzmics György volt, aki Pro Architectura-díjat is átvehetett ebben az esztendőben.
Életmű-díjat Luda László vehetett át.
Ebben az évben a kamarai programokat színesítette Építészeti Kiállítás is.

BARA KATALIN, GUZSALY KÁROLY

guzsaly.karoly@chello.hu
NÓGRÁD MEGYEI ÉPÍTÉSZ KAMARA

LUDA LÁSZLÓ

NÓGRÁD MEGYEI ÉPÍTÉSZ KAMARA

TORÁK OSZKÁR

karancstervi@psnet.hu
NÓGRÁD MEGYEI ÉPÍTÉSZ KAMARA

BARA KATALIN, GUZSALY KÁROLY

NÓGRÁD MEGYEI ÉPÍTÉSZ KAMARA

KOVÁCS GÁBOR borea@nograd.net
NÓGRÁD MEGYEI ÉPÍTÉSZ KAMARA,

KOVÁCS MIKLÓS kovacs.miklos@kovatero.hu
NÓGRÁD MEGYEI ÉPÍTÉSZ KAMARA,

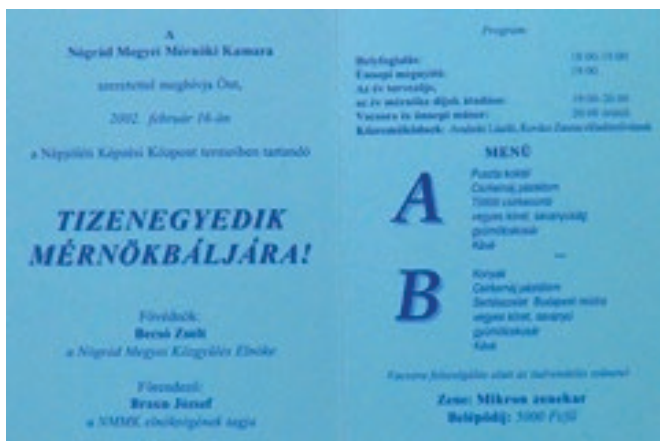
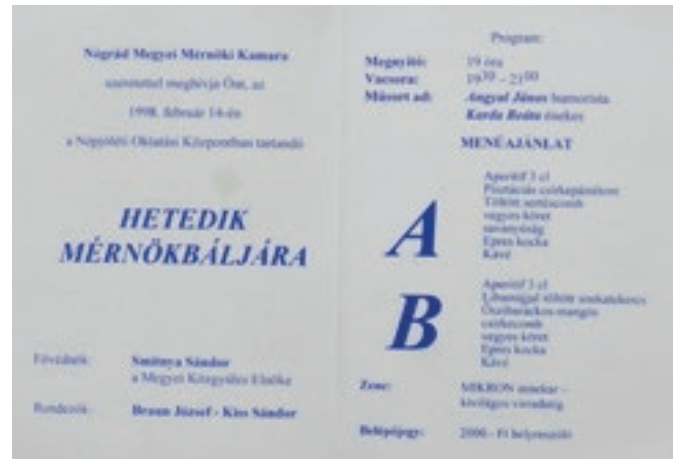
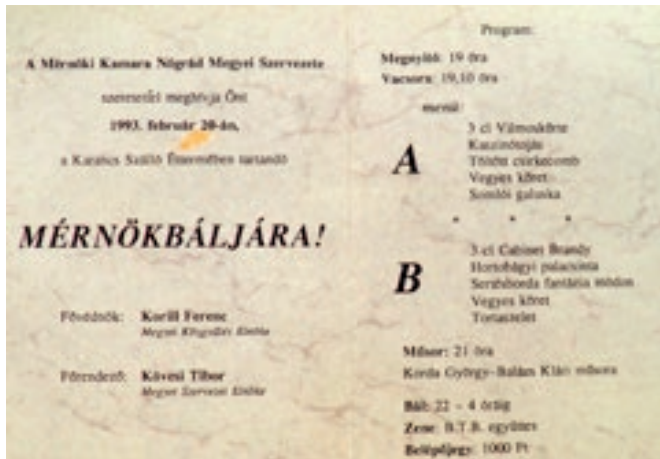
ÉSZAK-MAGYARORSZÁGI ÉPÍTÉSZ KAMARÁK 6. KONFERENCIÁJA - 2011.

A Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Építész Kamara, a Heves Megyei Építész Kamara és a Nógrád Megyei Építész Kamara együttműködése keretében évente találkozóra kerül sor. 2011-ben az Észak-Magyarországi Építész Kamarák immár hatodik konferenciáját tartották, melyet a soros Nógrád Megyei Építész Kamara szervezett. Borsod megyét hatan, Hevest heten, Nógrádot tízen képviselték. A konferencián részt vett az együttműködő kamarák delegációin kívül – kamaránk vendégeként – a Veszprém Megyei Építész Kamara elnöke – Martin Gábor – és az Észak-Magyarországi állami főépítész – Bernáth Mihály is. A kétnapos rendezvényen a kamara igyekezett bemutatni a környék turisztikai attrakcióit is, az akkori időszakban elkészült létesítményeket.

MÉRNÖKBÁLOK

MEGHÍVÓK

XI. MÉRNÖKBÁL - 2002. FEBRUÁR 17.

XII. MÉRNÖKBÁL - 2003. FEBRUÁR 15.

XIII. MÉRNÖKBÁL - 2004. FEBRUÁR 14.

XIV. MÉRNÖKBÁL - 2005. FEBRUÁR 19.

XV. MÉRNÖKBÁL - 2006. FEBRUÁR 18.

XVI. MÉRNÖKBÁL - 2007. JANUÁR 20.

XVII. MÉRNÖKBÁL - 2008. FEBRUÁR 2.

XVIII. MÉRNÖKBÁL - 2009. JANUÁR 31.

XIX. MÉRNÖKBÁL - 2010. JANUÁR 29.

XX. MÉRNÖKBÁL - 2011. FEBRUÁR 11.

XXI. MÉRNÖKBÁL - 2012. FEBRUÁR 11.

XXII. MÉRNÖKBÁL - 2013. FEBRUÁR 9.

XXIII. MÉRNÖKBÁL - 2014. FEBRUÁR 22.

XXIV. MÉRNÖKBÁL - 2015. FEBRUÁR 14.

XXV. MÉRNÖKBÁL - 2016. JANUÁR 16.

XXVI. MÉRNÖKBÁL - 2017. JANUÁR 14.

MÉRNÖKPORTRÉK

A Magyar Mérnöki Kamara Történeti Bizottsága céljának, a hazai műszaki kultúra múltunkban eredő gyökereinek a magyar-ság kulturális örökségébe történő integrálásának szellemében a Nógrád megyében született, az innen elszármazott, illetve a munkásságával itt nyomot hagyó mérnököknek állít emléket történeti kutatómunkájával, s személyes emlékeinek lejegyzésével a Salgótarjánban élő, 83 éves, okleveles mérnök, Tordai György. Mérnökportréiból közlünk most szemelvényeket abban a reményben, hogy vaskos köteté fogja majd rendezni a kisebb kiadványokban részben már napvilágot látott írásait. Pótolhatatlan ismeretanyaggal rendelkezik, hisz ő még a közelmúltról

személyes emlékeket őrizve tiszteleghet nagyon sok kiváló nógrádi bányamérnök, építész s mindazon más műszaki területeken hosszú ideig tevékenykedő kiváló mérnökök munkája előtt, akik jelentős mértékben hatottak megyénk műszaki fejlődésére, környezetünk alakítására. Ezt a tudást példázza A magyar kivitelező vállalatok története című forrásértékű kötet is, melynek társ-szerzője volt, s amelynek nógrádi fejezetét a Nagy Iván-pályáza-ton is díjazták. Ám mielőtt az általa fontosnak tartott életutakat sorjázánk, mutassuk be magát a szerzőt, aki nem csupán krónikása a XX. század második felét Nógrád megyében jellemző műszaki átalakításoknak.

TORDAI GYÖRGY HÍDÉPÍTŐ MÉRNÖK (1933, SALGÓTARJÁN)

Bányászszülők gyermekeként és bányász nagyszülők unokájaként a bányatalepről, a salgótarjáni bányai iskolából indult Tordai György pályafutása. Mint akkoriban sok más nógrádi diák, ő is Rozsnyón a premontrei gimnáziumban folytatta a középiskolát, ám a kassai bombázás után a szülei hazahívták. A Chorin Ferenc Gimnáziumba, majd a Madách Imre Gimnáziumba került, innen nyert felvételt az Építőipari Műszaki egyetem építőmérnök karán a híd-, és szerkezetépítő szakra. Diplomaszerezését követően, mint önálló statikus és mélyépítés tervező mérnököt a Nógrádi Szénbányák Tervező Irodájához helyezték. Az akkor beruházási forrásokban bővelkedő vállalatnál az első feladatai közt szerepelt a 10,3 m fesztávú Székvölgyi vasúti híd tervezése, de miközben a csoportvezetői, szakosztályvezetői ranglétrákon haladt fölfelé, a Ménkes-Dorogháza szállítási rekonstrukció, a Mátraszele-Homokterenye közút feletti kötélpálya védőhídja, a Nagybátonyi Harisnyagyár teljes mélyépítési tervezése, a bükkszéki bányászudúló mélyépítési és statikai tervezése vagy a Püspökszilágyi Izotóptemető földalatti műtárgyainak tervezési munkálatai szép feladatokat jelentettek a számára.

Tordai György később a Nógrád Megyei Tanács Építőipari Vállalat műszaki igazgató-helyetteseként részt vett a lakás-építés blokkos technológiájának fejlesztésében és kivitelezésében. Akkoriban évi 1600 lakást építettek, s mindemellett, a salgótarjáni Pénzügyi és Számviteli Főiskola kollégiumának építésében, valamint három felvidéki kenyérgyár, a párkányi,

a lévai és a dunaszerdahelyi megvalósításában is jeleskedett. A szíve viszont visszahívta a Nógrádi Szénbányákhoz, ahol új megbízatásként, műszaki tanácsadóként építési üzemet és tervező irodát felügyelt, majd 1979-től az építési üzem főmérnökeként részt vett a mátraterenyei Ganz-Mávag Hídgár bővítésében, s a Karancs-völgyi törpe vízművek kivitelezésében is.

Szakmai elismertsége révén 1982-ben műszaki igazgató-helyettesnek hívták a Nógrád Megyei Építőipari Vállalathoz. Munkáit itt olyan épületek, beruházások fémjelzik, mint a Pásztói Tejüzem, az iraki export hűtőházak, a házgyári és pevaszerkezetű lakások építése Salgótarjánban, Balassagyarmaton, Bátorterenyén vagy a fővárosban, de a Ferihegyi reptér Binishell szerkezetű építményein át a salgótarjáni városháza, vagy a nyugati városrészben lakások, bankfiókok, üzletek és a háromszáz ezer kötetes megyei könyvtár. Tordai György a rendszerváltást követően a NÁÉV-nek már igazgatójaként Taron nyolctantermes iskola építését, Bábólnán a német vegyesvállalatuk megrendelésére pedig egy metil-észter gyár kivitelezését irányította, de németországi munkákat is vállalt: Düsseldorf és Bielefeld térségében 110 lakást építettek szerkezetkészre, Drezdában pedig egy műemlék-jellegű épület felújítását végezték el.

1993-ban vonult nyugdíjba, de ezt követően sem hagyott fel a szakmájával. Péter fia vállalkozásában, a Styl-Bau Kft.-ben műszaki tanácsadó. Ipartörténeti krónikásként pedig lelkes kutatóvá vált.

LASSAN JÓZSEF

OKL. BÁNYAMÉRNÖK (1918 – 1992)

Lassan József bányász család gyermekeként 1918. április 4-én született Komlón. Középiskoláit a ciszterci rend pécsi Nagy Lajos Reálgymnáziumban végezte (1929-1937). Egyetemi Tanulmányait a soproni Műszaki Egyetem Bányamérnöki karán folytatta. szigorlóként Esztó Péter professzor asszisztenseként. Bányamérnöki oklevelének 1942 évben történő megszerzése után Rózsaszentmártonban, a Mátravidéki Szénbányák Rt.-nél helyezkedett el, ahol a bányamérnökség vezetője lett. Rövid idő múltán - 1943-ban - a Salgótarjáni Kőszénbánya Rt.-hez helyezték át, a későbbiekben itt teljesedett ki a munkássága. József-lejtőszaknán volt üzemvezető, munkáját a háborúnak a szénmedencén történő átvonulása szakította félbe. A háborút követően azonban az országnak fontos érdeke volt a széntermelés beindítása. A kormány Schreiner Jenő okl. bányamérnököt nevezte ki az SKB Rt. Igazgatójának, aki 1945. január 1-i hatállyal Lassan Józsefet helyettesének és a vállalat főmérnökének tette meg azzal a feladattal bízva meg, hogy a szénmedencét újjáépítse. irányítsa, és a termelést indítsa be.

A viszonyok stabilizálódása után 1946. évtől különböző üzemeknek lett a felelős vezetője (Inászó, Róna, Salgó), ahol bizonyította vezetői rátermettségét és tudását. Az ott végzett szakmai munkáját elismerve helyezték át a Bányagazgatóság műszaki osztályára, ahol Miskey Kálmán mellett Kányás-bánya tervezésével foglalkozott, s üzemgazdász feladatokat is végzett. Később az üzemgazdászati osztály vezetésére kapott megbízást. A folyamatos átszervezés eredményeképpen, 1951-ben a Nógrádi szénmedencében három önálló vállalat alakult, amelyekből egyiknek - a Zagvyai Szénbányák Vállalatnak - főmérnöke lett.

A Szénbányászati Tröszt megalakulása után, 1952-ben a műszaki osztály vezetőjévé nevezték ki, amely tisztséget 1954. év közepéig látott el. Ebben az időben irányította a munkahelyek kisgépesítését, a csoportos kamrafejtés bevezetését. 1954. évben nevezték a Nógrádi Szénbányászati Tröszt főmérnökévé. Ezt a munkakört 1956. év végéig töltött be.

Ebben az időszakban rohamosan nőtt a széntermelés, 1956-ra már elérte a 3,1 millió tonnát, amelyet 44 akna adott. Ugyanezen évben készült el a gyulai osztályozó és törőmű, amellyel lehetővé vált a mizserfai III. telepi bányászkodás ki-fejlődése. A forradalmi események során a vállalat dolgozói a Munkástanács elnökévé választották, melynek következtében, koholt vádak alapján 1957-ben felfüggesztett börtönre ítélték. A meghurcolás ellenére a vállalatnál marasztalták és a műszaki osztályon, mint főelőadó csoportvezető dolgozott.

A viszonyok konszolidálódásával 1962-ben kinevezték a Tröszt műszaki osztályának vezetőjévé, melyet 1967-ig töltött be. Ezen időszakban kerültek szélesebb körben bevezetésre a front-fejtések (Ménkes, Szorospatak), elkezdődött a maróhengeres jövesztőgépek és szengyaluk alkalmazása s egyre kiterjedtebben alkalmazták a vágatok TH gyűrűvel való biztosítását. Nevezetes esemény volt a vállalatnál a Dobson önjáró biztosító berendezések frontfejtésén történő alkalmazása. A műszaki fejlesztést 1967. után, mint műszaki-gazdasági tanácsadó folytatta a vállalatnál, 1973-ban - egészségügyi okokból - bekövetkezett nyugdíjba vonulásáig.

Lassan József 1958-ban házasodott meg, felesége és segítőtársa Sztanek Erzsébet szintén a Nógrád Szénbányászati Tröszt dolgozója volt, akivel szerető hazaságban élt egészen haláláig. A társadalmi életben aktívan vett részt, az Országos Magyar Bányászati és Kohászati Egyesületnek 1942-évtől tagja volt. 1948. évben megalapítója a salgótarjáni helyi csoportnak. Az egyesület kapcsán több nagy rendezvényt szervezett, ezek közül kiemelkedett a nemzetközi részvételű CO2 gázveszélyes bányászattal foglalkozó konferencia.

Egyesületi munkája elismeréséül 1982-ben elnyerte a Zorkóczy Emlékérmét, s magas szintű műszaki fejlesztési tevékenységéért 1986-ban Zemlinszky Rezső Emlékéremmel tüntették ki. Mindezek mellett elnyerte a Munka Érdemérem és a Szocialista Munkáért Érdemérem Kormánykitüntéseket is. Tagja lett 1986-tól az MTA Miskolci Akadémiai Bizottság, Bányászati Történeti Bizottságának, de még a sport terén is maradandót alkotott: a labdarúgás iránti szeretete vezette az SBTC (Salgótarjáni Bányatelepi Torna Club) egyesületbe, melynek 1945 után több éven át töltötte be az elnöki tiszteletét. Napi munkája mellett jelentős szakirodalmi tevékenységet folytatott, melyek közül kiemelkedőek a Fejtési sebességgel kapcsolatos feladatok a Nógrádi Szénmedencében (Bányászati lapok 1963/11), a Tíribes akna CO2 gázkitörések (B.L 1966/2), a A műszaki fejlesztés perspektívái a nógrádi medencében (1964. Nógrádi Szénbányák). Továbbá: Az előfűrészek szerepe a széndioxidgáz kitörésveszély elhárításában (1965 Nógrádi Szénbányák), a Nógrádi Szénbányászat felszabadulás utáni Műszaki története 1 /1945-1985/ - II. kötet (1984-87, Nógrádi Szénbányák kiadása).

Tudása és kedves emberi magatartása miatt kollégái, barátai, és akikkel kapcsolatba került tisztelték és szerették. Élete, és tevékenysége a Nógrádi Szénmedence meghatározó személyiséggé tette.

FÉNYES GYULA

OKL. BÁNYAMÉRNÖK (1920–1997)

Fényes Gyula 1920. augusztus 26-án született Komlón. Édesapja is bányamérnök volt és a Magyar Állami Szénbányák igazgatójaként ment nyugdíjba. Gimnáziumi tanulmányait II. kerületben, az Érseki Katolikus Reálgimnáziumban végezte, ahol 1938-évben érettségizett. Egyetemi tanulmányait a M. Kir. József Nádor Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem Bányamérnöki karán végezte. Utolsó egyetemi éve alatt már, mint tanársegéd működött prof. dr. Kövesi Antal Mechanikai- Hidraulikai Tanszékén. Bányamérnöki diplomájának 1943. évi megszerzése után a Salgótarjáni Kőszénbánya Rt.-nél helyezkedett el. A vállalat kisterenyei üzeménél kapott üzemvezetői beosztást, egyúttal Irén-bánya és a Tordas irányítását is ellátta.

1945-ben a karácsonyi ünnepekre, Budapestre szeretett volna utazni szüleihez, ám az ostrom miatt már csak a soproni nagybátyjához tudott eljutni. Csatlakozott a front elől menekülő civil lakossághoz és továbbjutva érte el a Drezdába kitelepített Műszaki Egyetemi hallgatókat, akikkel a II. világháború befejezése után települt haza. Igazolása után a vállalat vezetése 1946. jan. 1-i hatállyal a zagyvai körzetbe helyezte át, és a Forgách-, és József-lejtőszaknak üzemvezetőjévé nevezte ki. Feladata a helyzet normalizálása, a széntermelés felfejlesztése volt, a két üzem 1948-ban már mintegy 60 w/nap termelést ért el.

A vállalat (SKB) államosítást követő átszervezése során 1949. évben a Nagybátonyi Szénbányák Vállalat Kányási Üzeméhez helyezték műszaki vezetőnek. Később 1954-ben főmérnökké nevezték ki - ebben az időszakban folyt az Aknamélyítő Vállalat által a függő-aknapár mélyítése és az aknarakodó kiépítése. Fényes Gyulára, mint fiatal bányamérnökre hárult a bánya feltárási rendszerének megtervezése - az Aknamélyítő V. elvonulása után - a termelés beindítása és felfuttatása. Tevékenysége révén Kányás bányaüzem a nógrádi szénmedence legmodernebb üzeme lett. Munkáját a „Bányászat Kiváló Dolgozója” kitüntetéssel ismerték el. Egyidejűleg - rövid ideig - Ménkes Bányaüzem műszaki vezetését is ellátta, ahol új frontfejtés bevezetésével sikeresen növelte a termelést.

1952-ben megnősült, feleségétől, Pestuka Magdolnától két gyermeke - Magdolna 1953 és Gyula 1954 - született. Szerető házasságban élt feleségével egészen haláláig.

Újabb átszervezés során 1952-ben a nógrádi szénmedence üzemai a Nógrádi Szénbányászati Tröszt vállalati formában egyesültek és egységes vezetést kaptak. A rohamosan fejlődő vállalat újabb aknákat, üzemeket kívánt nyitni, mely törekvést 1954-ben már nagyban akadályozta a műszaki tervek hiánya, kiküszöbölésére a Tröszt vezetése egy tervező részleg létrehozását határozta el, amelynek vezetésével Fényes Gyulát bízták meg - elismerve a több mint 10 éves, üzemvezetői szervező és irányító munkáját, kiváló elméleti felkészültségét.

Fényes Gyula nagy kedvvel és energiával vetette magát a feladat végrehajtásába. Irányítása alatt a kezdetben néhány mérnökből és rajzolóiból álló kis részleg néhány év alatt 60 fős önálló Tervező Irodává fejlődött. A megyében is elismert, jelentős Tervező Iroda 1964-ig sorra tervezte az új bányákat - nemcsak a földalatti, hanem a külszíni létesítményeket is - a beruházási programtól a kiviteli tervekig. Így vált lehetővé: Királytáró, Szurdok. Pálhegy, Csurgótáró, Szorospatak, Kistelek, Katalin II bányák nyitása és termelésbe állítása, de több üzem-bővítő és rekonstrukciós tervet is készítettek (Ménkes, Tiribes, Kányás). Az új bányákkal és rekonstrukciókkal a Tröszt termelése 1964. évben 1300 w/nap-ra emelkedett. A koncepciók kiala-

kításában, a tervek műszaki megoldásában Fényes Gyulának meghatározó szerepe volt.

A bányászat 1965. évet követő visszafejlesztése következtében a bányászati profil tervezése lényegesen csökkent. A vállalat gazdasági érdekei és a gyakorlott, értékes tervező szakemberek továbbfoglalkoztatása miatt, bizonyos átprofilozás után, az Iroda bekapcsolódott a megyei, majd később távolabbi ipartelepítések tervezési munkájába.

Jelentősebbek ezek közül a Karancs-völgyi falvak vízellátása, a Ganz-Mávg mánovák gyárának telepítése, valamint a Nagybátonyi Harisnyagyár technológiai, építési-kiviteli terveinek elkészítése.

A Tervező Iroda legjelentősebb munkája - az országban elsőként megvalósított Püspökszilágyi Radioaktív Hulladék-feldolgozó és Tároló Telep teljes tervdokumentációjának elkészítése a beruházási programtól a kiviteli tervekig (1971-73). Külön érdeme Fényes Gyulának - ennek az országosan is teljesen új, nagy felkészültséget igénylő tervezési munkának, a beruházási program és a radioaktív hulladék feldolgozás és tárolás technológiájának kidolgozása, melynek alapján a szakosztályok készítették el a kiviteli terveket.

A Beruházási és Technológiai Terv bírálatra a Magyar Tudományos Akadémia külön bizottsága elé került, ahol Straub F. Brúnó akadémikus elismeréssel javasolta annak elfogadását. A megvalósult létesítmény ma is korszerűnek számít és számos külföldi szakember dicsérően méltatta azt. A Tervező Iroda Fényes Gyula vezetése alatt a teljesítményét megduplázta és háromszor is elnyerte az „Élüzem” címet. A Tervező Irodát Fényes több mint húsz évig vezette, egészen 1973. évben történő nyugdíjazásáig.

Nyugdíjba vonulása után sem hagyta abba szakmai tevékenységét, a Nógrádi Szénbányák v. keretén belül rendszeresen dolgozott. Elkészítette a Ménkesi Szállítási rekonstrukció tanulmányát és kiviteli terveit, a Kányási üzem-bővítés programját, szállítási és szellőztetési tanulmányát.

Részt vett az egri és pécsi pincerendszerek megszüntetése, illetve megerősítése országos pályázatán, a Kányás aknaüzem műszaki gazdasági problémáinak megoldása c. pályázaton. Mindkét témában első díjat nyert munkatársaival.

Az Országos Magyar Bányászati és Kohászati Egyesületnek 1943. évtől aktív tagja volt, melyet 40 év után a Zorkóczy Samu, illetve az 50 éves tagság után Soltz Vilmos emlékéremmel ismertek el. Munkásságát, két alkalommal a Bányászat Kiváló dolgozója, a Bányász Szolgálati Érdemérem bronz és ezüst fokozata, Kiváló újító, négy alkalommal Kiváló dolgozó kitüntetésekkel ismerték el. A Nógrádi Szénbányászat fennállásának 125. évfordulójára alapított Zemlinszky emlékéremmel tüntették ki a nógrádi bányászat fejlesztésében végzett tevékenységéért (1987). A Miskolci Egyetem 50 éves mérnöki tevékenységét elismerve aranydiplomával tüntette ki.

Fényes Gyula kiváló, széles látókörű mérnök, határozott vezető és állandóan újat kereső segítőkész kolléga volt. Kedvelte a társaságot, vidám magatartásával annak meghatározó egyénisége volt. Egyike volt azoknak, akik tevékenységükkel a Nógrádi Szénbányászatot a szakma megbecsült vállalatává tették.

DR. MÉSZÁROS ZOLTÁN

ÁLLAMI-DÍJAS VEGYÉSZMÉRNÖK, A KÉMIA TUDOMÁNYOK DOKTORA
(KARANCSKESZI, 1930. FEBRUÁR 4. – BUDAPEST, 1986. JÚLIUS 7.)

Mészáros Zoltán 1930. február 4-én született a Nógrád megyei Karancsbeszében, ahol édesapja, mint körjegyző dolgozott. Gimnáziumi tanulmányait a salgótarjáni Madách Imre (Chorin Ferenc) Gimnáziumban végezte, ahol 1948-ban érettségizett. Középiskolai tanulmányainak befejezése után felvételt nyert a Budapesti Műszaki Egyetem Vegyészmérnöki Karára, oklevelét itt 1952-ben szerezte meg.

Az 50-es években a legfelső iskolát végzeteket központilag irányították első munkahelyükre. Mészáros Zoltán 1952-ben így került az Alkaloida Gyár Tiszavasvári Telepére. Ez a gyár volt akkoriban Európa egyik legnagyobb morfin származékokat előállító export vállalata. A lelkes ifjú vegyész belevetette magát a kutatásba, s a gyakorlati munkába. Gyorsan haladt előre a hivatali ranglétrán: már 1952-53-ban üzemvezető, majd a gyár főmérnökeként dolgozott 1958-ig. Szívesen dolgozott, az alapanyag-feldolgozáshoz tökéletes vegyületeket kíséretezett ki. De mindez már nem elégítette ki a vegyészt, ezért amikor 1958-ban 28 évesen a budapesti Chinoin Gyárba hívták, örömmel mondott igent.

Ebben az időben indult meg Újpesten Chinoin Gyárban az a nagyszabású rekonstrukció, amelyhez a gyár vezetése ambiciózus fiatal szakembereket gyűjtött össze. Mészáros Zoltán feladata az új munkahelyen az addig szétszórta folytatott - papaveringyártás kutatás egy helyre összpontosítsa volt. Kezdetben, mint technológus dolgozott, majd 1960-t üzemvezető lett. Rátermettsége és szorgalma eredményeképpen kapott egyre nagyobb feladatokat. Így lett 1963-tól termelési főosztályvezető, 1972-ben kutatási igazgatóhelyettes, végül 1978-ban a megtisztelő kutatási igazgató címet nyerte el. A

60-as években a magyar gyógyszerkutatásban fiatal szakértő gárda tevékenykedett, közöttük jegyzik Mészáros Zoltánt. Elméleti tevékenysége elismert, 1975-től egyetemi tanárként oktat a Budapesti Műszaki Egyetemen.

A munkahelyén gyorsan beilleszkedett a termelési, majd a kutatási feladatokba, megtalálták egyebek közt a Papaverin utód vegyületét, a Perparint. Egyetemi doktorátust is a Perparin szintézisének leírásával szerezte.

A szívós szervező és kutató munka eredményeképpen született egy korszerű gyógyszer (1963) a Nospa, amelyért a Chinoin orvostudományi osztályának vezetőjével megosztott Állami-díjat kapott Mészáros Zoltán. A Nospa, mint termék, a Chinoin Gyógyszergyár egyik legnagyobb sikerű termékévé vált. Amikor elismerték munkáját, mindig azzal hárította el, hogy az eredmények mögött a csapat tevékenysége volt a döntő. Ezt példázta, a 60-as években kialakított együttműködés Knoll Józseffel (Gyógyszertani Intézet igazgatója.) Szántay Csabával (Budapesti Műszaki Egyetem Szerves Kémiai tanszék professzora), mely újabb sikeres gyógyszer a Probon fájdalomcsillapító megszületését eredményezte. A szakemberek szerencsés egymásra találása további nagyszabású kutatási eredményeket hozott, s mindezek eredményeként Mészáros Zoltán Akadémiai doktori címet szerzett 1981-ben. A napi tevékenysége mellett széleskörű tudományos tevékenységet folytatott, amelyet mintegy 90 szabadalma és 110 közleménye fémjelez. Három szakkönyv megírásában is társszerző volt. A feszített munka is hozzájárult ahhoz, hogy korán, 56 éves korában, 1986. július 7-én tragikus hirtelenséggel hunyt el.

WIESINGER (JERMENDY) KÁROLY (1901–1960)

Dr. Baráthi Ottó: Neves nógrádi mérnökök élete és munkássága c. dolgozata alapján ide kívánczik Wiesinger (Jermendy) Károly életrajza is. Ő a főiskolai tanulmányait Selmechányán kezdte és 1922-ben fejezte be. Bányamérnöki oklevelét 1924-ben kapta kézhez. Már diplomája megszerzése előtt, 1922-ben az SKB Rt. szolgálatába állt, 1926-ban a Salgótarjáni Palackgyárba, az SKB Rt. leányvállalatához helyezték. A tehetséges és ambiciózus fiatalember gyorsan haladt előre a szakmai ranglétrán. 1934-től már a gyár főmérnöke. 1942-től műszaki igazgatóhelyettes. Vezetői helytállását mutatja, hogy 1944 decemberében a gyár német megbénításakor tudtával falazták be a legértékesebb motorokat és gépeket. 1944. dec-

ember 25-én a szovjetek csapatok bejövetele után, 1945 januárjában a városparancsnok őt bízta meg az igazgatói teendők ellátásával. Wiesinger Károly nem csupán a nógrádi, de a hazai üvegyártásnak is egyik elismert szakembere volt. Műszaki találmányai és újításai az ország több üvegyárában is bevezetésre és alkalmazásra kerültek. Elméleti és szakirodalmi munkásságával elsősorban az üvegipari szakmai oktatás és képzés korszerűsítését és megszervezését segítette. Szakmai munkája mellett a közjó szolgálatában is letette névjegyét, 1938 és 1944 között a Salgótarjáni Evangélikus Egyház világi vezetője volt. 1960-ban váratlanul hunyt el. Salgótarjában helyezték örök nyugalomra.

Tordai György

A NÓGRÁD MEGYEI ÉPÍTÉSZ KAMARA TAGSÁGA

Angyalné Wilwerger Józsa	12-0001	Salgótarján	Harmatos Tünde	12-0090	Rétság
Balázs Ferenc	12-0003	Salgótarján	Hászné Szikora Zsuzsanna	12-0025	Szendehely
Bálint István	12-0004	Salgótarján	Holló Mátyás	12-0165	Salgótarján
Balla Attila	12-0005	Őrhalom	Horváth Róbert	12-0116	Szécsény
Balog Gábor	12-0006	Salgótarján	Horváth Zoltán	12-0027	Balassagyarmat
Belán László	12-0102	Salgótarján	Huszanyikné Vincze Katalin Éva	12-0141	Salgótarján
† Berdár József	12-0007	Pásztó	Ivony Csaba	12-0115	Salgótarján
Berecz Attiláné	12-0008	Bátonyterenye	Izsó Béla	12-0028	Kazár
Bereczk Edit	12-0095	Balassagyarmat	Jakab Gyula	12-7001	Salgótarján
Béres Tímea	12-0127	Pécel	Jakubovics Gábor	12-0029	Mátraverebély
Berkiné Tózsér Katalin	12-0009	Kazár	Juhász-Sala Péter	12-0104	Budapest
Berta Róbert	12-0097	Balassagyarmat	Kántor István	12-7015	Balassagyarmat
Bertáné Kovács Klára	12-0096	Balassagyarmat	Karaba Tamás András	12-0137	Balassagyarmat
Bodor György	12-7010	Salgótarján	Karácsony Ágnes	12-0125	Salgótarján
Bodor József	12-0166	Balassagyarmat	Kenyeres István	12-0031	Salgótarján
Bóka Károly	12-0122	Budapest	Kenyeresné Bara Katalin	12-0032	Salgótarján
Bókáné Bakos Mária	12-0080	Salgótarján	Keresztényi Gábor	12-0118	Budapest
Bolgár János	12-0010	Szécsény	Kiss Ferenc	12-0033	Szendehely
Borik Albert	12-0094	Szécsény	Klenóczky Sándor	12-0086	Salgótarján
Borzák Richárd	12-0142	Piliny	Klonka Katalin	12-0085	Budapest
Bögös András	12-0164	Magyarnándor	Konszki Péter	12-0034	Salgótarján
Braunné Mester Ildikó	12-0088	Salgótarján	† Koprányi János	12-7012	Szügy
Büki László	12-0149	Diósjenő	Kosztolnik Károly	12-0035	Salgótarján
Czene Éva	12-0160	Cered	Kovács Gábor	12-0037	Balassagyarmat
Czikkely Elek	12-0106	Salgótarján	Kovács János	12-7019	Érsekvadkert
Cseh László	12-0083	Jobbágyi	Kovács Miklós	12-0150	Héhalom
† Csépe Sándor	12-0146	Pásztó	† Kovács Péter	12-0038	Salgótarján
Csordás István	12-0013	Érsekvadkert	Kovács Tibor	12-0036	Mátraterenye
Deák László Tamás	12-0014	Salgótarján	Kovácsné Veres Valéria	12-0117	Budapest
Deme László	12-0015	Balassagyarmat	Krajcsi Márton Pál	12-0124	Salgótarján
Duda Lajos	12-0017	Salgótarján	Kramlik Kornélia	12-0157	Rétság
Endrész Gábor	12-0077	Salgótarján	Kreicsi Gábor	12-0145	Salgótarján
Farkas Eszter	12-0161	Tolmács	Kristály Péter	12-0039	Salgótarján
Fazekas Ferenc	12-7007	Bátonyterenye	László Péter	12-0163	Pásztó
Füleki Sándor	12-0136	Balassagyarmat	Luda László	12-0040	Salgótarján
Fülöp Zsolt	12-0019	Salgótarján	Ludányi Ákos László	12-7009	Diósjenő
Guzmics György	12-0021	Salgótarján	Ludányi László	12-7005	Rétság
Guzmicsné Csonka Ágnes	12-0075	Salgótarján	Magyaros Tamás	12-0041	Érsekvadkert
Guzsaly Flóra	12-1177	Salgótarján	dr. Majnik József	12-0167	Balassagyarmat
Guzsaly Károly	12-0022	Salgótarján	Majoros Sándor	12-0042	Salgótarján
Gyergyói László	12-0023	Salgótarján	Majorosné Kanyó Mária	12-0043	Salgótarján
Hajnal Sándor Mátyás	12-0084	Balassagyarmat	Mák Zoltán András	12-0153	Patak
Harkai Miklós Zoltán	12-0073	Salgótarján	Matthesz Gábor	12-0044	Salgótarján

Medve Pál	12-0079	Kazár	Szarvas Béla	12-0061	Salgótarján
Mester Zoltán	12-0087	Salgótarján	Szatmári János	12-0093	Balassagyarmat
Miklé Tibor	12-0045	Balassagyarmat	Szeberényi Endre	12-0062	Bátonyterenye
Molnár Zoltán	12-0046	Nógrád	† Szopóczy Zoltán	12-0063	Salgótarján
Moór Mátyás	12-0047	Balassagyarmat	Tálos Judit	12-0064	Balassagyarmat
Nagy Attila	12-0048	Rétság	Tamássy István	12-0113	Salgótarján
Nagy Attila	12-0049	Bátonyterenye	† Telek Imre	12-0101	Salgótarján
† Nagy Imre	12-7003	Salgótarján	Tempfli M. Szilárd	12-0067	Szendehely
Nemes Tamás	12-0123	Balassagyarmat	Timmer Zoltán	12-0065	Salgótarján
† Nyerges Pál	12-0050	Salgótarján	Torák Oszkár	12-0066	Salgótarján
Orosz Pál	12-0151	Bátonyterenye	Tordai Péter	12-0098	Salgótarján
Ozsvárt Gábor	12-0140	Salgótarján	Tóth Andrásné	12-0081	Varsány
Őze János	12-0051	Szécsény	† Tóth Melinda	12-7001	Salgótarján
Őze Petra	12-0128	Szécsény	Tóth Tamás	12-0068	Balassagyarmat
Paulik Tamás	12-0144	Karancsalja	Tóth Tibor	12-0143	Salgótarján
Péter Gyuláné	12-7008	Salgótarján	Tóthné Bolgár Mariann	12-0078	Szécsény
Pintér Ida	12-0053	Bátonyterenye	Tömösvári Sándorné	12-0126	Rétság
Pintér Tamás	12-0131	Pásztó	Tózsér Katalin	12-0054	Piliny
Racsné Bognár Judit Andrea	12-0168	Salgótarján	Ujhelyi Imre	12-0069	Salgótarján
Reichardt Jenő	12-0111	Salgótarján	Újj Viktor	12-0148	Salgótarján
Sáfrány Attila	12-0055	Salgótarján	Usák Tibor	12-0071	Mátramindszent
Sámsondi Kiss Gergely	12-0152	Budapest	V.Szabó Gyula	12-0139	Salgótarján
Schindler-Kormos Eleonóra	12-0154	Budapest	† Vadas Andor	12-0016	Salgótarján
Séber Ferenc	12-0056	Salgótarján	Vágvölgyi Ferencné Józsefné	12-0076	Budapest
Seres Róbert	12-0057	Salgótarján	Válóczy Balázs	12-0156	Salgótarján
† Sinkó Géza	12-0058	Balassagyarmat	Varga János	12-0112	Diósjenő
Sisák Gábor József	12-0159	Pásztó	Vass Attila Zoltán	12-0072	Salgótarján
Sisák Tímea	12-0147	Szeged	Vezér Csaba	12-0132	Salgótarján
† Sugár Gizella	12-0059	Salgótarján	Vizler István	12-0099	Balassagyarmat
Szakmár Zsuzsanna	12-0060	Salgótarján			

A NÓGRÁD MEGYEI MÉRNÖKI KAMARA TAGSÁGA

Abuczki Attila	12-0264	Salgótarján	Diósi Donát	12-0369	Mohora
Abuczki János	12-0006	Salgótarján	Dobos Csaba	12-0211	Salgótarján
Aczél Ákos	12-0112	Tar	Dombai Gábor	12-0227	Érsekvadkert
Ágasvári Lajos	12-0206	Tar	Domonkos Sándor	12-0042	Pásztó
Alb Ferenc	12-0104	Salgótarján	Dósa Sándor	12-00386	Érsekvadkert
† Antal Gyula	12-0246	Salgótarján	Dr. Bercsényi Lajosné	12-0108	Salgótarján
Babcsány János	12-0014	Balassagyarmat	Dr. Béres István	12-0251	Salgótarján
Bagyinszki Zoltán	12-0320	Gödöllő	Dr. Gastanek Nándor	12-0201	Salgótarján
Bakos Ferenc József	12-0156	Salgótarján	† Dr. Gyulay Béla	12-0323	Diósjenő
Bakos Gergely	12-0288	Salgótarján	Dr. Majnik József	12-00377	Balassagyarmat
Balázs Ferenc	12-0213	Salgótarján	Dr. Melicz Zoltán	12-0294	Patak
Balázs Márk	12-00379	Romhány	Dr. Somody Anikó	12-0241	Mátraverebély
Balla Attila	12-0231	Békéscsaba	Dr. Telek-Göröcs Anita	12-0374	Miskolc
Balla Szilárd	12-0361	Balassagyarmat	Dr. Wroczynski Ryszard	12-0087	Mátramindszent
Balogh Mónika	12-0283	Salgótarján	Duhonyi József	12-0351	Vanyarc
Balogh Ottó	12-0038	Bátonyterenye	Ecsedi Lajos	12-0020	Salgótarján
Baranyi Lajosné	12-0161	Salgótarján	Egyed Lajos	12-00388	Karancskeszi
Bartos István	12-0118	Salgótarján	Fábián József	12-0266	Salgótarján
† Berdár József	12-0119	Pásztó	Fekete Tibor Ákos	12-0340	Bátonyterenye
Beszkid Viktória Edit	12-0321	Szécsény	Ferencz Endre	12-0232	Balassagyarmat
Bobál Gábor Ferenc	12-0349	Salgótarján	Fodor Nándor	12-0328	Etes
Bodócs Péter	12-0001	Salgótarján	† Fodor Tibor	12-0178	Salgótarján
Bodócs Tamás	12-00378	Salgótarján	Földi Attila	12-0354	Salgótarján
Bókáné Bakos Mária	12-0095	Salgótarján	Fráter István Csaba	12-0258	Salgótarján
Borik Albert	12-0254	Szécsény	Fülöp Nándor	12-0186	Somoskőújfalu
Borik Sándor	12-0260	Szécsény	Füzér Mária Magdolna	12-0165	Salgótarján
† Borka János	12-0367	Salgótarján	Gaál Dénes	12-0280	Balassagyarmat
Bózvári József	12-00375	Salgótarján	Gárgyán Attila József	12-0364	Szécsény
Bózvári József	12-0098	Salgótarján	Gáspár Gyula	12-0091	Salgótarján
Bózvári Zoltán Ferenc	12-00383	Budapest	Gazsi Szabolcs	12-0282	Diósjenő
Braun Attila	12-0022	Salgótarján	Géczy Ádám	12-00384	Kazár
Braun Gábor	12-0207	Salgótarján	Golyán László Tibor	12-0129	Salgótarján
Braun József	12-0002	Salgótarján	Gordos Norbert	12-0325	Salgótarján
Burlovicsné Gerst Éva	12-0225	Balassagyarmat	† Görgényi Gyula	12-0031	Salgótarján
Busai Ákos	12-00391	Borsosberény	Gúth József	12-0226	Balassagyarmat
Czene Imre	12-0289	Salgótarján	Guzsaly Károly Ferenc	12-0048	Salgótarján
Csákvári Csaba	12-0114	Salgótarján	Gyurkovics Zoltán	12-0339	Diósjenő
Csécsei Jenő	12-0342	Salgótarján	Hajós Ferenc	12-0010	Salgótarján
† Cserháti Attila	12-0041	Salgótarján	Hajós Péter László	12-0296	Salgótarján
Csohány László	12-0191	Salgótarján	† Halápi József	12-0234	Mátraszőlős
Csoőr László	12-0123	Pásztó	Handó Attila	12-0089	Salgótarján
Deák László Tamás	12-0100	Salgótarján	Handó József Pál	12-0058	Mátraszele
Deme László	12-0249	Balassagyarmat	Harkai Miklós Zoltán	12-0024	Salgótarján

† Heffler Zoltán	12-0076	Balassagyarmat	Kövesi Tibor	12-0051	Bátonyterenye
Heinz Frigyes	12-0327	Salgótarján	Kövesi Tibor Róbert	12-0274	Budapest
Herczeg István	12-0164	Vizslás-Újlak	Kreicsi László	12-0243	Salgótarján
Hoffer Miklós	12-0155	Balassagyarmat	Krpán György	12-0229	Budapest
Holecz Lászlóné	12-0216	Salgótarján	Kusnyár János	12-0015	Balassagyarmat
Hornyák László Miklós	12-0151	Bátonyterenye	Laczkó Csaba	12-0326	Salgótarján
Horváth Róbert	12-0185	Szécsény	Laczkóné Dénes Orsolya	12-0373	Salgótarján
Hősfő László	12-0273	Salgótarján	† Lajkó István	12-0371	Salgótarján
Imre Tamás	12-0200	Salgótarján	Lantos László Mihály	12-0018	Salgótarján
Jakab Vince	12-0090	Vizslás	Lantos Lászlóné	12-0023	Salgótarján
Jakubovics Gábor	12-0189	Mátraverebély	Lantos Lóránt	12-0160	Salgótarján
Jenei Balázs	12-0009	Sárospatak	Liebmán Gábor	12-0314	Salgótarján
Jónás István	12-0182	Salgótarján	Litavec György	12-0334	Szeged
Juhász-Sala Péter	12-0247	Budapest	Livo László	12-0027	Salgótarján
† Kánya Zoltán	12-0224	Balassagyarmat	Lonsták László	12-0147	Salgótarján
Kardos Ferenc	12-0304	Buják	Lőrincz Klára Eszter	12-0358	Salgótarján
Kárpáti László	12-0276	Nógrádkövesd	Lukács Barnabás	12-00392	Salgótarján
Kárpáti Tibor	12-0150	Salgótarján	† Lukács György	12-0093	Salgótarján
Kása Csaba Attila	12-0194	Salgótarján	Madarász Zoltán	12-0356	Salgótarján
Kasza Kornél	12-00390	Salgótarján	Majoros Sándor	12-0330	Salgótarján
Kasza Sándor	12-0134	Salgótarján	Makai Tamás	12-0366	Salgótarján
Kaszás István	12-0357	Salgótarján	Markó István	12-0333	Pásztó
Kicsiny Miklós	12-0138	Salgótarján	Márkus Pál	12-0097	Salgótarján
Király László	12-0032	Salgótarján	Mayer László	12-0110	Salgótarján
Kiss Endre	12-0175	Karancslapujtő	Melihercsik János	12-0106	Salgótarján
Kiss Ferenc	12-0056	Balassagyarmat	Mester Zoltán	12-0003	Salgótarján
Kiss József	12-00382	Szendehely	Mészáros Lajos	12-0300	Salgótarján
Kiss Kormos Márton	12-0263	Mátraballa	† Mészáros Lajos	12-0044	Salgótarján
Kiss Roland	12-00387	Karancsalja	Mészáros Lajosné	12-0047	Salgótarján
† Kiss Sándor	12-0092	Salgótarján	Mohácsik János	12-0204	Pásztó
Klagyivik Csaba	12-0233	Salgótarján	Molnár István	12-0329	Salgótarján
† Klecsány Endre Gábor	12-0176	Kartal	Nádasdi Gyula	12-0004	Salgótarján
Klenóczky Sándor	12-0011	Salgótarján	Nádasdiné Tergács Ágnes	12-0026	Salgótarján
Knizse József	12-0029	Salgótarján	Nagy János	12-0008	Magyarnándor
Kokovai László	12-0117	Salgótarján	Nagy János Zoltán	12-0223	Órhalom
Kolláth Zoltán	12-0012	Salgótarján	Nagy Jenő	12-0220	Salgótarján
Komjáti Gábor	12-0370	Csitár	Nagy Katalin	12-0359	Patak
Kore-Molnárné Varga Mónika	12-0312	Balassagyarmat	Nagy Róbert	12-0360	Rétság
Kosztolnik Károly	12-0285	Salgótarján	Nagy Tamás	12-00380	Salgótarján
Kovács András	12-0019	Salgótarján	Nyika Tibor	12-0135	Salgótarján
Kovács Attila János	12-0215	Balassagyarmat	Oláh Antal	12-0210	Szécsény
Kovács Gábor	12-0169	Nagyorosi	Oláh Péter	12-0319	Salgótarján
Kovács István	12-0179	Salgótarján	Oravec István	12-0317	Salgótarján
† Kovács István	12-0005	Salgótarján	Ótott Pál	12-0111	Balassagyarmat
Kovács István	12-0208	Salgótarján	Óvári Anna	12-0302	Salgótarján
Kovács Péter	12-0070	Budapest	† Palánki Tamás	12-0230	Csesztve
Kovácsné Veres Valéria	12-0021	Budapest	Pap József László	12-0071	Kazár
Kozma Norbert	12-0253	Somoskőújfalu	Pavlokin Attila	12-0305	Mohora

Petre Lajos	12-0145	Bátonyterenye	† Szűcs László	12-0250	Mohora
Petró István	12-0096	Karancsalja	Táborszki János	12-0069	Balassagyarmat
Pintér László	12-0345	Csécse	Tajti Imre Gábor	12-0284	Salgótarján
Polyák László	12-0271	Balassagyarmat	Tálos Judit	12-0053	Balassagyarmat
Pusztai Zsolt	12-0322	Salgótarján	Toldi Tamás	12-0043	Salgótarján
Reichardt Jenő	12-0061	Salgótarján	Torák Márta	12-0372	Salgótarján
Renner Péter	12-0301	Órhalom	Tordai György	12-0143	Salgótarján
Reznicek Ferenc	12-0013	Balassagyarmat	Tordai Péter	12-0183	Salgótarján
Riba Róbert	12-0303	Salgótarján	Tóth Ervin	12-0347	Szuha
Rigó Tibor	12-0279	Salgótarján	Tóth István	12-00389	Salgótarján
Rusz László	12-0166	Karancslapujtő	Tóth Péter László	12-0352	Salgótarján
Salca István	12-0153	Balassagyarmat	Tóthné Agócs Eliza	12-0353	Salgótarján
† Sallai Ferenc Géza	12-0272	Bátonyterenye	Tózsér Sándor	12-0012	Mátranovák
Sándor László	12-0159	Budapest	Turcsányi Béla	12-0085	Salgótarján
Sándor Péter	12-00385	Pásztó	Tusják György	12-0035	Salgótarján
Sándor Tibor	12-0316	Salgótarján	Udvaros József	12-0154	Salgótarján
Schön Jakub	12-0336	Somoskőújfalu	† Ujpál József	12-0113	Balassagyarmat
† Schram Tibor	12-0237	Salgótarján	Ürmössy Ákos	12-0109	Bátonyterenye
Selmeci Sándor	12-0309	Salgótarján	† Vadas Andor	12-0299	Salgótarján
Seres Ákos	12-0122	Pásztó	Vágvölgyi Ferenc	12-0174	Budapest
Sisa Dávid	12-00393	Szügy	Valent József	12-0127	Érsekvadkert
Soproniné Bőzvári Eszter	12-0368	Salgótarján	Varga Béla	12-0168	Salgótarján
Stork Joachim Gábor	12-0343	Bátonyterenye	Varga István	12-0242	Órhalom
Stummer-Éles Krisztina	12-0348	Budapest	Varga József	12-0005	Palotás
Szabó Csaba	12-0050	Salgótarján	† Varga Sándor	12-0049	Karancsalja
Szabó Ferenc	12-0148	Salgótarján	Varga Zoltán	12-00381	Nógrád
Szabó Gyula	12-0346	Salgótarján	Vaspál Dávid	12-0198	Salgótarján
Szarvas Zsolt József	12-0365	Diósjenő	Vass Attila Zoltán	12-0037	Salgótarján
Szatmári János	12-0139	Balassagyarmat	Versegi Attila	12-0291	Salgótarján
Szekeres Roland	12-0362	Szécsény	Vida Attila Tibor	12-0350	Balassagyarmat
Szilágyi Zoltán	12-0142	Mihálygerge	Vilimi Sándor	12-0173	Salgótarján
† Szopóczy Ferenc	12-0033	Salgótarján	Vilimi Sándorné	12-0131	Salgótarján
Szőke Tamás	12-00394	Bátonyterenye	† Virág András	12-0004	Salgótarján
Szőkéné Hajdu Diana Krisztina	12-00395	Bátonyterenye	† Walter Mihály	12-0030	Salgótarján
Szpisák János	12-0045	Sámsonháza	Zsédely Sándor Ferenc	12-0067	Salgótarján

ÉLETKÉPEK A NÓGRÁD MEGYEI KAMARÁK ESEMÉNYEIRŐL

Kirándulás Bős - 2004. május

Hajtó Ödön előadása Salgótarjánban
MÉDI NMMK - 2008. dec. 28.

Kibővített elnökségi ülés, Bányamúzeum
NMMK - 2009. december 3.

Sportcsarnok, műszaki bejárás
NMMK - 2008. július 4.

Sárospatak kirándulás NMMK - 2009. május 30.

Taggyűlés NMMK - 2009. május 21.

Nyári Mérnöknap Maconka - 2010. augusztus 14.

TISZK mérnöknek lenni kell NMMK - 2010. október 26.

Kodály Általános Iskola, szakmai bemutató NMMK - 2011. március 31.

Szakmai kirándulás Nagymaros - 2014. október

Mérnökigazolvány átadás - 2015.

Tavaszi Mérnöknap - 2015. április

Taggyűlés - 2015. május

Bányászati szakcsoport konferencia - 2015. október 10.

Szakmai kirándulás Várkert bazár - 2016. április 23.

NMMK-NMÉK szakmai út - Dagály úszóáréna - 2016. szeptember 17.

NMMK-NMÉK szakmai út - Dagály úszóáréna - 2016. szeptember 17.

AZ ÉV LÉTESÍTMÉNYEI - NÓGRÁD

2014. év létesítménye Nógrád - Parat gyártócsarnoka 1

2015. év létesítménye Nógrád - a 21. út négy nyomúsítása

2016. év létesítménye Nógrád - MISTUBA gyártócsarnoka

LÉTESÍTMÉNYEK FOTÓI

HIDAK

Rárospusztai Ipoly híd - 2011.

Pősténypusztai Ipoly híd - 2011.

UTAK

Salgótarján, 21-es út négygyomúsítása - 2000.

Salgótarján, 21-es út négygyomúsítása - 2002.

21-es út építése
Salgótarján Ipari
Parknál - 2003.

21-es út
Salgótarjáni
tehermentesítő
- 2008.

22-es út Balassagyarmat elkerülő - 2004.

Szurdokpüspöki, 21-es út négygyomúsítása - 2015.

IVÓVÍZ - CSATORNA

Palócsország - 1999.

Érsekvadkert, szennyvíz tisztító telep építése - 2001.

Mátraszőlős csatornázása - 2001.

Kazár, külterületi csatorna építése - 2002.

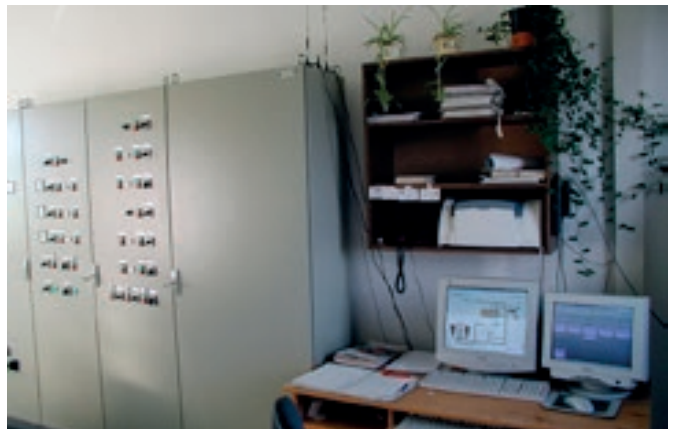
Rétság, csatorna rekonstrukció - 2002.

Szendehely, csatornázás előkészítés - 2002.

Tar, szennyvíz tisztító telep - 2002.

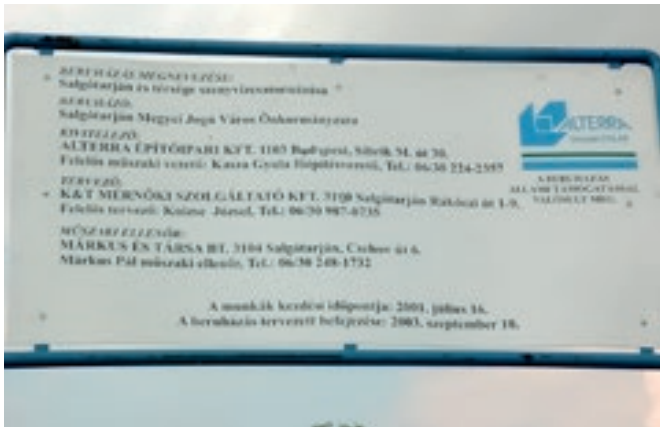
Cserháthalápi szennyvíz tisztító telep diszpécserterme - 2003.

Hollókő víztároló medence építése - 2003.

Salgótarján felújított szennyvíz tisztító telep, tisztított szennyvíz kivezetés - 2003.

Salgótarján és térsége, szennyvízcsatornázás beruházás - 2003. táblája

Helyszíni egyeztetés Kálló térsége ivóvíz - 2004.

Kálló térsége ivóvíz távvezeték alapkövetétele - 2004.

Kálló, vízvezeték építésénél kiemelt háborús aknák hatástalanítása - 2004

Kálló víztároló új zárkamra ellenőrzése - 2004.

Pásztó, csatornázás - tömörségvizsgálat - 2004.

Pásztó, szennyvíz tisztító telep - 2004.

Zabar csatornázás egyeztető tárgyalás - 2004.

Szilas - 2004.

Bátonyterenye, csatorna átadási eljárás - 2005.

Dorogháza, szennyvíz átemelő - 2005.

Víz világkongresszus Marocco - Marrakech - 2006.

Cserháthaláp térsége csatornázás kooperáció - 2006.

Kazár, csapadékcatorna építés - 2006.

Kazár, csapadékcatorna építése - Márkus - 2006.

Rétság, laktanya állapotfelmérés - légifotó - 2006.

Mátranovák és térsége-szennyvízcsatornázás beruházási táblája - 2006.

Mátraterenye, szennyvíz tisztító telep építése - 2006.

Jobbágyi térsége ivóvíz rendszer beruházási tábla - 2007.

Kutasó, szennyvíz tisztító telep zárkamra - 2007.

Mátraterenye-szennyvíztisztító telep - 2007.

Mátraterenye-szennyvíztisztító telep gépészeti szerelése - 2007.

Pannon-Forrás irodaház, Salgótarján - 2008.

Drégelypalánk, előzetes bejárás - 2011.

Ipoly árvíz Ipolyszögnél - 2011.

Balassagyarmat ivóvíz rekonstrukció - 2015.

EGYÉB

Salgótarján, Ipari Park II., régészeti feltárás - 2000.

Salgótarján, Ipari Park II. ütem építése - 2000.

Salgótarján, térségi hulladéklerakó átadás - 2001.

Digitális térképezés oktatása - Pannon-Forrás - 2002.

Szécsényi kistérség ÁRT egyeztetés - 2002.

Vízépítési Szakcsoport ülés - 2002.

Szécsényi kistérség ÁRT digitális egyeztetési terve - 2003.

Tervátadáshoz dokumentálás a Pannon-Forrásnál - 2003.

Mátraszőlősi kastély állapotfelvele - 2004.

Kisterenye, tanuszoda építés - 2005.

Szurdokpüspöki, Szentanya forrás - 2005.

Szurdokpüspöki, Szentanya forrás - 2015.

**NÓGRÁD MEGYEI
ÉPÍTÉSZ KAMARA**

Nógrád Megyei Építész Kamara
3100 Salgótarján, Mártírok útja 1.
+36 32 789 479
nmek@upcmail.hu
www.nmek.hu

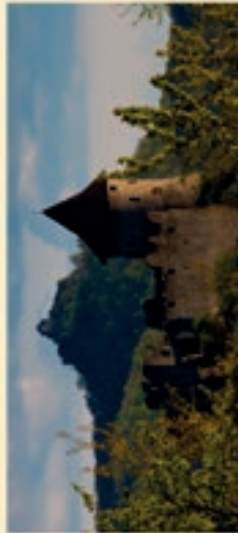
**NÓGRÁD MEGYEI
MÉRNÖKI KAMARA**

Nógrád Megyei Mérnöki Kamara
3100 Salgótarján Mártírok útja 1.
+36 32 423 253
nmmk@nmmk.hu
www.nmmk.hu

ÖNKORMÁNYZATOK

[illegible]

Ref	Label	Region	Registration	Market area	4-6	7-9	10-14	15-19	20-24	25-29	30-34	35-39	40-44	45-49	50-54	55-59	60-64	65-69	70-74	75-79	80-84	85-89	90-94	95-99	100+
36	1100	Germany	North-Rhein-Westphalia	Arnsberg & Völs	1970	1974-1975	1976-1977	1978-1979	1980-1981	1982-1983	1984-1985	1986-1987	1988-1989	1990-1991	1992-1993	1994-1995	1996-1997	1998-1999	2000-2001	2002-2003	2004-2005	2006-2007	2008-2009	2010-2011	2012-2013
37	1001	Germany	Baden-Württemberg	Arnsberg & Völs	1970	1974-1975	1976-1977	1978-1979	1980-1981	1982-1983	1984-1985	1986-1987	1988-1989	1990-1991	1992-1993	1994-1995	1996-1997	1998-1999	2000-2001	2002-2003	2004-2005	2006-2007	2008-2009	2010-2011	2012-2013
38	1002	Germany	Lower Saxony	Arnsberg & Völs	1970	1974-1975	1976-1977	1978-1979	1980-1981	1982-1983	1984-1985	1986-1987	1988-1989	1990-1991	1992-1993	1994-1995	1996-1997	1998-1999	2000-2001	2002-2003	2004-2005	2006-2007	2008-2009	2010-2011	2012-2013
39	1003	Germany	North-Rhein-Westphalia	Arnsberg & Völs	1970	1974-1975	1976-1977	1978-1979	1980-1981	1982-1983	1984-1985	1986-1987	1988-1989	1990-1991	1992-1993	1994-1995	1996-1997	1998-1999	2000-2001	2002-2003	2004-2005	2006-2007	2008-2009	2010-2011	2012-2013
40	1004	Germany	North-Rhein-Westphalia	Arnsberg & Völs	1970	1974-1975	1976-1977	1978-1979	1980-1981	1982-1983	1984-1985	1986-1987	1988-1989	1990-1991	1992-1993	1994-1995	1996-1997	1998-1999	2000-2001	2002-2003	2004-2005	2006-2007	2008-2009	2010-2011	2012-2013
41	1005	Germany	North-Rhein-Westphalia	Arnsberg & Völs	1970	1974-1975	1976-1977	1978-1979	1980-1981	1982-1983	1984-1985	1986-1987	1988-1989	1990-1991	1992-1993	1994-1995	1996-1997	1998-1999	2000-2001	2002-2003	2004-2005	2006-2007	2008-2009	2010-2011	2012-2013
42	1006	Germany	North-Rhein-Westphalia	Arnsberg & Völs	1970	1974-1975	1976-1977	1978-1979	1980-1981	1982-1983	1984-1985	1986-1987	1988-1989	1990-1991	1992-1993	1994-1995	1996-1997	1998-1999	2000-2001	2002-2003	2004-2005	2006-2007	2008-2009	2010-2011	2012-2013
43	1007	Germany	North-Rhein-Westphalia	Arnsberg & Völs	1970	1974-1975	1976-1977	1978-1979	1980-1981	1982-1983	1984-1985	1986-1987	1988-1989	1990-1991	1992-1993	1994-1995	1996-1997	1998-1999	2000-2001	2002-2003	2004-2005	2006-2007	2008-2009	2010-2011	2012-2013
44	1008	Germany	North-Rhein-Westphalia	Arnsberg & Völs	1970	1974-1975	1976-1977	1978-1979	1980-1981	1982-1983	1984-1985	1986-1987	1988-1989	1990-1991	1992-1993	1994-1995	1996-1997	1998-1999	2000-2001	2002-2003	2004-2005	2006-2007	2008-2009	2010-2011	2012-2013
45	1009	Germany	North-Rhein-Westphalia	Arnsberg & Völs	1970	1974-1975	1976-1977	1978-1979	1980-1981	1982-1983	1984-1985	1986-1987	1988-1989	1990-1991	1992-1993	1994-1995	1996-1997	1998-1999	2000-2001	2002-2003	2004-2005	2006-2007	2008-2009	2010-2011	2012-2013
46	1010	Germany	North-Rhein-Westphalia	Arnsberg & Völs	1970	1974-1975	1976-1977	1978-1979	1980-1981	1982-1983	1984-1985	1986-1987	1988-1989	1990-1991	1992-1993	1994-1995	1996-1997	1998-1999	2000-2001	2002-2003	2004-2005	2006-2007	2008-2009	2010-2011	2012-2013
47	1011	Germany	North-Rhein-Westphalia	Arnsberg & Völs	1970	1974-1975	1976-1977	1978-1979	1980-1981	1982-1983	1984-1985	1986-1987	1988-1989	1990-1991	1992-1993	1994-1995	1996-1997	1998-1999	2000-2001	2002-2003	2004-2005	2006-2007	2008-2009	2010-2011	2012-2013

[illegible]

NÓGRÁD MEGYEI MÉRNÖK VÁLLALKOZÁSOK

[illegible]

